

The Book of Daniel

The book of Daniel is a fascinating work. Part of it is composed of puzzling apocalyptic imagery, while other parts share with us some of the most inspiring stories in all scripture.

The book was written in two languages. Daniel 2:24b-7:28 is composed in Aramaic [or Syrian or Chaldee] and the rest of the book is in Hebrew. That fact reflects Daniel's personal history and the impact the captivity would have on the Jewish culture.

Content

Introduction

Nebuchadnezzar

Belshazzar

Darius, The Mede

Interpretations - Kingdoms of Chapter 7

Interpretations - Kingdoms of Chapter 8

Interpretations - Seventy Weeks - chapter 9

Interpretations - A Great Warfare - Chapters 10 - 12

Interpretations - The Time Of The End - Chapter 12

Interpretations - Analysis of Straub's "Analysis"

Introduction

The traditional view is that the Book of Daniel was written by Daniel himself, or else at his dictation, in the fifth century B.C. This is challenged by modern critics, however, who do not believe in predictive prophecy, for much of the second half of the book and a part of the first half consists of such. So, they suggest that it was written some time in the first half of the second century B.C. by some unknown author ascribing it to a character called Daniel, and that most of what was represented as predictive was already history-- but was not expected to be widely read soon enough to be challenged as prediction. By the same token, they question the credibility of any places where there may be problems of corroborating it with known secular history, and claim them to be only legendary. But, of course, they also seek to discredit much of the rest of the Bible on such and similar grounds.

ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕ

ಸೆಸಿಲ್ ಎನ್. ಬರೆಯಿರಿ

ಪರಿಚಯ

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೆಂದರೆ ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಡೇನಿಯಲ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ, ಐದನೇ ಶತಮಾನ BC ಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ವಿಮರ್ಶಕರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಮೊದಲಾರ್ಧದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಅಂತಹವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಪರಿಚಿತ ಲೇಖಕರು ಇದನ್ನು ಡೇನಿಯಲ್ ಎಂಬ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯಸೂಚಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಈಗಾಗಲೇ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ - ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯಂತೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಗ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಓದಬಹುದು. ಅದೇ ಟೋಕನ್ ಮೂಲಕ, ತಿಳಿದಿರುವ ಜಾತ್ಯತೀತ ಇತಿಹಾಸದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುವ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪೌರಾಣಿಕವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ,

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಲೇಖಕರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಭವನೀಯವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಮರ್ಶಕರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬದಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂತರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ (ಜಾತ್ಯತೀತ ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ನ ಇತಿಹಾಸದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಹಿಂದಿನದು), ಇದು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಅಥವಾ ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪೂರೈಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅಮಾನ್ಯಗೊಳಿಸುವಂತಹವುಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನಂತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕದ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಯವು ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು. ಮತ್ತು ಡೇನಿಯಲ್ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಿಂದ ಅದರ ಲೇಖಕ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಎಂದು ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 24:15) ಆದ್ದರಿಂದ

The author of these notes believes that the traditional view has been proved much more probable than that of the skeptics, and accepts it as such. The critics render a service, however, in that they force us to investigate the grounds for our faith rather than accept it in merely credulous fashion, and to recognize any problem areas that may exist. These pertain mostly to gaps in information (characteristic of secular as well as biblical history that far back), which neither the believer nor the skeptic is in position to supply as yet. But again and again skeptics have pounced upon such as invalidating the traditional view of believers, only to have secular information discovered later to authenticate it. Some of this has been true with reference to the Book of Daniel itself. Time so far has been highly in its favor. And Daniel personally is attested by our Lord as being its author and a prophet (Matthew 24:15) So we need not hesitate to accept it as being of the earlier date, and as authentic history and predictive prophecy, whether or not we can fill in all the gaps of the former or understand all of the latter. Specific problem areas with which we might be concerned will, however, for the most part be noticed in connection with a summary outline of the book itself rather than here.

The book consists of 12 chapters, the first of which is an introduction to the entire document. The first six chapters are of historical incidents relating to Daniel and three friends who were taken into Babylonian captivity from Judah, and are written in the third person. The last six chapters, written mostly in the first person, record various dreams of Daniel (and sometimes their interpretation) pertaining (1) to different nations and empires affecting the history of Israel, and likewise (2) to a kingdom God was to establish that would stand forever, whereas the others would be destroyed. The first six are essential to making the latter six intelligible. For some reason, however, not explained in the text, totally unrelated to any structural distinction, and for which no completely satisfactory explanation has been offered, Chapter 2:4b through Chapter 7 is written in Aramaic (or, Syrian or Chaldee), the language of the land of their captivity, and the remainder in Hebrew, their native language. The Book of Ezra, addressed to exiles returned to Judea, is likewise so written -- Chapter 4:8 through 6:18 and 7:12-26, in Aramaic.) Adam Clarke, however, fairly plausibly says of Daniel: "As the Chaldeans had a particular interest both in the history and prophecies from chap. ii. 4 to the end of chap. vii., the whole is written in Chaldee; but as the prophecies which remain concern times posterior to the Chaldean monarchy, and principally relate to the Church and people of God generally, they are written in the Hebrew language, this being the tongue in which God chose to reveal all his counsels given under the Old Testament relative to the New."

In regard to the purpose of the Book of Daniel, Ellicott's Commentary on the Whole Bible seems very appropriately to state in part as follows: "In the first place it is essential to complete the continuity of revelation. At the time of the Exile

ನಾವು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನಾಂಕವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯ, ನಾವು ತುಂಬಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಮೊದಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಂತರದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬಹುದಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಇಲ್ಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪುಸ್ತಕದ ಸಾರಾಂಶದ ರೂಪರೇಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪುಸ್ತಕವು 12 ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಸಂಪೂರ್ಣ ದಾಖಲೆಯ ಪರಿಚಯವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಜುದಾದಿಂದ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸೆರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ವಿವಿಧ ಕನಸುಗಳನ್ನು (ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ) ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ (1) ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಂತೆಯೇ (2) ದೇವರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇತರರು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದ ಆರು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮೊದಲ ಆರು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಲವು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ರಚನಾತ್ಮಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಕರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾಯ 2: 4b ನಿಂದ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ರವರೆಗೆ ಅರಾಮಿಕ್ (ಅಥವಾ, ಸಿರಿಯನ್ ಅಥವಾ ಚಾಲ್ಡೀ) ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಅವರ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದವು ಅವರ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಹೀಬ್ರೂನಲ್ಲಿ. ಯೆಹೂದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಎಜ್ರಾ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ - ಅಧ್ಯಾಯ 4: 8 ರಿಂದ 6:18 ಮತ್ತು 7:12-26, ಅರಾಮಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ.) ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್, ಡೇನಿಯಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರು ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 4 ರಿಂದ ಅಧ್ಯಾಯ vii ನ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಇಡೀ ಚಾಲ್ಡೀಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ನಂತರದ ಕಾಲದ ಕಾಳಜಿಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚ್ ಮತ್ತು ದೇವರ ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೀಬ್ರೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು

the Israelite had before him the Law, the Prophets, and the Sacred Books so far as they had been received into the canon.

These were sufficient to teach him the will of God, the certainty of return from Exile, and the coming of the Messiah. But, as stated above [but not included in this quotation], it might have been supposed that the Messianic days were to appear immediately after the return from the Exile. The book of Daniel corrects this impression, and prepares Israel for the period that is to intervene between the close of the Captivity and the advent of the Messiah. Those glorious days cannot come till a period has been passed far darker than any that has been yet known. In fact, just as the writings of Isaiah and Jeremiah led the Israelite to expect a captivity, so those of Daniel prompted him to look for a period of persecution after the return from Exile; but at the same time they comforted him with the assurance that the duration of the persecution would be no greater than the mercy of God would enable its servants to bear." And after discussing two more reasons, he summarizes with a single sentence, as follows: "It may therefore be said that the object of the Book of Daniel is (1) to supply a missing link in the chain of the continuity of revelation [as discussed in the foregoing quotation]; (2) to support Israel amidst the doubts and fears occasioned by the Exile; (3) to reveal to a polytheistic nation [the Babylonians] the eternal power of the One true God" -- hence, exhibiting a "missionary character," as Ellicott had previously expressed it.

To some extent, Daniel was to the Old Testament what Revelation is to the New Testament. In fact, some of the symbolism of the latter is drawn from the former. Also, while the greater part of Revelation is apocalyptic in nature, a part of Daniel is also. In fact, it appears to have set the tone for a rash of uninspired apocalypses in troublesome times from the second century B.C. through the second century A.D.

Only a chapter-by-chapter summary or overview will now be given, except as explanatory notes may seem necessary for clarity, or proper understanding, or special emphasis.

Chapter 1

NEBUCHADNEZZAR

Chapter 1: In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah (607 B.C.), Nebuchadnezzar king of Babylon came to Jerusalem and besieged it. Among the captives taken (606 B.C.) were Daniel and three companions of "the seed royal and of the nobles," who were given special training for service in Nebuchadnezzar's court and government, and found great favor with the king notwithstanding their independence and loyalty to God. Daniel continued "even unto the first year of king Cyrus" (536 B.C., after the Babylonian kingdom had fallen to the Medes and Persians in 538 B.C.). In fact, mention is even made of a vision received by Daniel in "the third year of Cyrus king of Persia" (10:1),

ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ದೇವರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ."

ಒಂದು ಅವಧಿಯು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕತ್ತಲೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಆ ಅದ್ಭುತ ದಿನಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಯೆಶಾಯ ಮತ್ತು ಯೆರೆಮೀಯನ ಬರಹಗಳು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನಡೆಸಿದಂತೆಯೇ, ದೇಶಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಕಿರುಕುಳದ ಅವಧಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಡೇನಿಯಲ್ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು; ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಿರುಕುಳದ ಅವಧಿಯು ದೇವರ ಕರುಣೆಯು ಅದರ ಸೇವಕರನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಿದರು." ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿದರು : "ಆದ್ದರಿಂದ ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕದ ವಸ್ತುವು (1) ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ನಿರಂತರತೆಯ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾದ ಲಿಂಕ್ ಅನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು [ಮೇಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ]; (2) ದೇಶಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಭಯಗಳ ನಡುವೆ ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು;

ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಡೇನಿಯಲ್ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಂತರದ ಕೆಲವು ಸಾಂಕೇತಿಕತೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನದರಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ರೆವೆಲೆಶನ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಅಪೋಕ್ಯಾಲಿಪ್ಸ್ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ, ಡೇನಿಯಲ್ ನ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಇದು ಎರಡನೇ ಶತಮಾನ BC ಯಿಂದ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ AD ವರೆಗಿನ ತೊಂದರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಹಿತ ಅಪೋಕ್ಯಾಲಿಪ್ಸ್ ಗಳ ರಾಶಿಗೆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸಾರಾಂಶ ಅಥವಾ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗುವುದು, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಲು ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಾಯ 1

ನೆಬುಚಡ್ನೆಜರ್

ಅಧ್ಯಾಯ 1: ಯೆಹೂದದ ರಾಜ ಯೆಹೋಯಾಕೀಮ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 607), ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ರಾಜ ನೆಬುಚಡ್ನೆಜರ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ನ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 606) ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತು "ರಾಜವಂಶದ ಮತ್ತು

which means he was still alive in 534 or 533 B.C. but does not necessarily mean he was still a part of the government then. He had continued through the reigns of the Babylonian kings Nebuchadnezzar (605-562 B.C.), Evil-Merodach (562-560 B.C.), Negriglissar (560-? B.C.), Nabonidus (55-538 B.C.), and Belshazzar (son of Nabonidus and co-regent, who was slain in 538 B.C.); then through the reign of Darius the Mede (538-536 B.C.) and into the reign of Cyrus the Persian over Babylon (536-530 B.C.) -- more than 70 years. (For the latter, see 5:31; 6:28.)

Nebuchadnezzar was the son of Nabopolassar, the first king of the Chaldean Dynasty (625-605 B.C.), and served as leader of his father's armies in the last years of the latter's life. He had also married a daughter of Cyaxares, king of the Medes, with whom his father had made an alliance that was very important politically. Evil-Merodach, mentioned above as his successor, was his son. Belshazzar, also mentioned above as his last successor, was not his son, though he was referred to as Belshazzar's father (5:2, 11, 18). That may have been only in the sense of his being his most distinguished predecessor, not an ancestor. However, his father, Nabonidus, seems to have married a daughter of Nebuchadnezzar, but after Nabonidus had become king and Belshazzar was already an adult. So, he would have been a step-grandson of Nebuchadnezzar, and in that sense Nebuchadnezzar may have been called his farther.

The foregoing name Belshazzar is not to be confused with Belteshazzar, the Chaldean name given to Daniel. The three Jewish companions of Daniel -- Hananiah, Mishael, and Azariah -- were also given the names of Shadrach, Meshach, and Abed-nego.

Chapter 2: In the second year of Nebuchadnezzar's reign, he had a disturbing dream that he could not remember, and Daniel both revealed the dream and its interpretation as received by him in a vision of the night. It was of a great image, with a head of gold, breast and arms of silver, belly and thighs of brass, legs of iron and feet part iron and part clay; and a stone was cut out of a mountain without hands, which smote the image upon its feet and broke all of its parts in pieces that became as chaff and were carried away by the wind, with the stone becoming a great mountain that filled the whole earth. The image represented four successive world kingdoms or empires -- Babylonian (headed by Nebuchadnezzar), Medo-Persian, Grecian, and Roman -- each successor having overcome its predecessor and made it a part of itself. And the stone symbolized a kingdom which the God of heaven would establish and that would never be destroyed but would break in pieces and consume all the other kingdoms depicted -- by doing so to the last one.

Chapter 3: Nebuchadnezzar the king made a huge image of gold, set it up on the plain of Dura in the province of Babylon, invited all the notables of his kingdom to be present

ಕುಲೀನರ" ಮೂವರು ಸಹಚರರು, ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ನ ಆಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ರಾಜನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ದೇವರು. ಡೇನಿಯಲ್ "ರಾಜ ಸೈರಸ್ನ ಮೊದಲ ವರ್ಷದವರೆಗೆ" (536 BC, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು 538 BC ಯಲ್ಲಿ ಮೇಡಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ವಶವಾದ ನಂತರ) ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, "ಪರ್ಷಿಯಾದ ಸೈರಸ್ ರಾಜನ ಮೂರನೇ ವರ್ಷ" (10: 1) ನಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ ಪಡೆದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ ಅವನು 534 ಅಥವಾ 533 BC ಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದನು ಆದರೆ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ರಾಜರಾದ ನೆಬುಚಾಡ್ನೇಜರ್ (605-562 BC), ಇವಿಲ್-ಮೆರೋಡಾಕ್ (562-560 BC), ನೆಗ್ರಿಗ್ಲಿಸ್ಸಾರ್ (560-? BC), ನಬೊನಿಡಸ್ (55-538 BC), ಮತ್ತು ಬೆಲ್‌ಜ್ಜಾರ್ (ನಬೊನಿಡಸ್ನ ಮಗ) ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಇವರು 538 BC ಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು); ನಂತರ ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ (538-536 BC) ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ ಮೇಲೆ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸೈರಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ (536-530 BC) -- 70 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. (ಎರಡನೆಯದಕ್ಕಾಗಿ, 5:31; 6:28 ನೋಡಿ.)

ನೆಬುಚಾಡ್ನೇಜರ್ ಅವರು ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ ರಾಜವಂಶದ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 625-605) ಮೊದಲ ರಾಜ ನಬೋಪೋಲಾಸ್ಸಾರ್ ಅವರ ಮಗ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆಯ ಸೈನ್ಯದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಮೇಡಿಸ್ ರಾಜ ಸೈಕ್ಸರಸ್ ಅವರ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು, ಅವರ ತಂದೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೈತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ದುಷ್ವ-ಮೆರೋಡಾಕ್ ಅವನ ಮಗ. ಅವನ ಕೊನೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಬೆಲ್‌ಜ್ಜಾರನು ಅವನ ಮಗನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ಬೆಲ್‌ಜ್ಜಾರನ ತಂದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ (5:2, 11, 18). ಅದು ಅವನ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೂರ್ವವರ್ತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಪೂರ್ವಜನಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವನ ತಂದೆ, ನಬೊನಿಡಸ್, ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಬೊನಿಡಸ್ ರಾಜನಾದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಬೆಲ್‌ಜ್ಜಾರ್ ಆಗಲೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ನ ಮಲ-ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿದ್ದನು,

ಮೇಲಿನ ಹೆಸರು ಬೆಲ್‌ಜ್ಜಾರ್ ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ನೀಡಲಾದ ಕಸ್ತಿಯನ್ ಹೆಸರು ಬೆಲ್‌ಶಿಚ್ಚಾರನೊಂದಿಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬಾರದು. ದಾನಿಯೇಲನ ಮೂವರು ಯಹೂದಿ ಸಹಚರರು -- ಹನನ್ಯ, ಮಿಶಾಯೆಲ್ ಮತ್ತು

for its dedication, and commanded all present to fall down at the sound of music and to worship the golden image or else in the same hour be cast into a burning fiery furnace. Daniel's three friends refused to comply and were cast into the fiery furnace heated seven times hotter than customary, but were joined by an angel and delivered without harm, resulting in their promotion in the kingdom and a decree by Nebuchadnezzar against anybody saying anything against their God. (Daniel himself is not mentioned in this connection. It may be that his duties required that he be elsewhere instead of present at this occasion.) The date for the foregoing is not stated.

Chapter 4: Nebuchadnezzar had another disturbing dream which no one but Daniel could interpret. It was of a mighty tree commanded to be hewn down and destroyed except its stump and roots, amidst tender grass and beasts of the field, and be wet with the dew of heaven for seven years. The tree represented the king himself, who would become insane and be driven from men, his dwelling to be with the beasts of the field, where he would eat grass as an ox and be wet with the dew of heaven, for seven years, till he should know "that the Most High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will." The command to leave the stump and roots of the tree meant that the kingdom would be sure to Nebuchadnezzar "after that thou shalt have known that the heavens do rule."

The foregoing is also undated, but within a year it began to come to pass. Walking in the royal palace of Babylon, Nebuchadnezzar said: "Is not this great Babylon, which I have built for my royal dwelling-place, by the might of my power and for the glory of my majesty?" While the word was yet in his mouth, a voice came from heaven: "O king Nebuchadnezzar, to thee it is spoken: The kingdom is departed from thee: and thou shalt be driven from men; and thy dwelling place shall be with the beasts of the field; thou shalt be made to eat grass as oxen; and seven times shall pass over thee; until thou know that the Most-High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will." In that same hour he was driven from men. His hair grew like eagles' feathers, and his nails like birds' claws.

At the end of the time designated, his understanding returned and he acknowledged and extolled the God of heaven -- among other things saying "all his works are truth, and his ways justice; and those that walk in pride he is able to abase" (v. 37). His kingdom was also restored to its former glory, "and excellent greatness was added unto" him (v. 36). In all, he reigned 43 years (605-562 B.C.).

Chapter 5: Belshazzar, step-grandson of Nebuchadnezzar and last Chaldean king of Babylon, made a great feast for a thousand of his lords -- which we know from other sources to have been in the year 538 B.C. While drinking wine before his guests, he commanded that the gold and silver vessels

ಅಜರ್ಯ -- ಶದ್ರಕ್, ಮೇಶಾಕ್ ಮತ್ತು ಅಬೇದ್-ನೆಗೋ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ 2: ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಗೊಂದಲದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡನು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕನಸು ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಡೇನಿಯಲ್ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರು. ಇದು ಚಿನ್ನದ ತಲೆ, ಎದೆ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೋಳುಗಳು, ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ತೊಡೆಗಳು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳು ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಭಾಗ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಕೈಗಳಿಲ್ಲದ ಪರ್ವತದಿಂದ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಯಿತು, ಅದು ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಅದರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮುರಿದು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಒಡೆದುಹಾಕಿತು, ಕಲ್ಲು ಇಡೀ ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತವಾಯಿತು. ಭೂಮಿ. ಚಿತ್ರವು ನಾಲ್ಕು ಸತತ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ -- ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ (ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ನೇತೃತ್ವದ), ಮೆಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ -- ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವವರ್ತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ ತನ್ನ ಭಾಗವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3: ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ರಾಜನು ಚಿನ್ನದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಡುರಾ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು, ಅದರ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಸಂಗೀತದ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅಥವಾ ಅದೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಕುಲುಮೆಗೆ ಎಸೆಯಿರಿ. ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನುಸರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ವಾಡಿಕೆಗಿಂತ ಏಳು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಯಾದ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕುಲುಮೆಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು, ಆದರೆ ದೇವದೂತರು ಸೇರಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಹಾನಿಯಾಗದಂತೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಅವರ ದೇವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ನಿಂದ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಯಿತು. (ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ ಸ್ವತಃ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವ ಬದಲು ಬೇರೆಡೆ ಇರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರಬಹುದು.) ಮೇಲಿನ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ 4: ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಗೊಂದಲದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡನು, ಅದನ್ನು ಡೇನಿಯಲ್ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾರೂ ಅರ್ಥೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು

which his "father" Nebuchadnezzar had taken from the temple in Jerusalem be brought; and he and his lords, his wives and his concubines, drank from them while praising "the gods of gold, and of silver, of brass, of iron, of wood, and of stone" -- an obviously deliberate act of scorn and defiance against the God of heaven and of the Jews. "In the same hour came forth the fingers of a man's hand, and wrote over against the candlestick upon the plaster of the wall of the king's palace." The king saw the hand that wrote, though he could not read what was written, and he was so frightened that "the joints of his loins were loosed, and his knees smote one against the other." Speaking to the wise men of Babylon, he promised anyone who would read and interpret the handwriting that he would be made "the third ruler in the kingdom" -- his father, Nabonidus, being first though in retirement the previous several years, and himself second as co-regent. But when no one could either read or interpret the writing, and not only the king was greatly troubled but his lords likewise were perplexed, the queen (likely the stepmother of Belshazzar), upon hearing about the matter, came into the banquet house and bade the king to be no longer troubled but to send for Daniel, who had served Nebuchadnezzar in such a capacity and would now "show the interpretation" for Belshazzar. When Daniel was brought, and though he interpreted the dream unfavorably as meaning, "God has numbered thy kingdom, and brought it to an end; thou art weighed in the balances, and found wanting; thy kingdom is divided, and given to the Medes and Persians," Belshazzar nevertheless commanded that Daniel be clothed in purple, an chain of gold put about his neck, and proclamation made that he should be third ruler in the kingdom. That night, however, was fateful. For in it Belshazzar was slain, and "Darius the Mede received the kingdom" (vs. 30-31).

The identity of "Darius the Mede" has posed a problem for scriptioners and historians. Darius was a quite common Persian name. But in this instance he is called "the Mede" as if to distinguish him from other rulers by the name of Darius. It occurs again in 11:1, and in 9:1, where he is called "Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes, who was made king over the Chaldeans." And the apochryphal book Tobit speaks of "Ahasuerus king of Media," who had a part in the destruction of Ninevah (14:15). The Ahasuerus of these references, however, is thought not to be the Ahasuerus of the Book of Esther, who reigned over Persia and Media (1:1-3), and is believed to have been the Persian king Xerxes I of history (486-465 B.C.). The latter was a son of Darius I, the Great (522-486 B.C.), mentioned in Ezra 4:5; 5:6-7; 6:1; Haggai 1:1; Zechariah 1:1, and of Atossa, daughter of Cyrus II, the Great (559-530 B.C.), mentioned in 2 Chronicles 36:22-23; Ezra 1:1-4, 7-8; 5:13-17; 6:3; Isaiah 44:28; 45:1; Daniel 1:21; 6:28; 10:1 -- both of whom were Persian kings. For a time after the alliance of the Medes and Persians, the Medes were the stronger and their name mentioned first, but in the days of Cyrus the Great the Persians came to be

ಪ್ರಬಲವಾದ ಮರವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಬುಡ ಮತ್ತು ಬೇರುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಕೋಮಲ ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಹೊಲದ ಮೃಗಗಳ ನಡುವೆ ಕಡಿಯಲು ಮತ್ತು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗದ ಇಬ್ಬನಿಯಿಂದ ತೇವವಾಗಿರಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಯಿತು. ಮರವು ರಾಜನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಅವನು ಹುಚ್ಚನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಹೊಲದ ಮೃಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಇಬ್ಬನಿಯಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. "ಪರಾತ್ಪರನು ಮನುಷ್ಯರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಮರದ ಬುಡ ಮತ್ತು ಬೇರುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯು ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ಗೆ ರಾಜ್ಯವು ಖಚಿತವಾಗಿರುವುದು "ಆ ನಂತರ ಸ್ವರ್ಗವು ಆಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಿರಿ" ಎಂದರ್ಥ.

ಮೇಲಿನವು ಸಹ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ಹೇಳಿದ್ದು: "ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ರಾಜ ನಿವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅಲ್ಲವೇ?" ಈ ಮಾತು ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಒಂದು ಧ್ವನಿಯು ಬಂದಿತು: "ಓ ರಾಜ ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್, ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿದೆ; ಮತ್ತು ನೀನು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುವೆ; ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಮೃಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೊಲದ; ನೀನು ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವೆ; ಮತ್ತು ಏಳು ಬಾರಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ; ಪರಮಾತ್ಮನು ಮನುಷ್ಯರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿಯುವವರೆಗೆ." ಅದೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟನು. ಅವನ ಕೂದಲು ಹದ್ದುಗಳ ಗರಿಗಳಂತೆಯೂ ಅವನ ಉಗುರುಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಉಗುರುಗಳಂತೆಯೂ ಬೆಳೆದವು.

ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಸಮಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮರಳಿತು ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಸಿದನು - ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ "ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸತ್ಯ, ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾರ್ಗಗಳು ನ್ಯಾಯ; ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವವರನ್ನು ಅವನು ತಗ್ಗಿಸಬಲ್ಲನು" (ವಿ. 37). ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು "ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು" (v. 36).

stronger and their name mentioned first, as in the Book of Esther.

Since we have only bits and pieces of information in both scripture and secular history, and not enough in some instances to piece them together satisfactorily, human speculation has been both rife and contradictory. A quite widely accepted view is that Darius the Mede and Cyrus the Great were one and the same, sometimes called by one name and sometimes by the other. It is based mainly upon the fact that Mandane, daughter of Astyages, king of the Medes (585-550 B.C.), married Cambyses I, king of the Persians (600-559 B.C.), and that Cyrus II, king of Persia (559-530 B.C.), was their son, half Persian and half Mede. This is believed, therefore, to mean that when he was called Darius he was also designated as the Mede in order to distinguish him from other kings of Persia who were named Darius but were not of Median as well as Persian extraction. This view likewise considers Ahasuerus in Daniel 9:1, father of Darius, to be another name of Astyages, the Median grandfather of Cyrus the Great, which seems to be correct. In fact, it all seems quite plausible, except for one thing: it does not take care of the distinction made by Daniel between the reign of Darius (the Mede) and the reign of Cyrus the Persian (6:28), with the former seeming to precede the latter.

Some would like to dismiss Daniel's information as being inaccurate, and that there just was not any Darius the Mede -- since none is mentioned by that name in secular history. However, Daniel's position was such that he should have known better than his critics can know at the present time with only the bits of information that have come down to us to piece together. And there is yet another possibility highly worthy of consideration.

First, the ancient historians Xenophon, Herodotus, and Berosus are said to have related the fall of Babylon thus: "Cyrus diverted the Euphrates into a new channel, and, guided by two deserters, marched by the dry bed into the city, while the Babylonians were carousing at a feast of their gods." Second, inscriptions found in comparatively recent times are said to state that the Persian army under Gobryas took Babylon without a battle, that he killed the son of the king (who was Belshazzar, and co-regent), and that Cyrus entered later. Third, Darius is thought by many to have been Gobryas, who was named in Babylonian tablets as conqueror of Babylon; for Josephus says this Darius was the son of Astyages (who was a Mede), and had another name among the Greeks (Antiquities, X, 11:4). Also in the same connection he calls him a kinsman of Cyrus, which was true if he was the son of Astyages, for Cyrus was the grandson of Astyages, as noted in the above paragraph on the authority of the ancient historian Herodotus. Therefore, Darius may have been both an uncle of Cyrus and one of the generals in his army, and as such to have led for Cyrus the army that conquered Babylon -- also to have received the kingdom and

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, ಅವರು 43 ವರ್ಷಗಳು (605-562 BC) ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ 5: ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್‌ನ ಮಲ-ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ಕೊನೆಯ ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ ರಾಜನಾದ ಬೆಲ್ಷಾಝರನು ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಅಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಔತಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನು -- ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 538 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ವೈನ್ ಕುಡಿಯುವಾಗ ಇತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ "ತಂದೆ" ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು; ಮತ್ತು ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರಭುಗಳು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರು ಮತ್ತು ಅವನ ಉಪಪತ್ನಿಯರು "ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ, ಹಿತ್ತಾಳೆಯ, ಕಬ್ಬಿಣದ, ಮರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ದೇವರುಗಳನ್ನು" ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಅವರಿಂದ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು -- ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಕ್ರಿಯೆ ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ. "ಅದೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಹೊರಬಂದವು ಮತ್ತು ರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಸ್ಟಿಕ್ ವಿರುದ್ಧ ಬರೆದವು." ರಾಜನು ಬರೆದ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಿದನು, ಅವನು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಅವನು ತುಂಬಾ ಭಯಭೀತನಾಗಿದ್ದನು, "ಅವನ ಸೊಂಟದ ಕೀಲುಗಳು ಸಡಿಲಗೊಂಡವು ಮತ್ತು ಅವನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳು ಒಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಹೊಡೆದವು." ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಕೈಬರಹವನ್ನು ಓದುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥೈಸುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವನು "ರಾಜ್ಯದ ಮೂರನೇ ಆಡಳಿತಗಾರ" ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು -- ಅವನ ತಂದೆ, ನೆಬೊನಿಡಸ್, ಹಿಂದಿನ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಎರಡನೇ ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಬರಹವನ್ನು ಓದಲು ಅಥವಾ ಅರ್ಥೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ರಾಜನು ಬಹಳವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವನ ಪ್ರಭುಗಳು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದಾಗ, ರಾಣಿಯು (ಬಹುಶಃ ಬೆಲ್ಷಾಝರನ ಮಲತಾಯಿ) ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ, ಔತಣಕೂಟದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗದೆ, ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್‌ಗೆ ಅಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮತ್ತು ಈಗ ಮಾಡುವ ಡೇನಿಯಲ್‌ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು " ಬೆಲ್ಷಾಝರನಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸು. ದಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಕರೆತಂದಾಗ, ಮತ್ತು ಅವನು ಕನಸನ್ನು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡರೂ, "ದೇವರು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಣಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ; ನೀನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆ ಮತ್ತು ಕೊರತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೀ; ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ಮೇದ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬೆಲ್ಷಾಝರನು ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ನೇರಳೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು

reigned for Cyrus while the latter was busy with his northern and western wars.

Though not free of a measure of conjecture, the foregoing is not only a possibility but also highly plausible, and may even account for the mention of the age of Darius which, presumably, was greater than that of Cyrus. Of all the solutions that have been proposed, it is the simplest explanation known to this writer that explains the most, if true. It is therefore offered as the most likely hypothesis until and unless disproved by evidence not as yet come to the attention to the author of these notes.

Chapter 6: Darius was pleased to set over the kingdom (of the Medes and Persians, which now included Babylon). 120 "satraps" (or provincial governors), and over them three presidents, of whom Daniel was one. Daniel became "distinguished above the presidents and the satraps, . . . and the king thought to set him over the whole realm." This led to jealousy and intrigue against him, and to tricking the king into casting him into a den of lions. But he was divinely protected, and the king then cast his accusers and their families into the den of lions, where they suffered the fate, they had intended for Daniel. Going further, Darius wrote a decree to all the peoples of his kingdom that "in all the dominion of my kingdom men tremble and fear before the God of Daniel." And "Daniel prospered in the reign of Darius, and in the reign of Cyrus the Persian."

Chapter 2

BELSHAZZAR

Chapter 7: In the first year of the reign of Belshazzar, co-regent over Babylon (possibly 556-55 B.C.), Daniel had a special dream and visions which he put in writing. They pertained to the four kingdoms about which Nebuchadnezzar had dreamed (Chapter 2) -- namely, the Babylonian, Medo-Persian, Grecian, and Roman empires. In Daniel's dream they were represented as four great beasts -- a lion with eagles' wings; a bear; a leopard which had upon its back four wings of a bird; and the fourth unnamed but described as "terrible and powerful, and strong exceedingly, with great iron teeth; . . . and it had ten horns." They are also described as having come "up from the sea" (v. 3) -- evidently "the great sea," or Mediterranean (v. 2).

Daniel beheld till thrones were placed (or, cast down [KJV]) "and one that was ancient of days did sit," whose "throne was fiery flames, and the wheels thereof burning fire" -- as a chariot of fire -- "and a fiery stream issued and came forth from before him." He was ministered unto by "thousands of thousands," and before him stood "ten thousand times ten thousand". "Judgment was set, and the books were opened."

Daniel continued beholding "till the beast [apparently the fourth] was slain, and its body destroyed, and it was given up

ತೊಡಿಸಿ, ಅವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ಹಾಕುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಆಡಳಿತಗಾರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದನು. .

"ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್" ನ ಗುರುತು ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಡೇರಿಯಸ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಹೆಸರು. ಆದರೆ ಈ ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಇತರ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಂದ ಡೇರಿಯಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು "ಮೇದ್ಯ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮತ್ತೆ 11:1 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು 9:1 ರಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು "ಅಹಸ್ವೇರಸ್ ಮಗನಾದ ಡೇರಿಯಸ್, ಮೇದ್ಯರ ಸಂತತಿಯಿಂದ, ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ಮೇಲೆ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಪೊಕ್ರಿಫಲ್ ಪುಸ್ತಕ ಟೋಬಿಟ್ ನಿನೆವಾ (14:15) ನಾಶದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ "ಮೇದ್ಯದ ರಾಜ ಅಹಸ್ವೇರಸ್" ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳ ಅಹಸ್ವೇರಸ್, ಎಸ್ತರ್ ಪುಸ್ತಕದ ಅಹಸ್ವೇರಸ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅವರು ಪರ್ಷಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೀಡಿಯಾವನ್ನು ಆಳಿದರು (1: 1-3), ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜ Xerxes I (486) ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. - 465 BC). ಎರಡನೆಯದು ಎಜಾ 4:5 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಗ್ರೇಟ್ (522-486 BC) ಡೇರಿಯಸ್ I ರ ಮಗ; 5:6-7; 6:1; ಹಗ್ಗಾಯ 1:1; ಜೆಕರಿಯಾ 1:1, ಮತ್ತು 2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 36:22-23 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಗ್ರೇಟ್ (559-530 BC) ಸೈರಸ್ II ರ ಮಗಳು ಅಟೋಸ್ಟಾ; ಎಜಾ 1: 1-4, 7-8; 5:13-17; 6:3; ಯೆಶಾಯ 44:28; 45:1; ಡೇನಿಯಲ್ 1:21; 6:28; 10:1 -- ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜರು. ಮೇದಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ಮೈತ್ರಿಯ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ, ಮೇದ್ಯರು ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು ಬಲಶಾಳಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಎಸ್ತರ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಇತಿಹಾಸ ಎರಡರಲ್ಲೂ ನಾವು ಕೇವಲ ಬಿಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಮಾನವ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ. ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಒಂದೇ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ಟ್ಯಾಜಿಸ್‌ನ ಮಗಳು, ಮೇಡಸ್ ರಾಜ (585-550 BC), ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ರಾಜ (600-559 BC) ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ I ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜ ಸೈರಸ್ II (559) ರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು

to be burned with fire." The dominion of the other beasts "was taken away: yet their lives were prolonged for a season and a time." (That is, each of the first three successive kingdoms was taken over by its successor and continued as a part of such, even in the Roman Empire.)

In his night visions, Daniel also beheld one like unto a son of man coming with the clouds of heaven, being brought before the ancient of days, and given "dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: his dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away, and his kingdom that which shall not be destroyed." This corresponds to the kingdom to be set up by the God of heaven and represented in Nebuchadnezzar's dream by a stone cut out of a mountain without hands, smiting and destroying the image symbolizing the four kingdoms mentioned above, becoming a great mountain filling the whole earth, and never itself to be destroyed (Chapter 2).

In one of Daniel's visions "the judgment was set" (v. 10), and in another it was said that "the judgment shall be set" (v. 26); but the contexts indicate that the final judgment at the end of the world was not intended. In both instances it appears that it was judgment against the fourth beast, to "take away his dominion, to consume and to destroy it unto the end" and to give "the kingdom and the dominion, and the greatness of the kingdoms under the whole heaven . . . to the people of the saints of the Most High: [whose] kingdom is an everlasting kingdom, and all dominions shall serve and obey him." (vs. 26-27).

(According to the Nabonidus Chronicle, he "entrusted the army and the kingship" of Babylon to Belshazzar about 556 B.C., while he himself campaigned in central Arabia -- where he also remained many years and was seldom, if ever, in Babylon itself. It would seem, therefore, that Daniel dates Belshazzar's reign from the time just mentioned.)

Chapter 8: In the third year of Belshazzar's reign (about 554-53 B.C.), Daniel had another vision -- of a ram and a he-goat -- explained by Gabriel. The ram, which represented the kingdom of the Medes and Persians, had two horns, one representing the Medes, and the other, which came up last and was higher, representing the Persians. And the he-goat, which represented the Grecian kingdom, rage against the ram with invincible fury, breaking both of his horns, casting him down and trampling upon him. Then the he-goat, which seems to have had only one horn to begin with -- a great one (between his eyes) -- magnified himself exceedingly; and when he was strong, the great horn was broken and four other notable horns came up instead toward the four winds of heaven. The great horn (the first king of the Grecian empire [v. 21] obviously was Alexander the Great, who conquered Medo-Persia. And the four horns represented four kingdoms into which his dominion would be divided among four of his

ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. -530 BC), ಅವರ ಮಗ, ಅರ್ಧ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಮೇಡ್. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಡೇರಿಯಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವನು ಡೇರಿಯಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರ್ಷಿಯಾದ ಇತರ ರಾಜರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮೇದ್ಯನೆಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದನು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅವರು ಮಧ್ಯದ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಹೊರತೆಗೆಯುವವರಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಡೇನಿಯಲ್ 9:1 ರಲ್ಲಿ ಅಹಸ್ವೇರಸ್ ಅನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ, ಡೇರಿಯಸ್ ತಂದೆ, ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಮಧ್ಯದ ಅಜ್ಜ ಅಸ್ಯಾಜಿಸ್ಸ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು, ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತೋರಿಕೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ: ಇದು ಡೇರಿಯಸ್ (ಮೇದ್ಯ) ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸೈರಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ (6:28) ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಡೇನಿಯಲ್ ಮಾಡಿದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಕೆಲವರು ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಡೇರಿಯಸ್ ಮೇದ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ -- ಜಾತ್ಯತೀತ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಡೇನಿಯಲ್ ಅವರ ನಿಲುವು ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಮರ್ಶಕರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಮತ್ತು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಪ್ರಥಮ, ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಾದ ಕ್ಸೆನೋಫೊನ್, ಹೆರೊಡೋಟಸ್ ಮತ್ತು ಬೆರೊಸಸ್ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಪತನವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ: "ಸೈರಸ್ ಯುಫ್ರಟೀಸ್ ಅನ್ನು ಹೊಸ ಕಾಲುವೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ತೊರೆದುಹೋದವರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ದೇವರುಗಳ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು." ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶಾಸನಗಳು ಗೋಬ್ರಿಯಾಸ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸೈನ್ಯವು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ರಾಜನ ಮಗನನ್ನು (ಅವನು ಬೆಲ್ಷಜರ್ ಮತ್ತು ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ) ಕೊಂದನು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ನಂತರ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಡೇರಿಯಸ್ ಅನ್ನು ಗೋಬ್ರಿಯಾಸ್ ಎಂದು ಹಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ವಿಜಯಶಾಲಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೋಸೆಫಸ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಡೇರಿಯಸ್ ಆಸ್ಟಿಯಜಿಸ್‌ನ ಮಗ (ಅವನು ಮೇದ್ಯನಾಗಿದ್ದನು), ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು (ಪ್ರಾಚ್ಯವಸ್ತುಗಳು, X, 11:4).

generals after his death (323 B.C.) -- Macedonia and Greece going to Cassander (after the death of his father, Antipater, 319 B.C.); Thrace, and later Asia Minor, to Lysimachus (323 and 301, respectively); Syria and all the East, to Seleucus (312 B.C.); and Egypt and Libya, to Ptolemy (323 B.C.).

The mid-section of the chapter (vs. 9-14) is devoted to a little horn that came out of one of the divisions of Alexander's kingdom, that waxed exceedingly great in all directions, including the "glorious land" (Palestine), referred to as such again in 11:16,41 (cf. Jeremiah 3:19; Ezekiel 20:6,15). Apparently, this horn was Antiochus Epiphanes, king of Syria (175-163 B.C.), and great-great-grandson of Seleucus I, mentioned in the above paragraph simply as Seleucus). This Antiochus attempted to Hellenize Judea and exterminate Judaism. So, the scripture text says this horn magnified itself even against "the prince of the host" (evidently Jehovah), and "took away from him the continual burnt-offering, and the place of his sanctuary was cast down." And the host [Heb. people of the saints] was given over to it [the horn] together with the continual burnt offering through transgression [because of apostasy on the part of some of the Jews after return from Babylonian exile (see Maccabees 1:11-15)] and it cast down truth to the ground, and did its pleasure and prospered." This was to be for "two thousand and three hundred evenings and mornings" (either 2300 or else 1150 days, a little short of either seven or else 3 1/2 years -- possibly to the time that the patriot Judas Maccabeus was able to retake Jerusalem, cleanse the sanctuary (temple), and rededicate it for customary worship about the year 164 B.C.

NOTE: The latter concept seems to be favored by the account of the Book of 1 Maccabees, in which chronology is recorded in terms of the Greek kingdom -- that is, from its re-organization some years after the death of Alexander the Great and the beginning of the Seleucid dynasty, with Seleucus I (312 B.C.). It states that Antiochus Epiphanes became king in the 137th year of the Greek kingdom (Chapter 1:10), or 175 B.C.; that he entered Jerusalem and plundered the sanctuary in the 143rd year (1:20-28), or 169 B.C.; that he entered again in the 145th year (167 B.C.), this time polluting the sanctuary and putting an end to burnt offerings, etc., some time before the month of Chislev, when on the 15th day an abominable heathen altar was erected upon the Jewish altar and on the 25th day heathen sacrifices were offered upon it (1:29-64); and that by the 25th of Chislev in the 148th year (164 B.C.), Judas Maccabeus and his brothers were able to enter Jerusalem, cleanse the sanctuary, rededicate it, and restore lawful Jewish worship (4:36-61) -- something more than three years after the sanctuary was first polluted.

Chapter 9: In the first year of Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes (see 5:31), which would have started in 538 B.C., 68 years after Daniel and others had been deported

ಅದೇ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವನನ್ನು ಸೈರಸ್ಸು ಬಂಧು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಹೆರೋಡೋಟಸ್‌ನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲಿನ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಸೈರಸ್ ಆಸ್ಟ್ರೇಜಿಸ್‌ನ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಆಸ್ಟ್ರೇಜಿಸ್‌ನ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಡೇರಿಯಸ್ ಸೈರಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೈನ್ಯದ ಜನರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸೈರಸ್ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದನು -- ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸೈರಸ್ಸಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದನು. ಅವನ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಯುದ್ಧಗಳೊಂದಿಗೆ.

ಊಹೆಯ ಅಳತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮೇಲಿನವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ತೋರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಡೇರಿಯಸ್ಸು ವಯಸ್ಸಿನ ಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕೆ ಸಹ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು, ಇದು ಪ್ರಾಯಶಃ, ಸೈರಸ್ಸಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಾವಿಸಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಸರಳವಾದ ವಿವರಣೆಯು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರದ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಊಹೆಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 6: ಡೇರಿಯಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು (ಮೇದ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು, ಈಗ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು) ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. 120 "ಸತ್ತಾಪ್ಸ್" (ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಗವರ್ನರ್‌ಗಳು), ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಡೇನಿಯಲ್ "ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸಟ್ರಾಪ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು, . . ಮತ್ತು ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದನು." ಇದು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಅಸೂಯೆ ಮತ್ತು ಒಳಸಂಚುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಮತ್ತು ರಾಜನನ್ನು ಸಿಂಹಗಳ ಗುಹೆಗೆ ಎಸೆಯುವಂತೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ದೈವಿಕವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಮತ್ತು ರಾಜನು ತನ್ನ ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಿಂಹಗಳ ಗುಹೆಗೆ ಹಾಕಿದನು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಡೇನಿಯಲ್‌ನಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಡೇರಿಯಸ್ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ "ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ದಾನಿಯೇಲನ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಡುಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬರೆದರು. ಮತ್ತು "ಡೇನಿಯಲ್ ಡೇರಿಯಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದಿದನು,

to Babylon, he understood from the "the books" (evidently 2 Chronicles 26:21; Jeremiah 25:11-12; 29:10) that the exile would be for 70 years, or for only two more years if it should be counted from Daniel's own deportation which, so far as the record states, was not of great numbers but only of youth "of the royal seed and of the nobles" (1:3-4) -- not mentioned either by Jeremiah or in 2 Kings in their record of the mass deportations.

Jeremiah's account reads as follows: "This is the people whom Nebuchadnezzar carried away captive: in the seventh year [957 B.C.] three thousand Jews and three and twenty; in the eighteenth year of Nebuchadnezzar [586 B.C.] he carried away captive from Jerusalem eight hundred thirty and two persons; in the three and twentieth year of Nebuchadnezzar [581 B.C.] Nebuzaradan the captain of the guard carried away captive of the Jews seven hundred forty and five persons: all the persons were four thousand and six hundred" (Jeremiah 52:28-30).

In 2 Kings the record is similar but with variations that need to be noted. Instead of seventh year of Nebuchadnezzar's reign as in Jeremiah's account, 2 Kings has eighth year (24:12). One may count from the beginning of the expedition, the other from its close. Also, instead of Jeremiah's 3,023 captives taken, 2 Kings gives "ten thousand" (24:14-16) -- Jeremiah's account "probably including only the more important." Again, instead of the eighteenth year of Nebuchadnezzar's reign as in Jeremiah, 2 Kings has nineteenth year (25:8-12) -- with the same explanation applicable. And the raid which Jeremiah places in the twenty-third year of Nebuchadnezzar, 2 Kings does not date nor does it mention by number the 745 persons Jeremiah says were taken captive by Nebuzaradan. Also, of the additional number taken by Nebuzaradan to Nebuchadnezzar at Riblah, his western headquarters in Syria, who killed them there, 2 Kings lists 72 (25:18-21), whereas Jeremiah lists 74 (52:24-27).

When Daniel realized that the period of Jewish exile and of the "desolations of Jerusalem" was drawing to a close, he set his face "unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting and sackcloth and ashes," confessing the sins of his people that had been responsible for their captivity, imploring God to turn away from his anger and forgive, and for the Lord's own sake to cause his face to shine upon his sanctuary that then was desolate (vs. 3-19).

And while he was yet speaking in prayer, Gabriel, whom Daniel had earlier seen in a vision (8:16), came to instruct him to the effect that the seventy years then coming to an end did not conclude all the experiences decreed for his people. Instead, seventy weeks (generally believed to mean seventy weeks of years, or 490 years) were yet decreed upon Israel and the holy city, (1) to finish transgression, and (2) to make reconciliation for sins, (3) to bring in everlasting

ಅಧ್ಯಾಯ 2

ಬೆಲ್ಷಜರ್

ಅಧ್ಯಾಯ 7: ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ಸಹ-ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಬೆಲ್ಷಜರ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಬಹುಶಃ 556-55 BC), ಡೇನಿಯಲ್ ವಿಶೇಷ ಕನಸು ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಅವರು ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್ ಕನಸು ಕಂಡ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ (ಅಧ್ಯಾಯ 2) - ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್, ಮೆಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು. ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ಮೃಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಯಿತು -- ಹದ್ದುಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಿಂಹ; ಒಂದು ಕರಡಿ; ಒಂದು ಚಿರತೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿಯ ನಾಲ್ಕು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು; ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಹೆಸರಿಸದ ಆದರೆ "ಭಯಾನಕ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯುತ, ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ, ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬಿಣದ ಹಲ್ಲುಗಳೊಂದಿಗೆ; ... ಮತ್ತು ಇದು ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು" ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು "ಸಮುದ್ರದಿಂದ" (v. 3) -- ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ "ಮಹಾ ಸಮುದ್ರ" ಅಥವಾ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ (v. 2) ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಂಹಾಸನಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವವರೆಗೆ (ಅಥವಾ, [ಕೆಜೆವಿ] ಎಸೆಯುವವರೆಗೆ) ಡೇನಿಯಲ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು, "ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಒಬ್ಬನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು," ಅವರ "ಸಿಂಹಾಸನವು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಚಕ್ರಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ" -- ಬೆಂಕಿಯ ರಥವಾಗಿ -- "ಮತ್ತು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಪ್ರೀಮ್ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು." ಅವರು "ಸಾವಿರಾರು ಸಾವಿರ" ಕೈ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ "ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ" ನಿಂತರು. "ತೀರ್ಪು ಹೊಂದಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಯಿತು." ಡೇನಿಯಲ್ "ಮೃಗವು [ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದು] ಕೊಂದು ಅದರ ದೇಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಡಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವವರೆಗೆ" ನೋಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಇತರ ಮೃಗಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು "ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು: ಆದರೂ ಅವರ ಜೀವನವು ಒಂದು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸಮಯದವರೆಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಇತ್ತು." (ಅದು,

ತನ್ನ ರಾತ್ರಿಯ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಡೇನಿಯಲ್ ಸಹ ಆಕಾಶದ ಮೋಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದನು, ಪ್ರಾಚೀನ ದಿನಗಳ ಮುಂದೆ ತರಲಾಯಿತು ಮತ್ತು "ಆಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ವೈಭವ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಆತನಿಗೆ ಸೇವೆ

righteousness, (4) to seal up the vision and prophecy, and (5) to anoint the Most Holy (evidently the Messiah). From the going forth of the commandment to restore and to build Jerusalem unto the Anointed One, the Prince (evidently Christ), there would be seven weeks and 62 weeks (a total of 69 weeks, or 483 years) -- and the city would indeed be rebuilt, though in troublous times (because of prolonged opposition of enemies, described in Ezra and Nehemiah). And after the 69 weeks, in the middle of the last week (or seven years), the Anointed One would be cut off, and cause the sacrifice and oblation to cease (not being necessary after the sacrifice of himself). In that week in which he would be cut off, the Anointed One would make a firm covenant with many -- likely referring to the New Covenant through his own blood, to be offered to the Jewish nation for approximately 3 1/2 years before soon being proclaimed to the Gentile world as well. And after all of that, the people of the prince (likely the Romans under Titus as prince, who would later become emperor of the Roman empire) would come and destroy the city (Jerusalem), upon the wing of abominations making it desolate, even unto the full end determined for it -- likely referring to the destruction of Jerusalem in A.D. 70 under Titus -- Christ himself, in connection with his prediction of Jerusalem's destruction, speaking of "the abomination of desolation spoken of through Daniel the prophet" (Matthew 24:15).

It is to be noted the 70 weeks were to (1) begin with the going forth of the commandment to restore and rebuild Jerusalem and (2) be divided into periods of seven, 62, and on -- or 49 years, 434 years, and seven years.

There were four decrees by three Persian kings with reference to the return of Jewish exiles and the rebuilding of the temple and Jerusalem: (1) By Cyrus the Great, 536 B.C. (Ezra 1:2-4; 2 Chronicles 36: 22-23); (2) By Darius the Great, (Hystaspes), 519 B.C. (Ezra 6:1-12); (3) By Artaxerxes Longimanus (458 or 457 B.C.), (Ezra 7:7, 11-26); By Artaxerxes again, 445 B.C. (Nehemiah 1:1; 2:1-8).

If we begin at A.D. 26, the year of Christ's baptism, anointing by the Holy Spirit, and introduction to Israel as the Son of God, John 1:31-34 (when he was 30 years of age, Luke 3:21-23, his birth having been no later than 4 B.C. according to our Gregorian calendar), and count back 483 years (seven plus 62 weeks of years), we arrive at 457 B.C., the first decree of Artaxerxes (stepson of Queen Esther, of the Book of Esther). It is also fairly certain that Christ was crucified after about 3 1/2; years of personal ministry, or in the middle of the 70th week of Daniel, when he would "make a firm covenant with many." As a result of his death he became "the mediator of the new covenant" (Hebrews 9:15), and it was widely proclaimed to the Jews the remaining 3 1/2 years of the 70th "week," soon after which it was offered to

ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು: ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅಳಿದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ." ಇದು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿದೆ. ಕೈಗಳಿಲ್ಲದ ಪರ್ವತದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕನಸು ಕಾಣುವುದು, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೊಡೆದು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು, ಇಡೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತುಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಅಧ್ಯಾಯ 2).

ಡೇನಿಯಲ್ನ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ "ತೀರ್ಪು ಹೊಂದಿಸಲಾಗಿದೆ" (v. 10), ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ "ತೀರ್ಪು ಹೊಂದಿಸಲಾಗುವುದು" (v. 26) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಎರಡೂ ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೈಗದ ವಿರುದ್ಧದ ತೀರ್ಪು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, "ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸೇವಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಾಶಮಾಡುವುದು" ಮತ್ತು "ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು" ನೀಡುವುದು. ಸ್ವರ್ಗ . . ದ ಸಂತರ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ: [ಯಾರ] ರಾಜ್ಯವು ಶಾಶ್ವತ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸುತ್ತವೆ." (vs. 26-27).

(ನಬೋನಿಡಸ್ ಕ್ರಾನಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ "ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜತ್ವವನ್ನು" 556 BC ಯಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಷಜರ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಮಧ್ಯ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು - ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಡೇನಿಯಲ್ ಬೆಲ್ಷಜ್ಜರನ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಈಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸಮಯದಿಂದ ದಿನಾಂಕ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.)

ಅಧ್ಯಾಯ 8: ಬೆಲ್ಷಜ್ಜರನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಸುಮಾರು 554-53 BC), ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು -- ಒಂದು ಟಗರು ಮತ್ತು ಅವನು-ಮೇಕೆ -- ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ ವಿವರಿಸಿದ. ಮೇದ್ಯರ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಟಗರು ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು, ಒಂದು ಮೇದ್ಯರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮೇಕೆ, ಅಜೀಯ ಕೋಪದಿಂದ ಟಗರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಅವನ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು, ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಎಸೆದು ಮತ್ತು ಅವನ ಮೇಲೆ ತುಳಿದು ಹಾಕಿತು. ಆಗ ಆ ಮೇಕೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಒಂದೇ ಒಂದು

Gentiles as well as Jews -- "to the Jew first, and also to the Greek" (Roman 1:16).

As for the first "seven weeks" of the seventy (the first 49 years), it was during that period that the rebuilding of the temple and of Jerusalem, including its walls, was accomplished (though begun earlier) -- and it was indeed amidst troublous times, with one delay after another from opposition of neighbors. The temple itself was finished in the "sixth year of the reign of Darius the king" (Ezra 6:15), in 516 B.C., but the city and its walls not until 72 years later, after the "twentieth year of Artaxerxes the king" (Nehemiah 2:1-8) -- in 444 B.C. on the 25th of the month Elul (6:15), the sixth month of the year, equivalent to a part of our August-September.

Chapter 10: "In the third year of Cyrus king of Persia a thing was revealed unto Daniel," pertaining to "a great warfare" (vs. 1-2). And Chapters 10, 11, and 12 are occupied with it. The date would have been 534 B.C., two years after the first contingent of Jews returned to their homeland under Ezra, and were beginning to experience the troublesome times spoken of in 9:25. This section is partially supplemental to Chapters 8 and 9, and introduces details with regard to the fourth Empire, developing certain features of Chapter 7. An angel is sent to Daniel "to make thee understand what shall befall thy people in the latter days; for the visions yet for many days" (10:14).

Halley's Bible Handbook remarks that in this last vision "God lifted the veil and showed Daniel some realities of the unseen world -- conflicts going on between superhuman intelligences, good and bad, in an effort to control the movements of nations, some of them seeking to protect God's people. Michael was the guardian angel of Israel (13-21). An unnamed angel talked with Daniel. Greece had her angel (20), and so did Persia (13, 20). It seems that God was showing Daniel some of the secret agencies in operation to bring about the return of Israel. One of them helped Darius (11:1)."

Chapter 11: The unnamed angel who talked with Daniel stated further: "And now I will show thee the truth. Behold, there shall stand up yet three kings in Persia; and the fourth shall be far richer than they all: and when he is waxed strong through his riches, he shall stir up all against the realm of Greece" (v.2). This was said in the third year of Cyrus king of Persia (10:1). Or 534 B.C., when he had yet four years to reign, and must have been the first of the three. The two following him would be Cambyses II (530-522 B.C.) and Darius Hystaspes (522-486 B.C.). The fourth would be Xerxes I (486-465 B.C.), the richest and most powerful of the Persian kings -- likely the Ahasuerus of the Book of Esther. He invaded Greece, but was defeated at Salamis (480 B.C.). This was by no means the end of the Persian Empire, but put

ಕೊಂಬನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ -- ದೊಡ್ಡದೊಂದು (ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ) -- ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಮತ್ತು ಅವನು ಬಲವಾಗಿದ್ದಾಗ, ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕೊಂಬುಗಳು ಆಕಾಶದ ನಾಲ್ಕು ಗಾಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಂದವು. ಮಹಾನ್ ಕೊಂಬು (ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೊದಲ ರಾಜ [v. 21] ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್, ಅವರು ಮೇಡೋ-ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಬುಗಳು ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವನ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ (323 BC) -- ಮ್ಯಾಸಿಡೋನಿಯಾ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸ್ ಕ್ಯಾಸಾಂಡರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದು (ಅವನ ತಂದೆ, ಆಂಟಿಪೇಟರ್, 319 BC ನ ಮರಣದ ನಂತರ); ಥೈಸ್ ಮತ್ತು ನಂತರ ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್, ಲೈಸಿಮಾಕಸ್ (323 ಮತ್ತು 301, ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವ, ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ (312 BC); ಮತ್ತು ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲಿಬಿಯಾ, ಟಾಲೆಮಿ (323 BC).

ಅಧ್ಯಾಯದ ಮಧ್ಯಭಾಗವು (vs. 9-14) ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಪುಟ್ಟ ಕೊಂಬಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು "ಅದ್ಭುತ ಭೂಮಿ" (ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್) ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. 11:16,41 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ (cf. ಜೆರೆಮಿಯಾ 3:19; ಎರೈಕಿಯೆಲ್ 20:6,15). ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಈ ಕೊಂಬು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್, ಸಿರಿಯಾದ ರಾಜ (175-163 BC), ಮತ್ತು ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ I ರ ಮರಿ-ಮಹಾನ್-ಮೊಮ್ಮಗ, ಮೇಲಿನ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಯೆಹೂದ್ಯವನ್ನು ಹಲೆನೈಸ್ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಜುದಾಯಿಸಂ ಅನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕೊಂಬು "ಆತಿಥೇಯ ರಾಜಕುಮಾರ" (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯೆಹೋವನು) ವಿರುದ್ಧವೂ ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಪಠ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು "ನಿರಂತರವಾದ ದಹನಬಲಿಯನ್ನು ಅವನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಡವಲಾಯಿತು." ಮತ್ತು ಹೋಸ್ಟ್ [ಹೆಬ್. ಸಂತರ ಜನರು] ಅದಕ್ಕೆ [ಕೊಂಬು] ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರಂತರ ದಹನಬಲಿಯೊಂದಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು [ಬಬಿಲೋನಿಯನ್ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಯೆಹೂದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಕಾರಣ (ಮಕ್ಕಬೀಸ್ 1:11-15 ನೋಡಿ)] ಮತ್ತು ಅದು ಸತ್ಯವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು, ಅದರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧವಾಯಿತು." ಇದು "

ಗಮನಿಸಿ: ನಂತರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಬುಕ್ ಆಫ್ 1 ಮಕಾಬೀಸ್‌ನ ಖಾತೆಯಿಂದ ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ

it in decline and Greece in the ascendancy, until finally Persia fell to the Grecian king Alexander the Great in 330 B.C.

Verses 3 and 4 have reference to Alexander the Great and his Grecian kingdom, saying: "And a mighty king shall stand up, that shall rule with great dominion, and do according to his will. And when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven, but not to his posterity, nor according to his dominion wherewith he ruled; for his kingdom shall be plucked up, even for others besides these." As learned in connection with Chapter 8 (see also p. 8 of these notes), when Alexander the Great Died in 323 B.C., his kingdom was not inherited by posterity but divided among his ablest generals. One of these was Seleucus I Nicator, who received Syria and all the East, who established the Seleucid Dynasty, which lasted till 63 B.C., when the Romans brought it to an end. The next ablest was Ptolemy, who received Egypt and Libya and established the Ptolemaic Dynasty, the last member of which was the famous Cleopatra VII, who committed suicide rather than bear the humiliation of appearing in the triumphal procession of Rome after it conquered Egypt in 30 B.C. These respective generals and their dynasties were great rivals most of the time, each attempting to take over the dominion of the other - without ever completely succeeding -- and only rarely being allies. Little Judea was caught in the middle, part of the time being ruled by Egypt and part of the time by Syria -- though geographically more logically a part of Syria. To her, the rulers of Syria were kings of the north and those of Egypt were kings of the south, as the remainder of the chapter makes manifest.

In verse 5, reference is made to "the king of the south," saying "he shall be strong," and to "one of the princes" (that is, another of the generals of Alexander the Great, namely, Seleucus), who became "the king of the north," and "shall be strong above him" (above Ptolemy, "king of the south"). Also, in Verse 6, it is said that "at the end of years they shall join themselves together" (that is, their dynasties shall), but not really to the mutual advantage of both. And from Verse 7 through at least Verse 36, their struggles are forecast with such remarkable accuracy that skeptics refuse to believe they were written before the fact. Halley's Bible Handbook condenses so remarkably well the historical significance of key words and phrases that they are being reproduced here, as follows (beginning with Verse 6):

"Daughter" (6): Berenice, daughter of Ptolemy II, was given in marriage to Antiochus II [of the north], and was murdered.

"A shoot of her roots" (7): Ptolemy III, brother of Berenice, in retaliation, invaded Syria, and won a great victory (8).

"Two sons" ["his sons", in the biblical text] (10): Seleucus III and Antiochus III. (11-12): Ptolemy IV defeated Antiochus III with great loss in the battle of Raphia, near Egypt (217

ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ - ಅಂದರೆ, ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ನ ಮರಣದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದರ ಮರು-ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸೆಲ್ಯೂಸಿಡ್ ರಾಜವಂಶದ ಆರಂಭ, ಜೊತೆಗೆ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ I (312 BC). ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ 137 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯ 1:10), ಅಥವಾ 175 BC ಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಾದನೆಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಅವರು 143 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (1:20-28), ಅಥವಾ 169 BC ಯಲ್ಲಿ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಅನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು; ಅವರು 145 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 167) ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು, ಈ ಬಾರಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದಹನಬಲಿಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರು, ಚಿಸ್ಲೆವ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಮೊದಲು, 15 ನೇ ದಿನದಂದು ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ಅನ್ಯಧರ್ಮದ ಬಲಿಪೀಠವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಯಹೂದಿ ಬಲಿಪೀಠ ಮತ್ತು 25 ನೇ ದಿನದಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಜನರ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು (1:29-64); ಮತ್ತು 148 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 164) ಚಿಸ್ಲೆವ್‌ನ 25 ನೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಜುದಾಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಯಾಬಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹೋದರರು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಅನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು, ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಯಹೂದಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು (4:36-61) -- ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಭಯಾರಣ್ಯವು ಮೊದಲು ಕಲುಷಿತಗೊಂಡ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ.

ಅಧ್ಯಾಯ 9: ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ಗೆ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದ 68 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಕ್ರಿ.ಪೂ. 538 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದ್ದ ಮೇದ್ಯರ ಸಂತಾನದ ಅಹಸ್ವೀರಸ್ಸು ಮಗನಾದ ಡೇರಿಯಸ್ಸು ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ನೋಡಿ 5:31). "ಪುಸ್ತಕಗಳು" (ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ 2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 26:21; ಜೆರೆಮಿಯಾ 25:11-12; 29:10) ದೇಶಭ್ರಷ್ಟತೆಯು 70 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಎಣಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಸ್ವಂತ ಗಡೀಪಾರು, ಇದುವರೆಗಿನ ದಾಖಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ "ರಾಜವಂಶದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ" ಯುವಕರು ಮಾತ್ರ (1:3-4) -- ಜೆರೆಮಿಯಾ ಅಥವಾ 2 ಕಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಡೀಪಾರುಗಳ ಅವರ ದಾಖಲೆ.

ಯೆರೆಮಿಯನ ವೃತ್ತಾಂತವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಓದುತ್ತದೆ: "ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನರು ಇವರೇ: ಏಳನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ [957 BC] ಮೂರು ಸಾವಿರ ಯಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು; ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ [586 BC] ಅವರು ಜೆರುಸಲೆಮ್ನಿಂದ ಎಂಟು ಸೆರೆಯಾಳುಗಳನ್ನು ಒಯ್ದರು. ನೂರ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು; ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್

B.C.). (13): Antiochus III, after 14 years, returned with a great army against Egypt. (16): Antiochus conquered Palestine. (17): Antiochus gave his daughter Cleopatra in treacherous marriage alliance to Ptolemy V, hoping through her to get control of Egypt. But she stood with her husband, (18-19): Antiochus then invaded Asia Minor and Greece, and was defeated by the Roman army at Magnesia (190 B.C.). Returned to his own land and was slain.

"A contemptible person" (21-35): Antiochus Epiphanes. (21): Not the rightful heir, he got the throne by treachery. (22-25): He made himself master of Egypt, partly by force and partly by cunning deceit. (26): Ptolemy VI, son of Cleopatra, nephew of Antiochus, was defeated by treachery of his subject. (27): Under guise of friendship Antiochus and Ptolemy vied with each other in treachery. (28): Returning from Egypt Antiochus attacked Jerusalem, slew 80,000, took 40,000 and sold 40,000 Jews into slavery. (29): Antiochus again invaded Egypt. But the Roman fleet ["ships of Kittim"] compelled him to retire. (30,31): He vented his anger on Jerusalem and desecrated the Temple. (32): He was helped by apostate Jews. (32-35): Exploits of the heroic Maccabee brothers.

Verses 36-45 have been a greater puzzle for analysts.

Reflecting various views, Halley asks: "Antiochus Epiphanes? Or Mohammedan Possession of the Holy Land? Or Antichrist? Or all three?" But it does not have to be either of those. The context is still that of conflict between the "King of the south" and "the king of the north", begun early in the chapter. So, the "time of the end" of Verse 35 and 40 most likely refers to the end of Grecian supremacy as it passed to the Romans -- in 63 B.C. from Syria and in 30 B.C. from Egypt -- if not to the end of Antiochus Epiphanes himself in 163 B.C. So, likely the above-mentioned verses are a recapitulation and more minute description of some of the conflicts in which Antiochus Epiphanes of Syria participated, and which ended in futility for him.

Chapter 12: But the end of any tyrant does not mean another may not arise. And Chapter 12 seems to look now, not to the end of Antiochus Epiphanes or of the Grecian kingdom, or even to the end of the fourth kingdom (the Roman empire) of Chapters 2 and 7, but to the end of time itself -- possible to the resurgence of mighty and even universal opposition against the people of God, when it shall be summarily ended by divine intervention, followed by the general resurrection and final judgment, as depicted in Revelation 20:7-15. In the 12th chapter of Daniel, we have "the time of the end" (v.4), "the end of these wonders" (V.6), the time "when all things shall be finished" (v.7), the "time of the end" again (v.9), and "the end" (v.13). It is also of interest to note in v. 4 that in connection with the time of the end "many shall run to and fro, and knowledge shall be increased" -- descriptive of a

ನ ಮೂರರ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ [581 BC] ಕಾವಲುಗಾರರ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ನೆಬುಜರ್ದಾನನು ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಏಳನೂರ ನಲವತ್ತೈದು ಜನರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದನು; ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು" (ಜೆರೆಮಿಯಾ 52: 28-30).

2 ಕಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯು ಒಂದೇ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ. ಯೆರೆಮಿಯನ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನೆಬುಕಡ್ಜೆಜರ್‌ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಏಳನೇ ವರ್ಷದ ಬದಲಿಗೆ, 2 ರಾಜರು ಎಂಟನೇ ವರ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ (24:12). ಒಬ್ಬರು ದಂಡಯಾತ್ರೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಎಣಿಸಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಅದರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ. ಅಲ್ಲದೆ, ಜೆರೆಮಿಯನ 3,023 ಸೆರೆಯಾಳುಗಳ ಬದಲಾಗಿ, 2 ರಾಜರು "ಹತ್ತು ಸಾವಿರ" (24:14-16) ನೀಡುತ್ತಾರೆ -- ಜೆರೆಮಿಯನ ಖಾತೆಯು "ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ." ಮತ್ತು, ನೆಬುಕಡ್ಜೆಜರ್‌ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಹದಿನೆಂಟನೇ ವರ್ಷದ ಬದಲಿಗೆ ಜೆರೆಮಿಯಾದಲ್ಲಿ, 2 ಕಿಂಗ್ಸ್ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ವರ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ (25:8-12) -- ಅದೇ ವಿವರಣೆಯು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೆಬುಕಡ್ಜೆಜರ್‌ನ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯೆರೆಮಿಯನು ನಡೆಸಿದ ದಾಳಿ, 2 ರಾಜರುಗಳು ಬಂಧಿತರಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟರು ಎಂದು ಜೆರೆಮಿಯನು ಹೇಳುವ 745 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ನೆಬುಜರ್ದಾನನ್. ಅಲ್ಲದೆ, ನೆಬುಜರ್ದಾನನು ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಅವನ ಪಶ್ಚಿಮದ ಪ್ರಧಾನ ಕಛೇರಿಯಾದ ರಿಬ್ಲಾಹ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಬುಚಡ್ಜೆಜರ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದ, 2 ರಾಜರು 72 (25:18-21) ಅನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದರೆ, ಜೆರೆಮಿಯನು 74 (52:24-27) ಪಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಯೆಹೂದ್ಯರ ಗಡಿಪಾರು ಮತ್ತು "ಜೆರುಸಲೇಮಿನ ವಿನಾಶಗಳ" ಅವಧಿಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಡೇನಿಯಲ್ ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು "ದೇವರಾದ ಕರ್ತನಾದ ದೇವರಿಗೆ, ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಗೋಣಿ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಬೂದಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹುಡುಕಲು" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವರ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರುವ ಅವರ ಜನರ ಪಾಪಗಳು, ದೇವರ ಕೋಪದಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಅವನ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು (Vs. 3-19).

ಮತ್ತು ಅವನು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಡೇನಿಯಲ್ ಮೊದಲು ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ (8:16), ಎಷ್ಟೆ ವರ್ಷಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು

highly mobile society and an explosion of knowledge -- characteristic of our time more than of any other so far.

Verses 11-12 present us with insurmountable difficulty if we try to develop an eschatological timetable from them. They read: "From the time that the continual burnt-offering shall be taken away, and the abomination that maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days. Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days." One figure is three years plus 10 days, the other three years plus 8 1/2 months, with one shorter and the other longer than the "time, times, and a half" of V. 7, if the latter is 3 1/2 years as generally understood. The latter is used here and likewise in Revelation seemingly as a symbolic description of the time of great persecution of the people of God, without necessarily being intended to designate a precise period of duration. But, should a day be counted as a year as in some prophetic instances, as in Ezekiel 4:6, in one verse (11) we would have 1,290 years and in the other (12) 1,335 years. Counting backward from our time (1986 A.D.) as the earliest possible end, that would take us back to 696 A.D. as the starting point in one instance, and to 651 A.D. in the other instance. That seems a most unlikely and even an impossible interpretation, however. But why the two figures, 45 days (or possibly years) apart? Does the former mark the beginning of the "time of the end" and the other its termination? This is indeed possible if not probable, but we are still left with no certain time for beginning our calculation. If we date it from the time Antiochus Epiphanes profaned the temple in Jerusalem (168 B.C.), that would only bring us down to 1122 A.D. and 1167 A.D. respectively. Or, if we date it from the "abomination of desolation" in connection with the destruction of Jerusalem (Matthew 24:15), that still would only bring us down to 1360 A.D. and 1405 A.D., respectively. Neither of these is late enough for the end seemingly meant in Daniel 12. The expression, "abomination that maketh desolate" (v.11), is believed by Adam Clarke and some other commentators to be applicable "to anything substituted in the place of, or set up in opposition to, the ordinances of God, his worship, his truth, &c." Granting that as a possibility, we still are left without any presently identifiable chronological starting point -- which may be precisely what is intended!

After all, in Verses 8 and 9, Daniel states: "And I heard, but I understood not: then I said I, O my lord, what shall be the issue of these things? And he said, Go thy way, Daniel; for the words are shut up and sealed till the time of the end" -- which sounds as if even he would not know before then. And so he was told: "But go thy way till the end be; for thou shalt stand in thy lot, at the end of the days" (v.13). And, if Daniel could not know till then, we need not expect to do so either! Jesus himself, while on earth, did not himself know (Matthew 24:36). And he has not revealed it since.

ಅವನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲು ಬಂದನು. ಜನರು. ಬದಲಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ವಾರಗಳು(ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವಾರಗಳ ವರ್ಷಗಳ ಅರ್ಥ, ಅಥವಾ 490 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ) ಇಸ್ರೇಲ್ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ, (1) ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು, ಮತ್ತು (2) ಪಾಪಗಳಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, (3) ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸದಾಚಾರವನ್ನು ತರಲು, (4) ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು, ಮತ್ತು (5) ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರ (ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮೆಸ್ಸೀಯ) ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು. ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ (ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತ) ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಅನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಿಂದ ಏಳು ವಾರಗಳು ಮತ್ತು 62 ವಾರಗಳು (ಒಟ್ಟು 69 ವಾರಗಳು ಅಥವಾ 483 ವರ್ಷಗಳು) - ಮತ್ತು ನಗರವು ಪುಕ್ಕುಬ್ಬ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಎಜ್ರಾ ಮತ್ತು ನೆಹೆಮಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದ ಶತ್ರುಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವಿರೋಧದಿಂದಾಗಿ) ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವುದು. ಮತ್ತು 69 ವಾರಗಳ ನಂತರ, ಕೊನೆಯ ವಾರದ (ಅಥವಾ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ) ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅಭಿಷಿಕ್ತರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ (ಸ್ವತಃ ತ್ಯಾಗದ ನಂತರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ). ಆ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಅಭಿಷಿಕ್ತನು ಅನೇಕರೊಂದಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ - ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು 3 1/2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಯಹೂದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಅನ್ಯಲೋಕದವರಿಗೂ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಎಲ್ಲಾ ನಂತರ, ರಾಜಕುಮಾರನ ಜನರು (ಬಹುಶಃ ಟೈಟಸ್‌ನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರು ರಾಜಕುಮಾರ, ನಂತರ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಬಹುದು) ಬಂದು ನಗರವನ್ನು (ಜೆರುಸಲೇಮ್) ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಸಹ್ಯಕರ ರೆಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಜನಗೊಳಿಸಿದರು, ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 70 ರಲ್ಲಿ ಟೈಟಸ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೆರುಸಲೇಮ್ನ ವಿನಾಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪೂರ್ಣ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ -- ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವತಃ, ಜೆರುಸಲೇಮ್ನ ವಿನಾಶದ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, "

70 ವಾರಗಳು (1) ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಅನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಮರುನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು (2) ಏಳು, 62, ಮತ್ತು -- ಅಥವಾ 49 ವರ್ಷಗಳು, 434 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಏಳು ವರ್ಷಗಳು.

ಯಹೂದಿ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರ ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೇಮ್ನ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮೂರು ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜರು ನಾಲ್ಕು

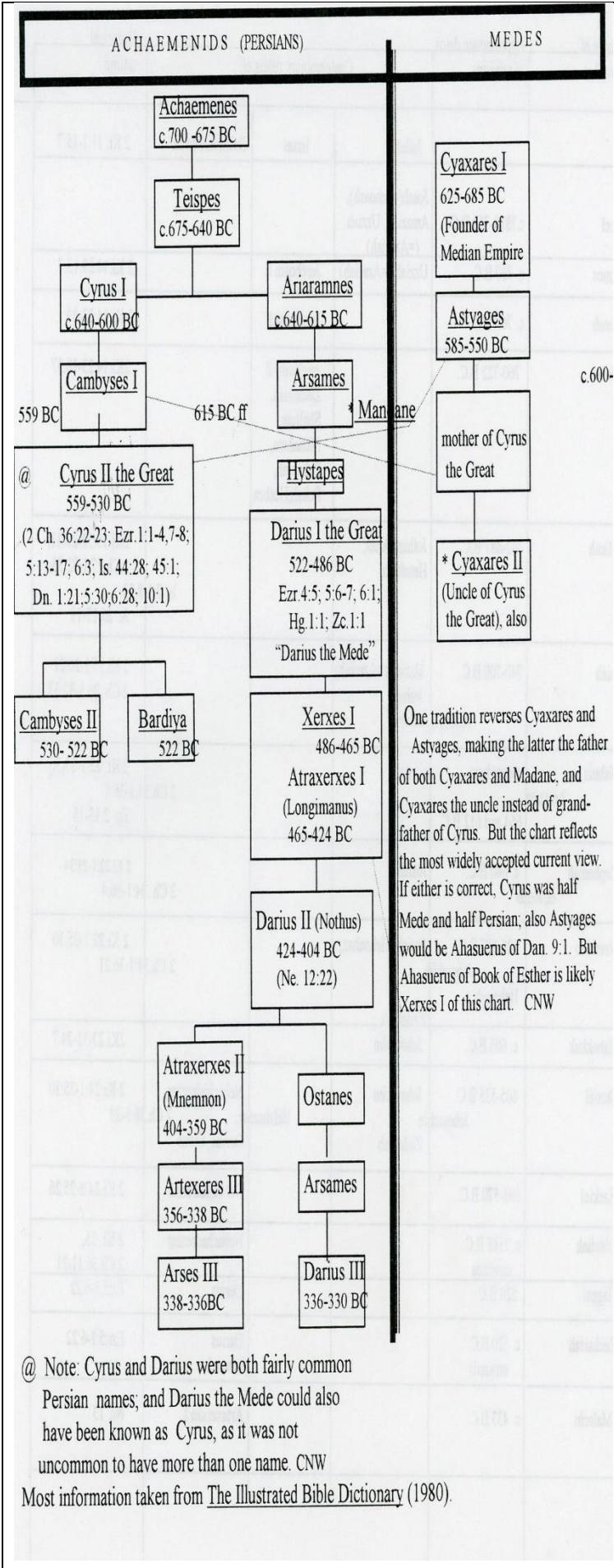
Name of Prophet	Approximate dates of ministry	Contemporary rulers of			Historical setting
		Judah	Israel	Babylon/Persia	2 Ki. 11:1-15:7
Joel	c. 7810-750 B.C.	Joashi (=Jehosh), Amaziah, Uzziah (=Azariah)			
Amos	c. 760 B.C.	Uzziah (=Azariah)	Jereboam II		2 Ki. 14:23-15:7
Jonah	c. 760 B.C.		Jereboam II		2 Ki. 14:23-29
Hosea	760-722 B.C.		Jereboam II Zechariah, Shallum, Menahem, Pekahiah, Pekah, Hoshea		2 Ki. 14:23-18:37
Micah	742-687 B.C.	Jotham, Ahaz, Hezekiah			2 Ki. 15:32-20:21; 2 Ch. 27:1-32:33; Is. 7:1-8:22; Je. 26:17-19
Isiah	740-700 B.C.	Uzziah (=Azariah), Jotham, Ahaz, Hezekiah			2 Ki. 15:1-20:21 2 Ch. 26:1-32:33
Nahum	somewhere between 664 and 612 B.C.	Josiah			2 Ki. 22:1-23:30 2 Ch. 34:1-36:1 Zp. 2:13-15
Zephaniah	c. 640 B.C. onwards	Josiah			2 Ki. 22:1-23:34 2 Ch. 34:1-36:4
Jeremiah	626-587 B.C.	Josiah, Jehoahaz, Jehoiakim, Hebronachin, Zedekiah			2 Ki. 22:1-23:30 2 Ch. 34:1-36:21
Habakkuk	c. 605 B.C.	Jehoiakim			2 Ki. 23:31-24:7
Daniel	605-535 B.C.	Jehoiakim, Jehoiachin, Zedekiah		Nebuchadrezzar, Belshazzar, Darius, Cyrus	2 Ki. 24:1-25:30 2 Ch. 26:5-23
Ezekiel	593-570 B.C.			Nebuchadrezzar	2 Ki. 24:8-25:26
Obadiah	c. 587 B.C. onwards			Nebuchadrezzar	2 Ki. 25, 2 Ch. 36:11-21
Haggai	520 B.C.			Darius	Ezr. 5:1-6:22
Zechariah	c. 520 B.C. onwards			Darius onwards	Ezr. 5:1-6:22
Malachi	c. 433 B.C.			Artaxerxes I	Ne. 13

ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು: (1) ಸ್ವೈರಸ್ಪೀಟ್, 536 BC (ಎಜ್ರಾ 1:2-4; 2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 36: 22-23); (2) ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್, (ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪೀಟ್), 519 BC (ಎಜ್ರಾ 6:1-12); (3) ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸ್ ಲಾಂಗಿಮಾನಸ್ (458 ಅಥವಾ 457 BC), (ಎಜ್ರಾ 7:7, 11-26); ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, 445 BC (ನೆಹೆಮಿಯಾ 1:1; 2:1-8).

ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ವರ್ಷವಾದ AD 26 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮದ ಅಭಿಷೇಕ ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಜಾನ್ 1: 31-34 (ಅವನು 30 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಲೂಕ್ 3: 21-23 , ಅವರ ಜನನವು ನಮ್ಮ ಗ್ರೆಗೋರಿಯನ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪ್ರಕಾರ 4 BC ಗಿಂತ ನಂತರ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ), ಮತ್ತು 483 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿ (ಏಳು ಜೊತೆಗೆ 62 ವಾರಗಳ ವರ್ಷಗಳು), ನಾವು 457 BC ಯಲ್ಲಿ ತಲುಪುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸ್ ಮೊದಲ ತೀರ್ಪು (ರಾಣಿ ಎಸ್ತರ್ ಅವರ ಮಲಮಗ, ಎಸ್ತರ್ ಪುಸ್ತಕ). ಸುಮಾರು 3 1/2 ರ ನಂತರ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ; ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೇವೆಯ ವರ್ಷಗಳ, ಅಥವಾ ಡೇನಿಯಲ್ನು 70 ನೇ ವಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು "ಅನೇಕರೊಂದಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ." ಅವನ ಮರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನು "ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ" (ಹೀಬ್ರೂ 9:15), ಮತ್ತು 70 ನೇ "ವಾರದ" ಉಳಿದ 3 1/2 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು, ಅದರ ನಂತರ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅದು ಆಯಿತು. ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ -- "ಮೊದಲು ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್‌ನವರಿಗೆ" (ರೋಮನ್ 1:16).

ಎಪ್ಪತ್ತರ ಮೊದಲ "ಏಳು ವಾರಗಳು" (ಮೊದಲ 49 ವರ್ಷಗಳು), ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಅದರ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಅನ್ನು ಪುರ್ಣಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು (ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೂ) - ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ತೊಂದರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ವಿರೋಧದಿಂದ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. 516 BC ಯಲ್ಲಿ "ಡೇರಿಯಸ್ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಆರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ" (ಎಜ್ರಾ 6:15) ದೇವಾಲಯವು ಪುರ್ಣಗೊಂಡಿತು., ಆದರೆ ನಗರ ಮತ್ತು ಅದರ ಗೋಡೆಗಳು 72 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, "ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸ್ ರಾಜನ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ವರ್ಷ" (ನೆಹೆಮಿಯಾ 2: 1-8) ನಂತರ -- 444 BC ಯಲ್ಲಿ ಎಲುಲ್ ತಿಂಗಳ 25 ರಂದು (6:15), ವರ್ಷದ ಆರನೇ ತಿಂಗಳು, ನಮ್ಮ ಆಗಸ್ಟ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 10: "ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜನಾದ ಸೈರಸ್ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವು ಬಹಿರಂಗವಾಯಿತು," ಇದು "ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ" (vs. 1-2) ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು 10, 11 ಮತ್ತು 12 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು

ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ದಿನಾಂಕವು 534 BC ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಹೂದಿಗಳ ಮೊದಲ ತಂಡವು ಎಜಿಪ್ಟ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಮತ್ತು 9:25 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ತೊಂದರೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ವಿಭಾಗವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು 8 ಮತ್ತು 9 ಕ್ಕೆ ಭಾಗಶಃ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ, ಅಧ್ಯಾಯ 7 ರ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ದೇವದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ; ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ದರ್ಶನಗಳು" (10:14).

ಹ್ಯಾಲಿಯ ಬೈಬಲ್ ಕ್ರೈಸ್ಟಿಯನ್ ಕೊನೆಯ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ "ದೇವರು ಮುಸುಕನ್ನು ಎತ್ತಿ ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಕಾಣದ ಪುಪಂಚದ ಕೆಲವು ನೈಜತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು - ಅತಿಮಾನುಷ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ ಜನರು, ಮೈಕೆಲ್ ಇಸ್ರೇಲ್ನ ರಕ್ಷಕ ದೇವತೆ (13-21) ಡೇನಿಯಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಸರಿಸಿದ ದೇವದೂತನು ಮಾತನಾಡಿದನು, ಗ್ರೀಸ್ ತನ್ನ ದೇವತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು (20), ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯಾ (13, 20) ದೇವರು ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಕೆಲವು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಇಸ್ರೇಲ್‌ನ ವಾಪಸಾತಿಯನ್ನು ತರಲು ರಹಸ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಡೇರಿಯಸ್‌ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು (11:1)."

ಅಧ್ಯಾಯ 11: ಡೇನಿಯಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಹೆಸರಿಸಿದ ದೇವದೂತನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೇಳಿದನು: "ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇಗೋ, ಪರ್ಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂವರು ರಾಜರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯವರು ಅವರಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತು ಅವನು ಯಾವಾಗ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ, ಅವನು ಗ್ರೀಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಾನೆ" (v.2). ಇದನ್ನು ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಸ್ಮೆರಸ್ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜ (10:1). ಅಥವಾ 534 BC, ಅವರು ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ಕ್ಯಾಂಬಿಸಿಸ್ II (530-522 BC) ಮತ್ತು ಡೇರಿಯಸ್ ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪಿಸ್ (522-486 BC). ನಾಲ್ಕನೆಯವನು Xerxes I (486-465 BC), ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ -- ಎಸ್ಟರ್ ಪುಸ್ತಕದ ಅಹಸ್ವೇರಸ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ಗ್ರೀಸ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಸಲಾಮಿಸ್ (480

@ Note: Cyrus and Darius were both fairly common Persian names; and Darius the Mede could also have been known as Cyrus, as it was not uncommon to have more than one name. CNW
Most information taken from The Illustrated Bible Dictionary (1980).

DARIUS, THE MEDE

The above chart is from THE ILLUSTRATED BIBLE DICTIONARY (1980) on which I had made various annotations. One, in the right hand column, begins: "one tradition reverses Cyaxares and Astyages, making the latter the father of both Cyaxares and Mandane, and Cyaxares the uncle instead of the grandfather of Cyrus." That was based upon what I have since discovered to be a fault remembrance of one of Whelsey's Lectures published in the Millennial Harbinger of September 1830, on a history of the Medo-Persian Empire. I had not remembered that Whelsey gave the name of Cyaxares to two persons instead of one -- one the father and the other the son of Astyages. I had remembered what he said about the son, but applied it to the father. That made it needlessly and erroneously to conflict with the chart and the other annotations I had made on it.

Whelsey had indeed made Astyages the father of both Mandane and Caxares II, but also the son of Cyaxares I.

Had I remembered accurately, I would not only have made the annotation that "Mandane was married to Cambyses I, and became the mother of Cyrus the Great," but I would have added another that "Cyaxares = Darius the Mede = uncle of Cyrus II, the Great" -- in accord with Whelsey's Lectures, and with the evidences and cautiously presented conclusion in my above mentioned notes, pages 5 b through 7a.

Now that I realize my error and the enhanced credibility of Whelsey's lecture, I am presenting parts of it, in order to set forth its account of a close relationship between Cyrus the Great and Darius the Mede, even after Cyrus of Persia threw off the Median yoke of Darius' father, King Astyages. In order to make it easier to follow, introductory sub-heads will be supplied in capital letters. Also, occasional explanatory word or phrase may be inserted in brackets. Emphasis will also sometimes be supplied by use of capitals or underscoring, none of which occur in the original.

EXCERPTS FROM ONE OF WHELSEY'S LECTURES

1. MEDIA is not found on the map of modern Asia. Anciently it was an extensive empire, stretching round the southern and western shores of the Caspian Sea [with Ecbatana, modern Hamadan, as its capital]. Eastward lay what is called Tartary, or Central Asia. Persia bounded it South [with Susa, or Shusan, as its capital], and Assyria West [with Nineveh as its capital]. [Babylonia also bounded its southern neighbor Persia on the west, with Babylon as its capital]. . . .

From the best light that can be thrown upon the subject, it appears that Media was peopled by Madai, the son of Japheth, son of Noah, soon after the dispersion [from Babel].

BC) ನಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದರು. ಇದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ 330 BC ಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪರ್ಷಿಯಾ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ರಾಜ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ನ ವಶವಾಗುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅವನತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸ್ ಆರೋಹಣದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿತು.

3 ಮತ್ತು 4 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ: "ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಬಲ ರಾಜನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವನು, ಅವನು ಮಹಾನ್ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಆಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ, ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದ ನಾಲ್ಕು ಗಾಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವನ ಸಂತತಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅವನು ಆಳಿದ ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ; ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಲಿತಂತೆ (ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಪುಟ 8 ಅನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿ), ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ 323 BC ಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ, ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂತತಿಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನ ಸಮರ್ಥ ಜನರಲ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸೆಲ್ಯುಕಾಸ್ I ನಿಕೇಟರ್, ಸೆಲ್ಯೂಸಿಡ್ ರಾಜವಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು, ಇದು ರೋಮನ್ನರು ಅದನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ 63 BC ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. 30 ರಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ರೋಮ್ನು ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರ VII, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲಿಬಿಯಾವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಟಾಲೆಮಿಕ್ ರಾಜವಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಟಾಲೆಮಿ ನಂತರದ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. BC ಈ ಸಂಬಂಧಿತ ಜನರಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ರಾಜವಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇತರರ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು -- ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದೆ - ಮತ್ತು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಜುಡಿಯಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿತು, ಸಮಯದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಸಿರಿಯಾ ಆಳಿತು -- ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಸಿರಿಯಾದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೂ. ಅವಳಿಗೆ,

ಪದ್ಯ 5 ರಲ್ಲಿ, "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಅವನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ" ಮತ್ತು "ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ" (ಅಂದರೆ, ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೇನಾಪತಿ, ಅಂದರೆ, ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್), "ಉತ್ತರದ ರಾಜ" ಮತ್ತು "ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ" (ಪ್ರೋಲೆಮಿಯ ಮೇಲೆ,

It gradually grew into a considerable empire, and was finally subjugated by its more powerful neighbor, Assyria, and remained a territorial government for a long time. When the Assyrian Empire was dismembered under Sardanapalus (B.C. 710), Media became again independent. From this time to the commencement of the reign of Cyrus [the Persian], elapsed a period of 176 years, including a succession of five monarchs.

Dijoces was the first king. He was succeeded by Phraortes, who reigned 22 years, and fell before Nineveh, in attempting to avenge his father's death.

His son, Cyaxares [founder of the Median Empire], resumed the hereditary contest, and after a series of various fortune, in concert with Nebuchadnezzar, king of Babylon, besieged Nineveh, took it, and leveled with the earth that towering monument of human perseverance and glory. Afterwards he carried his victorious arms South as far as Egypt, conquered Persia, and returned to Ecbactania [sic] laden with immense spoils, and attended by captive monarchs.

Under this monarch Media became settled in its permanent and powerful empire. Cyaxares, after a reign of 40 years, left his throne to his son Astyages, who is called in scripture Ahasuerus. Astyages gave his daughter Mandane in marriage to Cambyes, a king . . . of Persia. The fruit of this marriage was the illustrious Cyrus, the most faultless prince that ancient history can boast.

PERSIA: Directly south of Media lay an extensive range of territory known in ancient and modern geographies by the name of Persia [now called Iran, which also embraces what once was Media]. It was bounded East by India, south by the Assyrian Empires [more appropriately described as bounded on the South by the Persian Gulf and on the West by the Assyrian empires], extending upwards of 1,800 miles in length, and 1,000 in breadth [which is descriptive of its extent as an empire after its overthrow of Babylon (536 B.C.) and the acquisition of all the vast domains the latter ruled].

We are told in scripture that Persia, or Paras, as it is called by Daniel, was anciently called Elam; and that it was peopled by Elam, the son of Shem, about the time that Media was peopled by Madai, at the dispersion [from Babel].

At the time of Abraham, we find Chedorlaomer, king of Elam, or Persia, a considerable monarch in his day, having conquered several kingdoms of Asia. From this period their authentic history is lost. They probably were subjugated by the Assyrians, who carried all before them, and remained a long time subject. They afterwards recovered their freedom; but were soon obliged to resign it again to the Medes, as I have already noticed, and remained tributary to them, through their native monarchs, to the time of Cyrus. Cambyes, of the royal family of Achamenaus, married Mandane, the daughter of Astyages, King of Media, and became the father of Cyrus, who was born to free his native country from slavery [to the

"ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ"). ಅಲ್ಲದೆ, 6 ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, "ವರ್ಷಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ (ಅಂದರೆ, ಅವರ ರಾಜವಂಶಗಳು ಹಾಗಿಲ್ಲ), ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಪದ್ಯ 7 ರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ 36 ನೇ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ, ಅವರ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ಗಮನಾರ್ಹ ನಿಖರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುನ್ನೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳು ಅವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೊದಲು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹ್ಯಾಲಿಯ ಬೈಬಲ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬುಕ್ ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಪದಗುಚ್ಛಗಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಸಾಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಪುನರುತ್ಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ (ಪದ್ಯ 6 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ):

"ಮಗಳು" (6): ಪ್ರೋಲೆಮಿ II ರ ಮಗಳು ಬೆರೆನಿಸ್ ಅನ್ನು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ II [ಉತ್ತರ] ಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

"ಅವಳ ಬೇರುಗಳ ಚಿಗುರು" (7): ಪ್ರೋಲೆಮಿ III, ಬೆರೆನಿಸ್ ಸಹೋದರ, ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಿ, ಸಿರಿಯಾವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ವಿಜಯವನ್ನು ಗೆದ್ದರು (8).

"ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರು" ["ಅವನ ಮಕ್ಕಳು", ಬೈಬಲ್ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ] (10): ಸೆಲ್ಯುಕಾಸ್ III ಮತ್ತು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ III. (11-12): ಟಾಲೆಮಿ IV ಈಜಿಪ್ಟ್ ಬಳಿಯ ರಾಫಿಯಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ (217 BC) ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟದೊಂದಿಗೆ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ III ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. (13): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ III, 14 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಈಜಿಪ್ಟ್ ವಿರುದ್ಧ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿದರು. (16): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. (17): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ತನ್ನ ಮಗಳು ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕ ವಿವಾಹದ ಮೈತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಲೆಮಿ V ಗೆ ನೀಡಿದನು, ಅವಳ ಮೂಲಕ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಳು, (18-19): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ನಂತರ ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸ್ ಅನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಗ್ನೀಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು (190 BC). ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು.

"ತಿರಸ್ಕಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ" (21-35): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್. (21): ಸಿರಿಯಾದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲ, ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತನದಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಪಡೆದರು. (22-25): ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು, ಭಾಗಶಃ ಬಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಭಾಗಶಃ ಕುತಂತ್ರದ ಮೋಸದಿಂದ. (26): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್‌ನ ಸೋದರಳಿಯ ಕ್ಲಿಯೋಪಾತ್ರಳ ಮಗ ಪ್ರೋಲೆಮಿ VI, ಅವನ ವಿಷಯದ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತನದಿಂದ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು.

Medes, the rule of whose king, Astyages, was harsh and he was unpopular even among the Medes], to restore the captivity of Jerusalem, and to establish one of the most powerful empires that ever existed in Asia.

II. CYRUS was born in the year before Christ 599. At 12 years of age he accompanied his mother Mandane to the court of Media. Astyages was soon charmed with the promising appearance of his grandson, insomuch that he retained him in Media, where he remained four or five years. The young plant . . . promised to become a mighty cedar. The affability of his temper, the simplicity of his deportment, the sincerity of his heart, and above all, the prowess of his arm, excited the admiration of the court, the camp and the hall.

The Medes, both noble and ignoble, proved by their attachment that Cyrus was fully deserving, if not destined, to wear the crown [which ultimately he did, even over them, with the assistance of a part of their own army].

At 17 years old he returned to his father's court, followed by the affectionate blessing of the Medes, and welcomed with enthusiasm by his native Persians. In the inconsiderable wars which were at times waged with neighboring nations, Cyrus was always victorious, always generously rewarded the brave, always mercifully spared the conquered. As his father Cambyses advanced in age, he gradually associated Cyrus with him in the government, the burden of which he was obliged to bear. Thus he lived till he was 40 years old. But the prime of his life was not uselessly wasted; a new era in the military tactics of Persia began with him. A course of discipline was established which, in a short time, rendered the Persians the best soldiers in Asia. The arts of peace were cultivated, civilization rapidly advance, and this barbarous, enslaved, and unimportant people, under the transforming genius of Cyrus, suddenly became so formidable that they were accused by their neighbors as already aspiring to the dominion of Asia.

CYRUS AND CYAXARES: Astayages, the king of Media, [after being deposed by Persia], died, and left his dominions to his son, Cyaxares [whom we may call Cyaxares II], who was but one year older than Cyrus [with whom a close friendship and rapport must have developed during the years Cyrus was in the court at Ecbatana, and seemingly continued ever after notwithstanding he deposed Astyages]. Neriglissar, the king of Babylon, . . . thought the death of Astyages a favorable crisis to aim an exterminating stroke at the growing power of Media, levied an immense army of 250,000 men from the populous regions West of the Euphrates, and placed himself at their head. Cyaxares II having lately assumed the reins of government [evidently with the approval and blessings of Cyrus], was justly alarmed at their extensive preparations, which threatened not only to rob him of crown and empire, but suddenly to extinguish his flattering expectations the Media would rise to the empire of Asia [which he evidently thought could be done in concert with

(27): ಸ್ನೇಹದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಮತ್ತು ಟಾಲೆಮಿ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತನದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದರು. (28): ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ, 80,000 ಜನರನ್ನು ಕೊಂದನು, 40,000 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 40,000 ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ಮಾರಿದನು. (29): ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಮತ್ತೆ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ನೌಕಾಪಡೆ ["ಹಡಗುಗಳುಕಿಟ್ಟಿಮ್"] ಅವನನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದನು. (30,31): ಅವನು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದನು ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದನು. (32): ಅವನಿಗೆ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ ಯಹೂದಿಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. (32-35): ವೀರ ಮಕ್ಕಾಬಿ ಸಹೋದರರ ಶೋಷಣೆಗಳು.

ಪದ್ಯಗಳು 36-45 ವಿಶ್ಲೇಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಗಟಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ, ಹ್ಯಾಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್? ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಸ್ವಾಧೀನ? ಅಥವಾ ಆಂಟಿಕ್ರೈಸ್ಟ್? ಅಥವಾ ಮೂರೂ?" ಆದರೆ ಅದು ಇವೆರಡೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ಮತ್ತು "ಉತ್ತರದ ರಾಜ" ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭವು ಇನ್ನೂ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪದ್ಯ 35 ಮತ್ತು 40 ರ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ -- 63 BC ಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಾದಿಂದ ಮತ್ತು 30 BC ಯಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಿಂದ -- ಕ್ರಿ.ಪೂ. 163 ರಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಸ್ವತಃ ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಹುಶಃ ಮೇಲಿನ-ಸೂಚಿಸಲಾದ ಪದ್ಯಗಳು ಸಿರಿಯಾದ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡ ಕೆಲವು ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನಿಮಿಷದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 12: ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರಿಯ ಅಂತ್ಯವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಮತ್ತು 12 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಈಗ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಮತ್ತು 7 ರ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ (ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ) ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ -- ದೇವರ ಜನರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಿರೋಧದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅದು ದೈವಿಕವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ, ನಂತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು, ಪ್ರಕಟನೆ 20:7-15 ರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡೇನಿಯಲ್ನ 12 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" (v.4), "ಈ ಅದ್ಭುತಗಳ ಅಂತ್ಯ" (V.6), "ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿಯುವ ಸಮಯ" (v.7) ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. , "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಮತ್ತೆ (v.9), ಮತ್ತು "ಅಂತ್ಯ" (v.13). ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

Persia]. Unterrified, however, by the awful crisis, he rapidly concentrated his forces, with the resolution of extreme resistance, and sent for aid unto Persia, with the express demand that Cyrus should be invested with the command of the auxiliaries.

The demand met with prompt compliancy. From the peculiar manner in which Cyrus levied his army, we may suppose his comprehensive genius already embraced, that vast scheme of conquest he afterwards executed When all were marshalled, they amounted to 31,000. An army thus appointed, might well be capable of great achievements.

At the head of this body Cyrus joined his uncle Cyaxares, already preparing to march. In joint command they moved towards the borders of Assyria, after Cyrus had reduced the king of Armenia, from a revolt, obtained in the father an immovable ally, and in the son, the interesting Tigranes, a bosom friend.

Neriglissar, the king of Babylon, having concentrated an immense force of 200,000 foot and 60,000 horse, advanced toward Media and met the Medes and Persians, of not half their number, not far from the boundaries of the two empires.

A general battle was fought, and Cyrus was completely victorious. For although Cyaxares had an equal command, yet the masterly genius of Cyrus demanded and obtained the undivided honor of the laurel.

The unfortunate king of Babylon was slain, . . . and his camp abandoned to the Medes and Persians. . . The throne of Babylon was immediately filled by Laborosoarchod, whose cruelties, in a few months, urged his subjects to seek a last redress, by sacrificing him to their vengeance. . . . Belshazzar [son and co-regent of Nabonidus, who was absent most of the time, leaving the burden of governing to his son] was crowned in his stead. . . .

In the meantime a vigorous plan of operations was pursued by Cyrus in reducing the strongholds of the Assyrians, and gradually preparing an unobstructed march to Babylon. . . . the famous battle of Thymbra. . . established his fame as the first warrior upon the theatre of the world. This battle decided the fate of Lesser Asia. Cyrus pursued his fortune: Arabia and Syria successfully fell before him, till at length, the great Babylon stood alone upon the banks of the Euphrates, and frowned upon the conqueror, angry at his past success, and defying his future attempts.

He encamped before the city, and commenced a regular siege. . . . At some distance from the city, there were immense reservoirs, dug for the purpose of receiving the redundant water of the Euphrates, and of preventing the fatal effects of occasional inundations. Several canals formed a communication between these reservoirs and the river. By opening these canals, the water might easily be turned from

"ಅನೇಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ" -- ಹೆಚ್ಚು ಚಲನಶೀಲ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಸ್ಪೋಟದ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ - ವಿ. 4 ರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗಿನ ಇತರರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಹೆಚ್ಚು.

11-12 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳು ನಾವು ಅವರಿಂದ ಎಸ್ಕಟಲಾಜಿಕಲ್ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ದುಸ್ತರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಓಡುತ್ತಾರೆ: "ನಿರಂತರವಾದ ದಹನಬಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಸಮಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಸಹ್ಯಬಂದು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ದಿವಸಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರ ಐದೈದು ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯುವವನು ಧನ್ಯನು." ಒಂದು ಅಂಕಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು 10 ದಿನಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು 8 1/2 ತಿಂಗಳುಗಳು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು " ವಿ. 7 ರ ಸಮಯ, ಸಮಯ ಮತ್ತು ಒಂದೂವರೆ", ಎರಡನೆಯದು 3 1/2 ವರ್ಷಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡರೆ. ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತೆಯೇ ರೆವೆಲೆಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ದೊಡ್ಡ ಕಿರುಕುಳದ ಸಮಯದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ವಿವರಣೆಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರೇ, ಒಂದು ನಿಖರವಾದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ, ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿಯ ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಎಯ್‌ಕಿಯಲ್ 4: 6 ರಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ (11) ನಾವು 1,290 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ (12) 1,335 ವರ್ಷಗಳು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಿಂದ (1986 AD) ಹಿಂದೆ ಎಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ) ಆರಂಭಿಕ ಸಂಭವನೀಯ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವಾಗಿ 696 AD ಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 651 AD ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂಭವ ಮತ್ತು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು, 45 ದಿನಗಳ (ಅಥವಾ ಪ್ರಾಯಶಃ ವರ್ಷಗಳ) ಅಂತರ ಏಕೆ? ಮೊದಲನೆಯದು "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದ" ಆರಂಭವನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಅದರ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಸಂಭವನೀಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 168) ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಸಮಯದಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ದಿನಾಂಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ 1122 AD ಮತ್ತು 1167 AD ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ತರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ, ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ವಿನಾಶದ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 24:15) ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು "ವಿನಾಶದ ಅಸಹ್ಯ" ದಿಂದ ದಿನಾಂಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮನ್ನು 1360 AD ಮತ್ತು 1405 AD ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ತರುತ್ತದೆ, ಕ್ರಮವಾಗಿ.

its natural course, the bed of the river left dry, and a free passage into the heart of the city laid open.

The public festivals of the Babylonians were generally celebrated with the most extravagant riot, drunkenness, and debauchery, and frequently continued several days without intermission. Cyrus chose the night preceding one of these festivals for the execution of his plan. .

While Cyrus was taking undisputed possession of the city, [God interrupted the drinking and revelry of Belshazzar and the lords and ladies of his realm with a supernatural handwriting on the wall, interpreted for him by Daniel as meaning Belshazzar was weighed in the balances and found wanting, and his kingdom divided and given to the Medes and Persians].

Cyrus was already at the gates of the palace. The alarm was sounded, and the impious Belshazzar, rushing from the hall, sword in hand, was met by the Persians, and instantly cut to pieces, with all his attendants. . . .

The death of Belshazzar . . . put a period to the second Assyrian Empire, B.C. 536. The reduction of Babylon was followed by the submission of all the Assyrian territories, and the empire of Cyrus was bounded North by the Caspian and Black seas, East by India, South by the Arabian Sea [Persian Gulf] and Ethiopia, and West by Lybia, the Mediterranean, and Archipelago; comprehending Asia Minor, Syria, Egypt, Arabia, Assyria, Armenia, Media, and Persia; Cyrus and Cyaxares, or, as he is called in Scripture, Darius the Mede, in a short time established the government on an immovable basis. They divided the empire into 120 provinces, according to the prophet, and appointed satraps, or governors over them. . . .

CYRUS ALONE: Two years after the fall of Babylon, Cyaxares, the uncle, and Cambyases, the father of Cyrus, died, and he was left sole master of the new empire, B.C. 534.

FURTHER NOTES ON DARIUS THE MEDE

1. JOSEPHUS: ". . . but when Babylon was taken by Darius, and when he, with his kinsman Cyrus, had put an end to the dominion of the Babylonians, he was sixty-two years old. He was the son of Astyages, and had another name among the Greeks." (Ant.X, 11, 4.)

2. PULPIT COMMENTARY: "The theory that has received the largest amount of support among those who maintain the ancient date for Daniel is that Darius the Mede is Cyaxares II" -- hence, son of Astyages and uncle of Cyrus.

"We know that 'Gobaru,' or 'Oybaru' -- 'Gobryas' in Greek - was appointed governor by Cyrus when he conquered

ಡೇನಿಯಲ್ 12 ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಡವಾಗಿಲ್ಲ. "ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಜನಗೊಳಿಸುವುದು" (v.11) ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಇತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಿಂದ "ಬದಲಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. , ಅಥವಾ ದೇವರ ಕಟ್ಟಿಗಳೆ, ಆತನ ಆರಾಧನೆ, ಆತನ ಸತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ." ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾ, ನಾವು ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ -- ಇದು ನಿಖರವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಬಹುದು!

Name of Prophet	Approximate dates of ministry	Contemporary rulers of			Historical setting
		Judah	Israel	Babylon/Persia	
					2 Ki. 11:1-15:7
Joel	c.7810-750 B.C.	Joash(=Jehoash), Amaziah, Uzziah (=Azariah)			
Amos	c. 760 B.C.	Uzziah (=Azariah)	Jereboam II		2 Ki. 14:23;15:7
Jonah	c. 760 B.C.		Jereboam II		2 Ki. 14:23-29
Hosea	760-722 B.C.		Jereboam II Zechariah, Shallum, Menahem, Pekahiah, Pekah,Hoshea		2Ki.14:23-18:37
Micah	742-687 B.C.	Jotham,Ahaz, Hezekiah			2Ki. 15:32-20:21; 2 Ch.27:1-32:33; Is. 7:1-8:22; Je. 26:17-19
Isiah	740-700 B.C.	Uzziah (=Azariah), Jotham Ahaz,Hezekiah			2 Ki. 15:1-20:21 2 Ch. 26:1-32:33
Nahum	between 664 and 612 B.C.	Josiah			2 Ki. 22:1-23:30 2 Ch. 34:1-36:1 Zp. 2:13-15
Zephaniah	c. 640 B.C. onwards	Josiah			2 Ki. 22:1-23:34 2 Ch. 34:1-36:4
Jeremiah	626-587 B.C. Jehoiakim, Hehoiachin,	Josiah, Hehoahaz, Jehoiakim, Zedekiah			2 Ki. 22:1-25:30 2 Ch. 34:1-36:21
Habakkuk	c. 605 B.C.	Jehoiakim			2Ki.23:31-24:7
Daniel	605-535 B.C. Jehoiachin	Jehoiakim Zedekiah	Belshazzar	Nebuchadrezzar, Darius, Cyrus	2 Ki.24:1-25:30 2 Ch. 36:5-23
Ezekiel	593-570 B.C.			Nebuchadrezzar	2 Ki.24:8-25:26
Obadiah	c. 7587 B.C. onwards			Nebuchadrezzar	2 Ki. 25, 2 Ch. 36:11-21
Haggai	520 B.C. onwards			Darius	Ezr.5:1-6:22
Zechariah	c. 520 B.C. onwards			Darius onwards	Ezr. 5:1-6:22
Malachi	c. 433 B.C.			Artaxerxes I	Nc. 13

Babylon, and that, in the script of the Sindschirli monuments, Gobryas, _____ or _____, is not unlike Darius, _____." NOTE: Blanks are substituted for script that cannot be duplicated with our equipment.

3. INTERNATIONAL STANDARD BIBLE ENCYCLOPEDIA (quoted with out the use of quotation marks): Darius the Mede (Dan.6:1; 11:1) was son of Ahasuerus (Xerxes) of the seed of the Medes (Dan.9:1). He received the government of Belshazzar the Chaldean upon the death of that prince (Dan.5:30-31; 6:1), and was made king over the kingdom of the Chaldeans.

From Dan.6:28 we may infer that Darius was king contemporaneously with Cyrus. Outside the book of Daniel there is no mention of Darius the Mede by name, though there are good reasons for identifying him with Gubaru, or Ugbaru, the governor of Gutium, who is said in the Nabunaid-Cyrus Chronicle to have been appointed by Cyrus as governor of Babylon after its capture from the Chaldeans.

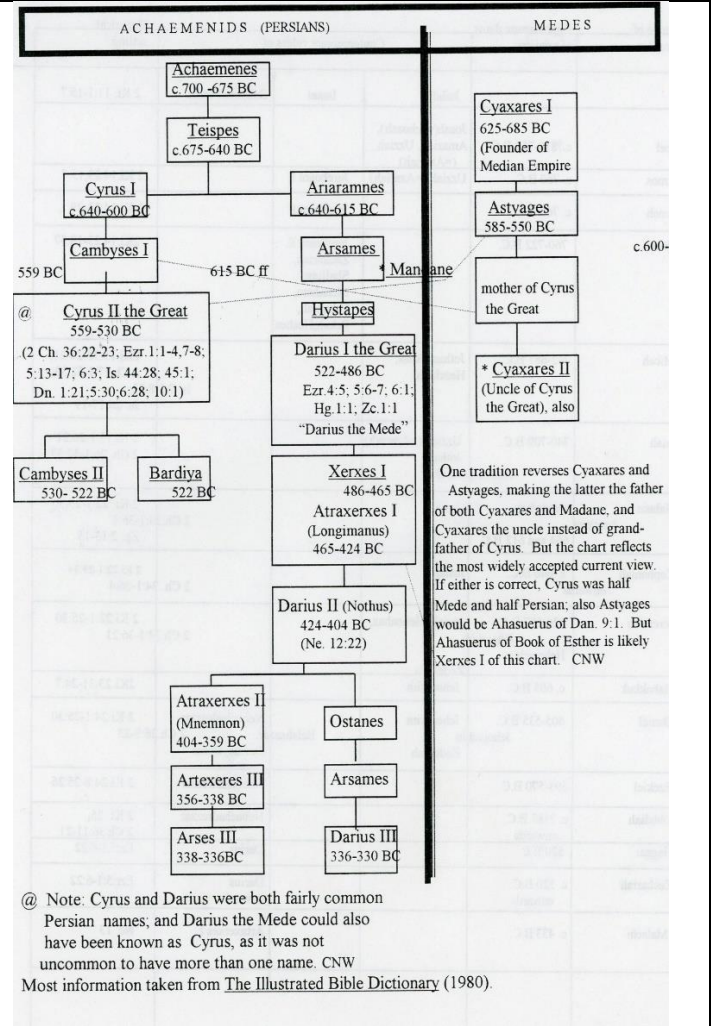
(a) Gubaru is possibly a translation of Darius. The same radical letters in Arabic mean "king," "compeller," "restrainer." In Hebrew, derivations of the root mean "lord," "mistress," "queen": in Aramaic, "mighty," "almighty."

(b) Gutium was a country north of Babylon and was in all possibility in the time of Cyrus a part of the province of Media.

(c) But even if Gutium were not a part of Media at that time, it was the custom of Persian kings to appoint Medes as well as Persians to satrapies and to the command of armies. Hence Darius -Gubaru may have been a Mede, even if Gutium were not part of Media proper.

(d) Since Daniel never calls Darius the Mede king of Media, it is immaterial what his title or position may have been before he was made king over the realm of the Chaldeans. Since the realm of the Chaldeans never included either Media or Persia, there is absolutely no evidence in the Book of Daniel that its author ever meant to imply that Darius the Mede ever ruled [or had not ruled] over either Media or Persia. [He simply said nothing about his antecedents except that he was a Mede, but made it clear that he was a prominent personage in the partnership of the Medes and Persians.]

(e) That Gubaru is called governor (*pihatu*), and Darius the Mede, king, is no objection to his identification; for in ancient as well as modern oriental empires the governors of provinces and cities were often call kings. Moreover, in the Aramaic language, no more appropriate word than "king" can be found to designate the ruler of a sub-kingdom, or province of the empire.

ಎಲ್ಲಾ ನಂತರ, ಪದ್ಯಗಳು 8 ಮತ್ತು 9 ರಲ್ಲಿ, ಡೇನಿಯಲ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಮತ್ತು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ: ಆಗ ನಾನು, ಓ ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ, ಈ ವಿಷಯಗಳ ವಿಷಯ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು? ಡೇನಿಯಲ್, ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು; ಯಾಕಂದರೆ ಪದಗಳು ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ" - ಅದು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು: "ಆದರೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು; ಯಾಕಂದರೆ ನೀವು ದಿನಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಿರಿ" (v.13) ಮತ್ತು, ಡೇನಿಯಲ್ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ಜೀಸಸ್ ಸ್ವತಃ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾಗ, ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲ ಗೊತ್ತು (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 24:36) ಮತ್ತು ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ಡೇರಿಯಸ್, ಮೆಡಿ

ಮೇಲಿನ ಚಾರ್ಟ್ ನಾನು ವಿವಿಧ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಇಲ್ಲಸ್ಟ್ರೇಟೆಡ್ ಬೈಬಲ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ (1980) ನಿಂದ ಆಗಿದೆ.

(f) That Darius is said to have had 120 satraps under him does not conflict with this; for the Persian word "satrap" is indefinite, just like the English word "governor." Besides, Gubaru is said to have appointed pihatus under himself. If the kingdom of the Chaldeans which he received was as large as that of Sargon [722-705 B.C., "king of Assyria" (Isaiah20:1)] he may easily have appointed 120 of these sub-rulers; for Sargon names 117 subject cities and countries over which he appointed his prefects and governors.

(g) The peoples, nations and tongues of chapter 6 are no objection to this identification; for Babylonia itself at this time was inhabited by Chaldeans, Arabians, Arameans and Jews, and the kingdom of the Chaldeans embraced also the Assyrians, Elamites, Phoenicians and others within its limits.

(h) This identification is supported further by the fact that there is no other person known to history that can well be meant. Some, indeed, have thought that Darius the Mede was a reflection into the past of Darius Hystaspis; but this is rendered impossible inasmuch as the character, deeds and empire of Darius Hystaspis, which are well known to us from his own monuments and from the Greek historians, do not resemble what Daniel says of Darius the Mede.

[End of quotation from International Standard Bible Encyclopedia.]

POST SCRIPT

Attached is one more page with a chart from THE ILLUSTRATED BIBLE DICTIONARY (1980), with amended annotations. They represent pretty much what would have been said in the original annotations had it not been for a faulty remembrance of one of Whelsey's Lectures published in the Millennial Harbinger of September 1830, on a history of the Medo-Persian Empire.

PHYLOLOGICAL NOTE ON XERXES AND AHASUERUS

The spelling Xerxes is an attempt to transliterate into Greek, and from that into English, the Persian word Khshayarsha.

The same word in Hebrew took a form that finally was vocalized so as to produce Ahashawerosh, and to be rendered in English as Ahasuerus. The Hebrew word, and presumably the Persian, is said to have meant "king." It could be used either as a name or a title. It is used in the Book of Esther with another Hebrew word meaning king or counselor, so that we have the expression "king Ahasuerus" (1;2,9,16,19; 2:1,12,16,21; 3:1,6,7,8,12; 6:2; 7:5; 8:1,7,10,12; 9:2,20,30; 10:1,3).

ಒಂದು, ಬಲಗೈ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ: "ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟೇಜಿಸ್ ಅನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರದವರನ್ನು ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ ಮತ್ತು ಮಂಡನೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಂದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಅಜ್ಜನ ಬದಲಿಗೆ ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾಗುತ್ತಾನೆ." ಇದು ಮೇಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1830 ರ ಮಿಲೇನಿಯಲ್ ಹಾರ್ಬಿಂಗರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವ್ಹೆಲ್ಸಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಒಂದು ದೋಷದ ಸ್ಮರಣೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ವ್ಹೆಲ್ಸಿ ಒಬ್ಬರ ಬದಲು ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿರಲಿಲ್ಲ - ಒಬ್ಬರು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಸ್ಟೇಜಿಸ್ ಅವರ ಮಗ. ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಾದರೂ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಚಾರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಇತರ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾಗಿ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ನಾನು ನಿಖರವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, "ಮಂಡೇನ್ ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ I ರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ತಾಯಿಯಾದರು" ಎಂಬ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ "ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ = ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ = ಸೈರಸ್ II ರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ದಿ ಗ್ರೇಟ್" -- ವೆಲ್ಸಿಯವರ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪುಟಗಳು 5 b ನಿಂದ 7a.

ಈಗ ನನ್ನ ದೋಷ ಮತ್ತು ವೆಲ್ಸಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸದ ವರ್ಧಿತ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಪರ್ಷಿಯಾದ ಸೈರಸ್ ಮೀಡಿಯನ್ ಅನ್ನು ಎಸೆದ ನಂತರವೂ ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ನಡುವಿನ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧದ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಅದರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಡೇರಿಯಸ್ ತಂದೆಯ ನೊಗ, ಕಿಂಗ್ ಆಸ್ಟೇಜಿಸ್. ಅನುಸರಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ, ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಉಪ-ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಪದ ಅಥವಾ ಪದಗುಚ್ಛವನ್ನು ಬ್ರಾಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ಸ್ ಅಥವಾ ಅಂಡರ್‌ಸ್ಕೋರಿಂಗ್‌ನ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

WHELSEY ಅವರ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಆಯ್ದು ಭಾಗಗಳು

1. ಆಧುನಿಕ ಏಷ್ಯಾದ ನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಪುರಾತನವಾಗಿ ಇದು ವ್ಯಾಪಕವಾದ

Prophecy - Kingdoms

Daniel Chapter 7

1. As Depicted by Daniel: This chapter contains a dream and visions comparable in significance to the dream of Nebuchadnezzar in Chapter 2, but with some added aspects. In Daniel's visions he saw four beasts which represented four successive world kingdoms, superseded by an everlasting kingdom received in heaven from "the ancient of days" by "one like unto a son of man." By common consent these represent the same kingdoms symbolized in Nebuchadnezzar's dream, beginning with Babylonia and with Nebuchadnezzar as its king. According to Daniel, that kingdom was given to "the Medes and Persians" (5:28), represented here and elsewhere as one kingdom of the combined peoples (see 6:8,12,15; Esther 1:1-3,14,18-20; 10-2) -- a Medo-Persian empire, if you please. And when it had taken over the Babylonian empire, Darius the Mede received the kingdom (5:28; cf. 11:1). Then within a couple of years, according to secular history, when the latter was dead, Daniel speaks of the "reign of Cyrus the Persian" as following (6:28; cf. 10:1).

2. As Interpreted by Conservative Protestants Versus Roman Catholics and Liberals: The traditional view of Protestant interpreters has been that the four successive kingdoms of Chapters 2 and 7 were the Babylonian, Medo-Persian, Grecian (or Macedonian), And Roman empires, with the fifth world kingdom being that of Christ, established in the day of the Roman kings. But Roman Catholic and liberal interpreters have for the most part considered the Medes and Persians as two empires instead of one, thus making the Grecian Empire to be the fourth, and Israel to be the fifth. The Roman Catholics do it principally to counter the traditional Protestant interpretation that the "little horn" of the fourth beast (7:8,19-26) represents the Papacy and its relationship to the Roman Empire. And liberal non-Catholic interpreters do so because of not believing in predictive prophecy, which they would have to concede if they admitted the fourth world empire of Chapters 2 and 7 to be that of Rome. For the Roman Empire did not succeed the Grecian until the first century B.C., with the subjugation of Syria in 63 B.C. and Egypt in 30 B.C., and they contend that the Book of Daniel was written in the second century B.C.

3. Liberal and Catholic Interpretations Unsustainable and Ineffectual: Making the Grecian instead of the Roman empire to be the fourth intended by Daniel by no means solves the problem for Catholics and liberals. For Daniel describes only three world empires, not four, to succeed the Babylonian, whereas secular history makes it evident that the Roman was likewise a world empire, and the last to succeed the Babylonian.

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಕ್ಯಾಸ್ಪಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ [ಎಕ್ಟಟಾನಾ, ಆಧುನಿಕ ಹಮದಾನ್, ಅದರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ]. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಟಾರ್ಟರಿ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪರ್ಷಿಯಾ ಇದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ [ಸುಸಾ, ಅಥವಾ ಶುಸನ್, ಅದರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ] ಮತ್ತು ಅಸಿರಿಯಾದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ [ನಿನೆವೆಯನ್ನು ಅದರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ] ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ. [ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾ ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣದ ನೆರೆಯ ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು]. . . .

ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯಬಹುದಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬೆಳಕಿನಿಂದ, [ಬಾಬೆಲ್‌ನಿಂದ] ಪ್ರಸರಣಗೊಂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ನೋಹನ ಮಗನಾದ ಜಫೆತ್‌ನ ಮಗನಾದ ಮದ್ಯೆನಿಂದ ಮೀಡಿಯಾವನ್ನು ಜನರು ಬೆಳೆಸಿದರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕ್ರಮೇಣ ಗಣನೀಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದರ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ನೆರೆಯ ಅಸಿರಿಯಾದಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಸರ್ದಾನಪಾಲಸ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 710) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಿರಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಛಿದ್ರಗೊಂಡಾಗ, ಮಾಧ್ಯಮವು ಮತ್ತೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಿಂದ ಸೈರಸ್ [ಪರ್ಷಿಯನ್] ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಆರಂಭದವರೆಗೆ, ಐದು ದೊರೆಗಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ 176 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದಿದೆ. ಡಿಜೋಸಸ್ ಮೊದಲ ರಾಜ. ಅವನ ನಂತರ 22 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಳಿದ ಪ್ರೋಟರ್ಸಸ್, ಮತ್ತು ಅವನ ತಂದೆಯ ಮರಣದ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿನೆವೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದನು.

ಅವನ ಮಗ, ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ [ಮಧ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪಕ], ಅನುವಂಶಿಕ ಸ್ವರ್ಧೆಯನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಅದೃಷ್ಟದ ನಂತರ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ರಾಜ ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ, ನಿನೆವೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಾನವನ ಎತ್ತರದ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ನೆಲಸಮಗೊಳಿಸಿದನು. ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ವೈಭವ. ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ವಿಜಯದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಈಜಿಪ್ಟನ್ನವರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದನು, ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅಪಾರವಾದ ಕೊಳ್ಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಕ್ಟಟಾನಿಯಾ [sic] ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಮತ್ತು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜರು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಈ ರಾಜನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವು ತನ್ನ ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯುತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಸೈಕ್ಸರಿಸ್, 40 ವರ್ಷಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರ, ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗ ಅಸೆಪ್ಪೋಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟನು, ಅವನನ್ನು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಹಸ್ವೇರಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

Also, during the existence of the fourth successive world kingdom, the God of heaven was to set up a universal kingdom that would not be destroyed or taken over by another people (2:34-35; 44-45; 7:13-14,27). This the liberals and Catholics would make the kingdom of Israel. But that was not set up in the days of the Grecian kings. It had been established at Sinai in the 15th century B.C., and it came to an end in A.D. 70 with the destruction of Jerusalem by armies of Rome, in the days of the Roman kings or emperors. And should we consider its beginning as having been in the 2nd century B.C. at the time Judas Maccabeus and his followers gained its independence from the Syrian portion of the Grecian empire, as the above mentioned interpreters do, it still came to end in A.D. 70, and was not everlasting. Neither had it ever been a universal kingdom.

Moreover, if we think of the fifth successive world kingdom as Christ's of spiritual Israel, as it must have been -- not of this world (John 18:36) -- it was not established until the days of the Roman kings. For John the Baptist and Jesus and his disciples, prior to the death of Jesus, preached it as "at hand" (Matt.3:2; 4:17' 10:7) or "is come nigh unto you" (Luke 10:7, 11). Approximately six months before his crucifixion and resurrection, Jesus stated that "there are some here of them that stand by, who shall in no wise taste of death, till they see the kingdom of God come with power" (Mark 9:1). Then, after his resurrection, he assured his apostles that "ye shall receive power when the Holy Spirit is come upon you" (Acts 1:8), in which he had said they would be "baptized not many days hence" (v.5). And, on Pentecost, ten days after his ascension into heaven, "they were all filled with the Holy Spirit, and began to speak with other tongues as the Spirit gave them utterance" (Acts 2:1-4). The Spirit's power continued to be manifested by "many wonders and signs [that] were done through the apostles" (v.43).

Furthermore, the mother of Jesus had been told before he was born, that "he shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob [Israel] for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:32-33). And on Pentecost, by inspiration of the Holy Spirit, it was preached that he had been raised from the dead and ascended into heaven to sit on David's throne (Acts 2:22-36) -- that is, to rule over the people of God, spiritual Israel, for God, as David had done in ruling over fleshly Israel. After that, "the saints and faithful brethren in Christ" were said to have been delivered out of the power of darkness and "translated . . . into the kingdom of the Son Of his [God's] love" (Colossians 1:2, 13). And when John wrote the Revelation near the end of the first Christian century, he said to his Christian readers, "I John, [am] your brother and partaker with you in the tribulation and kingdom and patience which are in Jesus" (1:9). In other words, the kingdom of Christ was in existence and composed of those who were "in Jesus" -- that is, those in fellowship with and obedient to him.

ಆಸ್ವೇಜಸ್ ತನ್ನ ಮಗಳು ಮಂಡನೆಯನ್ನು ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ ಎಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. . . . ಪರ್ಷಿಯಾದ. ಈ ಮದುವೆಯ ಫಲವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೈರಸ್, ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸವು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಅತ್ಯಂತ ದೋಷರಹಿತ ರಾಜಕುಮಾರ.

ಪರ್ಷಿಯಾ: ಮೀಡಿಯಾದ ನೇರವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಭೌಗೋಳಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯಾ [ಈಗ ಇರಾನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ] ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಭಾರತದಿಂದ, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಅಸಿರಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿದೆ [ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಗಲ್ಫ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಸಿರಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ], 1,800 ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದ ಮತ್ತು 1,000 ಅಗಲದಲ್ಲಿ [ಅಂದರೆ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದ ನಂತರ (536 BC) ಮತ್ತು ನಂತರದ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶಾಲವಾದ ಡೊಮೇನ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದರ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ].

ನಾವು ಪರ್ಷಿಯಾ, ಅಥವಾ ಪಾರಸ್, ಡೇನಿಯಲ್ನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿ ಎಲಾಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನಮಗೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಅದು ಶೇಮ್‌ನ ಮಗನಾದ ಏಲಾಮ್‌ನಿಂದ ಜನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಮೇದ್ಯಪು ಮಾದಾಯಿಯಿಂದ [ಬಾಬೆಲ್‌ನಿಂದ] ಪ್ರಸರಣಗೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ.

ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಏಲಾಮ್ ಅಥವಾ ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜನಾದ ಚೆಡೋರ್ಲಾಮರ್, ಅವನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು, ಏಷ್ಯಾದ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅವಧಿಯಿಂದ ಅವರ ಅಧಿಕೃತ ಇತಿಹಾಸವು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ಅಸಿರಿಯಾದವರಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದರು ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಅವರು ನಂತರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದರು; ಆದರೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇದ್ಯರಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರ ಸ್ಥಳೀಯ ದೊರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಉಪನಾಯಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್, ಅಚಮೆನಾಸ್ ರಾಜಮನೆತನದ, ಮೀಡಿಯಾದ ರಾಜ ಆಸ್ವೇಜಸ್‌ನ ಮಗಳು ಮಂಡನೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್‌ನ ತಂದೆಯಾದರು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ದೇಶವನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ [ಮೇಡಸ್‌ಗೆ, ಅವರ ರಾಜ ಆಸ್ವೇಜಸ್‌ಗೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಜನಿಸಿದರು. , ಕರೋರ ಮತ್ತು ಅವರು ಮೇದ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಹ

And all this was during the days of the Roman kings, not of the Grecian kings.

4. Conclusion and Implications: Hence, it seems inevitable that the Roman Empire was the fourth kingdom of Daniel 2 and 7, during the existence of which the God of heaven would set up a universal and everlasting kingdom. "In the days of those [the Roman] kings shall the God of heaven set up a kingdom which shall never be destroyed, nor shall the sovereignty thereof be left to another people: but it shall break in pieces and consume all these kingdoms [the four preceding it], and I shall stand for ever" (2:44). And this involves implications concerning divisions and the "ten horns" and another "little horn" of the fourth beast or kingdom, whether we can identify them with certainty or not.

5. Divisions of the Fourth Kingdom: In Daniel 2, the fourth kingdom was represented by the legs and feet (presumably two) and toes (presumably ten) of the image of which Nebuchadnezzar dreamed. These no doubt represented the division of the Roman Empire into its eastern and western dominions, consisting of "ten" kingdoms or provinces. In Daniel 7, the fourth kingdom is represented as a beast with ten horns (vs.7,20, 24), which are said to be 'ten kings' (and, of course, their dominions) arising from or from within and described as being a part of said kingdom (v.24). And in Revelation 17, we again seem to have Imperial Rome represented as a beast with "ten horns" (vs.3, 12, 16). These represented ten kings who at the time Revelation was written had not yet received their kingdoms, but would receive them in time to reign with the beast and as a part of his kingdom or empire for a short time described as "one hour" (vs.12-17), before the destruction of said empire.

6. Identity of the "Ten Horns": The number 'ten' may not be intended for precisely ten, but may be a round number symbolic of all of an indefinite yet goodly number. And among those who think precisely ten is meant there is no unanimity as to which ones make it up. That is true of those who hold, we believe erroneously, the Grecian to be the fourth kingdom. For example, Calumet names individual kings as: (1) Seleucus Nicator, (2) Antiochus Soter, (3) Antiochus Theos, (4) Antiochus Callinicus, (5) Seleucus Ceraunus, (6) Antiochus the Great, (7) Seleucus Philopater, brother of Antiochus Epiphanes, (8) Laomedon, of Mitylene, to whom Syria and Phoenicia had been entrusted, (9) Antigone, and (10) the latter's son, Demetrius, who possessed those provinces, with the titles of kings. Others leave off Demetrius, and start with Alexander the Great, or make some other variation. And all of them have a mixture of predecessors and contemporaries, whereas the scriptures seem to make them all contemporaries.

There is the same lack of unanimity among those who consider, we believe correctly, the Roman Empire to be the fourth kingdom of Daniel 2 and 7. Adam Clarke, for instance,

ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಜೆರುಸಲೆಮ್ಮ ಸೆರೆಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು,

II. ಸೈರಸ್ ಕ್ರಿಸ್ತನ 599 ರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. 12 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮಂಡನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೀಡಿಯಾದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಸ್ಟಿಯಾಜಸ್ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನ ಭರವಸೆಯ ನೋಟದಿಂದ ಮೋಡಿಮಾಡಿದನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅವನನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು, ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದನು. ಎಳೆಯ ಸಸ್ಯ. . . ಪುಬಲ ದೇವದಾರು ಆಗುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರ ಸ್ವಭಾವದ ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಅವರ ಗಡಿಪಾರಿನ ಸರಳತೆ, ಅವರ ಹೃದಯದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ತೋಳಿನ ಪರಾಕ್ರಮವು ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ಸಭಾಂಗಣದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು. ಉದಾತ್ತ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮೇಡಸ್, ಸೈರಸ್ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಹನೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರು, [ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೂ ಮಾಡಿದರು].

17 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು, ನಂತರ ಮೇಡಸ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಳೀಯ ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೆರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಅಗಣಿತ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ, ಸೈರಸ್ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಯಾವಾಗಲೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅವರ ತಂದೆ ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ, ಅವರು ಕ್ರಮೇಣ ಸೈರಸ್ ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು, ಅದರ ಹೊರೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊರಲು ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು 40 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಪರ್ಷಿಯಾದ ಮಿಲಿಟರಿ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಯುಗವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶಿಸ್ತಿನ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು, ಇದು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಪರ್ಷಿಯನ್ನರನ್ನು ಏಷ್ಯಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೈನಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಶಾಂತಿಯ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಯಿತು, ನಾಗರಿಕತೆಯು ವೇಗವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು, ಮತ್ತು ಈ ಅನಾಗರಿಕ, ಗುಲಾಮಗಿರಿ

ಸೈರಸ್ ಮತ್ತು ಸೈಕ್ಸರಿಸ್: [ಪರ್ಷಿಯಾದಿಂದ ಪದಚ್ಯುತಗೊಂಡ ನಂತರ] ಮೀಡಿಯಾದ ರಾಜ ಅಸ್ತಾಯೇಜಸ್ ನಿಧನರಾದರು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್‌ಗಿಂತ ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದ ಸೈಕ್ಸರಿಸ್‌ಗೆ [ಇವರನ್ನು ನಾವು ಸೈಕ್ಸರಿಸ್ II ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು] ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು

says "they are reckoned thus:" (1) The Roman Senate, (2) Greeks, in Ravenna, (3) Lombards, in Lombardy, (4) The Huns, in Hungary, (5) The Alemans, in Germany, (6) The Franks, in France, (7) The Burgundians, in Burgundy, (8) The Saracens, in Africa and part of Spain, (9) The Goths, in other parts of Spain, and (10) The Saxons, in Britain. Horne's monumental Introduction to the Critical Study and Knowledge of the Holy Scriptures (1889) gives five lists by as many eminent scholars, no two of which are precisely the same though all of them have some in common.

And Straub's Biblical Analysis (1935), of considerable merit over all, lists the following with even more differences and with dates appended: (1) The Franks, A.D. 360-749; (2) Ostro-Goths, A.D. 385-523; (3)

Visi-Goths, A.D. 398-419; (4) Vandals, A.D. 429-533; (5) Burgundians, A.D. 419-534; (6) Saxons, A.D. 449-457; (7) Suevi, A.D. 409-585; (8) Gepidi, A.D. 453-566; (9) Lombards, A.D. 568-774; and (10) Eastern Empire, A.D. 595-1453.

Why Straub has the Eastern Empire beginning in A.D. 595, is not apparent. But it may be a typographical error, with A.D. 395 intended. For on that date, with the death of Emperor Theodosius, fifth successor to Constantine the Great, the Roman Empire was partitioned between his two sons, Arcadius and Honorius -- Arcadius being given the eastern half with his capital at Constantinople and Honorius given the western half with his capital at Rome. The Roman Empire of the West came to an end in A.D. 496. But the Eastern Empire, or East Roman Empire, also called the Byzantine Empire, lasted till the fall of Constantinople to the Turks in A.D. 1453.

It came to be called the Byzantine Empire from the Greek town of Byzantium on the Bosphorus Strait separating Europe from Asia, rebuilt, fortified, and renamed by Constantine, who referred to it as New Rome and made it the capital of the entire Roman Empire, which it remained till the above-mentioned partition of the empire. After that partition Roman law and many of the ancient Roman traditions persisted in the East, though Latin soon gave place to Greek as the popular tongue, and life and art became more and more oriental in tone. The church also became more and more different in the East and West, giving rise to much dissension and finally a formal break and excommunication in A.D. 1054 that has persisted ever since.

The bottom line, however, with reference to the "ten" kings or kingdoms seems to be that we cannot know precisely who or what they were, if the number is literal and definite instead of symbolic. Not only do the specific arrangements men have come up with not agree with each other, none of them seems to meet all the requisites of scripture.

ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು. ಸೈರಸ್ ಎಕ್ಟಾನಾದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಾಜಸ್ ಅವರನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನೇರಿಗಿಸರ್, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ರಾಜ, . . . ಆಸ್ತಿಯಾಜಸ್‌ನ ಮರಣವು ಮಾಧ್ಯಮದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಹೊಡೆತವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದನು, ಯೂಫ್ರಟೀಸ್‌ನ ಪಶ್ಚಿಮದ ಜನನಿಬಿಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ 250,000 ಜನರ ಅಪಾರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. Cyaxares II ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ [ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೈರಸ್ ಅನುಮೋದನೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ], ಅವರ ವ್ಯಾಪಕ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು, ಇದು ಅವನ ಕಿರೀಟ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ದೋಚುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿತು, ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಂದಿಸಲು ಮಾಧ್ಯಮವು ಏಷ್ಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ [ಅದನ್ನು ಪರ್ಷಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಕನ್ಸೆಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು]. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಭೀಕರವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗದೆ, ಅವರು ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನಿರ್ಣಯದೊಂದಿಗೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಅನ್ನು ಸಹಾಯಕರ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರ ಬೇಡಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರ್ಷಿಯಾಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತ್ವರಿತ ಅನುಸರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪೂರೈಸಲಾಯಿತು. ಸೈರಸ್ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಧಾನದಿಂದ, ಅವನ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಈಗಾಗಲೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬಹುದು, ಆ ದೊಡ್ಡ ವಿಜಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ನಂತರ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದರು. . . . ಎಲ್ಲರೂ ಮಾರ್ಷಲ್ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವರು 31,000 ರಷ್ಟಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಸೈನ್ಯವು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದು.

ಈ ದೇಹದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೈರಸ್ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸೈಕ್ಸರೆಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು, ಈಗಾಗಲೇ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಂಟಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಸ್ಸಿರಿಯಾದ ಗಡಿಯ ಕಡೆಗೆ ತೆರಳಿದರು, ಸೈರಸ್ ಅರ್ಮೇನಿಯಾದ ರಾಜನನ್ನು ದಂಗೆಯಿಂದ ತಗ್ಗಿಸಿದ ನಂತರ, ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದರು, ಮತ್ತು ಮಗನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಟೈಗ್ರಾನೆಸ್, ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತ.

ನೇರಿಗಿಸರ್, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ರಾಜ, 200,000 ಅಡಿ ಮತ್ತು 60,000 ಕುದುರೆಗಳ ಅಗಾಧವಾದ ಬಲವನ್ನು

In both Daniel and Revelation they are part and parcel of the Roman Empire before its dissolution, and they all join in making war against the "saints" (Daniel) and the "Lamb," the "Lord of lords, and King of kings" and those 'with him' (Revelation). And in Revelation, not only did the Lamb and they that were with him overcome them, but they in turn came to hate the harlot city (Pagan Rome) and make her desolate as a corrupting and persecuting entity -- hence, seeming to represent dominions that became Christian and helped to subdue paganism in the empire before the latter collapsed. And in Daniel the dominion was transferred from enemies of the saints to the saints themselves, as was true in the Roman Empire when Christianity triumphed over paganism. So, where Daniel and Revelation differ slightly in detail, they simply supplement rather than contradict each other.

In Revelation, the "ten" were originally a part of the "beast" for "one hour" before it went "into perdition" and while it was still engaged in war against the saints. But the Lombards, mentioned in nearly all the lists cited above, came into existence as a kingdom, according to Straub, in A.D. 568 and continued till A.D. 774, the beginning date of which was after the fall of the western part of the empire in A.D. 496. And it was still much longer after the empire ceased in the fourth century A.D. (the 300s) to be a persecutor of Christians. In fact, the beginning dates of all the "ten" as listed by Straub [A.D. 360, 385, 398, 429, 419, 449, 409, 453, 568, and 595] are too late for involvement in the imperial persecutions of the Roman Empire) except for the abortive effort of the apostate Emperor Julian, A.D., 361-63, which only the Franks, A.D. 360-749, could have participated in but did not, so far as we have any record). Moreover, the "Eastern Empire" as such, which had its formal beginning with separate emperors in A.D. 395, was never a persecutor of Christians, but their friend and protector instead.

Finally, in addition to lack of involvement in imperial persecutions, all the ten as listed by Straub (with just over half duplicated in other lists) came into existence -- except for the Lombards and the Eastern Empire (of for the Lombards only, if Straub's beginning date for the Eastern Empire is corrected) -- before the Western Empire had come to an end, all the way from A.D. 360 to 453, or from 116 to 23 years before its fall. Now -- if one day stands for a year, as often computed -- the one hour each of these had authority with the beast would be either 1/12 or 1/24 of a day -- hence, either one month or 1/2 month! -- which seems pretty absurd, not only because of exceeding brevity, but especially because of the irregularity of the length of their coexistence with the beast as compared with the uniformity of their brief authority with him. It would appear, therefore, that the "one hour" must be symbolic of a comparatively short but indefinite time.

And, if so, it is not improbable that the "ten horns" are likewise symbolic rather than precisely ten identifiable kings or kingdoms. This would account for the discrepancies in the

ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ, ಮೀಡಿಯಾದ ಕಡೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆದರು ಮತ್ತು ಮೇದಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು, ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಥದಷ್ಟು, ಎರಡು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿಯಿಂದ ದೂರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು, ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದನು. ಸೈಕ್ಸರಸ್ ಸಮಾನವಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸೈರಸ್ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಲಾರಲ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಗೌರವವನ್ನು ಬೇಡಿಕೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪಡೆದರು.

ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ರಾಜನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು, . . . ಮತ್ತು ಅವನ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಮೇದಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು. . . ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಲ್ಯಾಬೊರೊಸೋಕೋಡ್‌ನಿಂದ ತುಂಬಿಸಲಾಯಿತು, ಅವರ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳು, ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರ ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಕೊನೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. . . . ಬೆಲ್ಜ್ಜಾರ್ [ನಬೋನಿಡಸ್‌ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಸಹ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಗೈರುಹಾಜರಾಗಿದ್ದ, ಆಡಳಿತದ ಹೊರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು] ಅವನ ಬದಲಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. . . .

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ಸೈರಸ್ ಅಸ್ಸಿರಿಯನ್ನರ ಭದ್ರಕೋಟೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅಡತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳ ಒಂದು ಹುರುಪಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. . . . ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧೈಯವು ಯುದ್ಧ. . . ವಿಶ್ವದ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮೊದಲ ಯೋಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಈ ಯುದ್ಧವು ಲೆಸ್ಸರ್ ಏಷ್ಯಾದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಸೈರಸ್ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು: ಅರೇಬಿಯಾ ಮತ್ತು ಸಿರಿಯಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದವು, ದೀರ್ಘಾವಧಿಯವರೆಗೆ, ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಯೂಫರೇಟಿಸ್ ತೀರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು ಮತ್ತು ವಿಜಯಶಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಗಂಟೆಕ್ಕಿತು, ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿತು.

ಅವನು ನಗರದ ಮುಂದೆ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತವಾದ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. . . . ನಗರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಯೂಫರೇಟಿಸ್ ಅನಗತ್ಯ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಗದ ಅಪಾರ ಜಲಾಶಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಹಲವಾರು ಕಾಲುವೆಗಳು ಈ ಜಲಾಶಯಗಳು ಮತ್ತು ನದಿಯ ನಡುವೆ ಸಂವಹನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವು. ಈ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ, ನೀರನ್ನು

lists of eminent scholars who attempt to give them precisely, whether they are conservative or liberal in their theology.

7. The "Little Horn" of the Fourth Kingdom: introduced in Daniel 7:8, he is said to have come up among the ten horn, before whom three of the first horns were plucked up by the roots." He is next described as making war with the "saints" and prevailing against them -- "until the ancient of days came, and judgment was given to the saints of the Most High, and the time came that the saints possessed the kingdom" (vs.20-22).

And in vs.24-27, he is spoken of as putting down three kings, speaking words against the Most High, wearing out the saints of the Most High, and thinking to change the times and the law -- and being allowed to do so for "a time and times and half a time" (generally considered to be 3 1/2 years) -- after which his dominion is taken away, and "the kingdom and the dominion, and the greatness of the kingdoms under the whole heaven, shall be given to the people of the saints of the Most High."

"Time, times, and half a time" (v.25) occurs again in 12:6, and in both it is descriptive of a period when the saints or people of God are being warred against. It occurs again in

Revelation 12:14, possibly borrowed from Daniel's terminology, and is equivalent to "a thousand two hundred and threescore days" in v. 6 and in 11:3, and to "forty and two months" in 11:28 and 13:5 -- equal to 3 1/2 years -- and likewise representative of a time of great persecution of the people of God. In Revelation it seems to be contrasted the "thousand years" of Chapter 20:1-6 when the saints are free of international and multinational concerted persecution, characteristic previous to and for a short time after the "thousand years." Should the year-for-a-day system of interpretation be applied in both instances, 3 1/2 prophetic years would represent 1,260 calendar years and the thousand prophetic years would represent 360,000 calendar years. But it may be that both are symbolic rather than literal, with one representing an indefinite comparatively short period of time and the other an indefinite but considerably longer period of time.

Liberal and Catholic interpreters apply the 3 1/2 years in Daniel 7 to the period that Antiochus Epiphanes warred against Israel and attempted to stamp out Judaism, making, as they do, the fourth beast of that chapter to be the Grecian empire, and Antiochus Epiphanes to be the "little horn," coming to power after getting rid of several rival claimants.

And the "three of the first horns" plucked up before him (v.8), explained as being "three kings" put down by him (v.24), are thought by some of the above interpreters to have been (1) his brother, Seleucus IV, who was murdered, (2) a son of Seleucus IV, Demetrius I Soter, and (3) a younger son of Seleucus or possibly Heliodorus, by whose conspiracy Seleucus had been killed with the intention of setting his

ಸುಲಭವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಿರುಗಿಸಬಹುದು, ನದಿಯ ತಳವು ಬತ್ತಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಗರದ ಹೃದಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತಿರಂಜಿತ ಗಲಭೆ, ಕುಡಿತ ಮತ್ತು ದುರಾಚಾರದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಸೈರಸ್ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಈ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. .

ಸೈರಸ್ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, [ದೇವರು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲೌಕಿಕ ಕೈಬರಹದಿಂದ ಬೆಲ್ಷಾಝರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಭುಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ಮದ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ವಿಜೃಂಭಣೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದರು, ಡೇನಿಯಲ್ ಅವರು ಬೆಲ್ಷಾಝರನನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದರು ಮತ್ತು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಬಯಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ಮೇದಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು].

ಸೈರಸ್ ಆಗಲೇ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅಲಾರಾಂ ಮೊಳಗಿತು, ಮತ್ತು ಸಭಾಂಗಣದಿಂದ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಟ ಬೆಲ್ಷಾಝರ್, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು ಭೇಟಿಯಾದರು ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದರು.

ಬೆಲ್ಷಾಝರನ ಮರಣ. . . ಎರಡನೇ ಅಸಿರಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಧಿಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಯಿತು, BC 536. ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಕಡಿತದ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಿರಿಯಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಸ್ಪಿಯನ್ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ, ಪೂರ್ವದಿಂದ ಭಾರತ, ದಕ್ಷಿಣ ಅರೇಬಿಯನ್ ಸಮುದ್ರ [ಪರ್ಷಿಯನ್ ಗಲ್ಫ್] ಮತ್ತು ಇಥಿಯೋಪಿಯಾ, ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಲಿಬಿಯಾ, ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಮತ್ತು ದ್ವೀಪಸಮೂಹ; ಏಷ್ಯಾ ಮೈನರ್, ಸಿರಿಯಾ, ಈಜಿಪ್ಟ್, ಅರೇಬಿಯಾ, ಅಸಿರಿಯಾ, ಅರ್ಮೇನಿಯಾ, ಮೀಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು; ಸೈರಸ್ ಮತ್ತು ಸೈಕ್ಸರಿಸ್, ಅಥವಾ, ಅವರು ಸ್ಪಿಷ್ಚರ್ನಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಂತೆ, ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್, ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು 120 ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ರಾಪ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ಗವರ್ನರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. . . .

younger son on the throne with himself as regent -- but was killed by Antiochus Epiphanes, who occupied the throne himself and is suspected of contriving all the events leading to his accession. At first thought, that interpretation would appear plausible if Antiochus Epiphanes were associated with the fourth instead of the third beast and kingdom. On second thought, however, the ten horns are represented in the vision as contemporaneous, whereas in the liberal and Catholic interpretations they are to a great extent consecutive.

As for Protestant interpreters, with most of them holding that the fourth beast and kingdom of Daniel 7 represents the Roman empire and is equivalent to the beast of Revelation 13:1-10 and chapter 17, which likewise had ten horns, they have traditionally and popularly (but not unanimously) held that the "little horn" of Daniel 7 represents the Papacy. Yet among those who do, there is no unanimity as to what divisions of the Roman empire are represented by the three horns that the Papacy "put down." For example, Straub says "the Ostro-goths, Vandals, and Burgundians, because they were Arian in faith." But Adam Clarke states: "These were probably, 1. The exarchate of Ravenna. 2. The kingdom of the Lombards. And, 3. The state of Rome."

Then Clarke explains as follows: "The first was given to the Pope, Stephen II, by Pepin, king of France, A.D. 755; and this constituted the pope's temporal princes. The second was given to St. Peter by Charlemagne, in 774. The third, the state of Rome, was vested in the pope, both in spirituals and in temporal, and confirmed to him by Lewis the pious."

(NOTE: The latter is also known as Louis I or Louis the Pious, son and successor (A.D. 814-48) of Charlemagne as emperor of the West. Charlemagne had been a Carolingian king of the Franks, 714-814, but was crowned by Pope Leo III on Christmas Day, 800, as emperor also of the West, because he had become a supporter and protector of the papacy. The West represented all the western part of the Roman empire before it was divided between the East and the West. And, according to Carolingian theory, the Roman Empire had merely been suspended, not ended, by the abdication of the Roman emperor in 476. So, Charlemagne claimed legitimate succession from the Romans.)

Another interpretation, presented in the highly respected Pulpit Commentary, makes the ten horns to be ten "magistries" of the Roman Republic, and the emperor of the Roman Empire which followed the Republic to be the "little horn" waxed great, before whom three of the first horns were "plucked up" or "put down." A summary of its explanation is as follows: As the primary significance of the "horn" is power, the most probable solution seems to be to take the 'ten' horns as the magistries of Republican Rome. These were, roughly speaking, ten -- two consuls, originally two praetors, two censors, and four tribunes. The imperial power was utterly unknown to the Roman constitution; but, coming

ಸೈರಸ್ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ: ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಪತನದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಸೈರಸ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸೈಕ್ಸರಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಂಬಿಸಿಸ್, ಸೈರಸ್ನ ತಂದೆ ನಿಧನರಾದರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಹೊಸ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಏಕೈಕ ಮಾಸ್ವರ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರು, BC 534.

ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೆಡೆ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಜೋಸೆಫಸ್: ". . . ಆದರೆ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ಡೇರಿಯಸ್ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಬಂಧು ಸೈರಸ್ನೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಅರವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಆಸ್ತಿಯುಜಸ್ಸು ಮಗ, ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು." (Ant.X, 11, 4.)

2. ಪಲ್ಪಿಟಸ್ ಕಾಮೆಂಟರಿ: "ಡೇನಿಯಲ್ಗೆ ಪುರಾತನ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದರೆ ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಸೈಕ್ಸರಸ್ II" -- ಆದ್ದರಿಂದ, ಆಸ್ತಿಯುಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ.

"ಗ್ರೀಕ್ನಲ್ಲಿ 'ಗೋಬರು' ಅಥವಾ 'ಒಯ್ಯರು' -- 'ಗೋಬ್ರಿಯಾಸ್' -- ಸೈರಸ್ ಅವರು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಸಿಂಡಿಸ್ಟ್ರೀಲ್ ಸ್ಮಾರಕಗಳ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಬ್ರಿಯಾಸ್, ಅಥವಾ _____ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಡೇರಿಯಸ್ನಂತಲ್ಲದೆ, _____." ಗಮನಿಸಿ: ನಮ್ಮ ಉಪಕರಣದೊಂದಿಗೆ ನಕಲು ಮಾಡಲಾಗದ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ಗೆ ಖಾಲಿ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ಸ್ ಬೈಬಲ್ ಎನ್ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯಾ (ಉದ್ಧರಣೆ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ): ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ (Dan.6:1; 11:1) ಮೇಡೀಸ್ ಬೀಜದ (Dan.9:1) ಅಹಸ್ವೇರಸ್ (Xerxes) ನ ಮಗ) ಅವನು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮರಣದ ನಂತರ ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ ದ ಬೆಲ್ಶಾಚ್ಚಾರನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು (Dan.5:30-31; 6:1), ಮತ್ತು ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜನಾದನು.

Dan.6:28 ರಿಂದ ನಾವು ಡೇರಿಯಸ್ ಸೈರಸ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಪುಸ್ತಕದ ಹೊರಗೆ ಡೇರಿಯಸ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ಗುಬಾರು ಅಥವಾ ಗುಟಿಯಮ್‌ನ ಗವರ್ನರ್ ಉಗ್ವರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಕಾರಣಗಳಿವೆ, ಅವರು ಸೈರಸ್‌ನಿಂದ ನೇಮಕಗೊಂಡರು ಎಂದು ನಬುನೇಡ್-ಸೈರಸ್ ಕ್ರಾನಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ

up after the others, it absorbed the power of three of these magistracies -- the tributarian, the praetorian, and the censorial. This explanation seems inconsistent, however, for it shifts from individual magistracies to categories of them; and, if the tributarian category consisted of four magistracies, the praetorian of two, and the censorial of two, that makes a total of eight instead of three magistracies absorbed!

Augustus (27 B.C.-A.D. 14), grandnephew of Julius Caesar, who had made the empire possible by becoming dictator for life early in 44 B.C., only to be murdered, however, on March 15 of that year as a result, and there being no emperor recognized till 17 years later with the accession of Augustus in 27 B.C., as already indicated; then Tiberius (A.D. 14-37), Caligula (37-41), Claudius (41-54), and Nero (54-68). There followed a brief struggle before Vespasian became emperor, with generals Galba, Otho, and Vitellius each being appointed by his armies. Galba resigned a few months (68-69) and was killed; Otho (69, January-April), and took his own life; Vitellius briefly (69) -- the three reigning a total of only about 18 months. Vespasian had recognized Vitellius and Otho, but in A.D., 68 his own soldiers declared him emperor. Returning from the East, his army and that of Vitellius clashed and the latter was killed, with Vespasian being accepted as emperor. But he had put down only one, not three, horns -- none of whom are reckoned by many historians, because they were pretenders rather than bona fide emperors as well as being of insignificant tenures. Yet, counting them, there were only eight emperors before Vespasian (reigning successively, however, rather than contemporaneously) -- and if Julius Caesar should be counted, there were still but nine. So, Vespasian could not be an eleventh horn putting down "three of the first horns" of Daniel 7:8. Moreover, not till Domitian (A.D. 81-96) do we have a monster anything like the "little horn" described by Daniel, and even he did not put down three predecessors. So, hardly anything about this interpretation conforms to the prophetic representation.

The upshot of it all is that it appears we cannot know for certain the exact identity of either the "ten" horns or the "little horn", if such was intended. And though the most popular interpretation of the "little horn" is that it represented the Papacy, that identification is not without its problems. In addition to the uncertainty attached to the "three horns" it is supposed to have "plucked up" or "put down," is the fact that it did not have its origin until some time after the fall of Rome in A.D. 476, and arose rather upon the ruins of the western empire -- quite some time after all "ten horns" had exercised authority with and as a part of the "beast" for an "hour," warring against the saints and then turning against the harlot city of Pagan Rome and evidently contributing to the ascendancy of Christianity over paganism in the empire, and likewise after the "beast" of imperial Rome had gone "into perdition," all as predicted in Revelation 17.

ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಲಿಡಿಯನ್ನರಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿ.

(ಎ) ಗುಬಾರು ಪ್ರಾಯಶಃ ಡೇರಿಯಸ್‌ನ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಅರೇಬಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಅಕ್ಷರಗಳು "ರಾಜ," "ಪ್ರಚೋದಕ," "ಸಂಯಮ" ಎಂದರ್ಥ. ಹೀಬ್ರೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಮೂಲದ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನಗಳು "ಲಾರ್ಡ್," "ಪ್ರೇಯಸಿ," "ರಾಣಿ" ಎಂದರ್ಥ: ಅರಾಮಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ, "ಪರಾಕ್ರಮಿ," "ಸರ್ವಶಕ್ತ."

(ಬಿ) ಗುಟಿಯಮ್ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನ್‌ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೇಶವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸೈರಸ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೀಡಿಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

(ಸಿ) ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಟಿಯಮ್ ಮೀಡಿಯಾದ ಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜರು ಮೇದಿಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರನ್ನು ಸಟ್ರಾಪಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯಗಳ ಆಜ್ಞೆಗೆ ನೇಮಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಡೇರಿಯಸ್ -ಗುಬಾರು ಗುಟಿಯಮ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಗವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೇದ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

(ಡಿ) ಡೇನಿಯಲ್ ಡೇರಿಯಸ್ ಅನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೇದ್ಯರ ರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜನಾಗುವ ಮೊದಲು ಅವನ ಬಿರುದು ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನ ಏನಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ಮೀಡಿಯಾ ಅಥವಾ ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಲೇಖಕರು ಎಂದಿಗೂ ಮೀಡಿಯಾ ಅಥವಾ ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ಆಳಿದ [ಅಥವಾ ಆಳಲಿಲ್ಲ] ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ. [ಅವರು ಮೇದ್ಯರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವರ ಪೂರ್ವವರ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಮೇದ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.]

(ಇ) ಆ ಗುಬಾರುವನ್ನು ಗವರ್ನರ್ (ಪಿಹಾಟು) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್, ರಾಜ, ಅವನ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಗರಗಳ ಗವರ್ನರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅರಾಮಿಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಉಪ-ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆಡಳಿತಗಾರನನ್ನು ನೇಮಿಸಲು "ರಾಜ" ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪದವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

NOTE: Adam Clarke says, "To none can this [little horn of vs.24-26] apply so well or so fully as to the popes of Rome." And again: "If the papal power, as a horn or temporal power, be intended here, which is most likely, (and we know that that power was given in 755 to Pope Stephen II, by Pepin, king of France,) counting one thousand two hundred and sixty years from that, we are brought to A.D. 2015." Though he says, "I neither lay stress upon nor draw conclusions from these dates," he does make favorable allusion to them in his comments on 8:14, as shall be noted again later.

Chapter 5

Prophecy - Kingdoms

Daniel Chapter 8

1. Represented by a Ram and a He-goat: These were seen by Daniel in his second vision, described in Verses 1-8, and identified in Verses 15-25.

The "ram . . . had two horns: and the two horns were high; but one was higher than the other, and the higher came up last." The "he-goat came from the west . . . and . . . had a notable horn between his eyes." "And when he was strong, the great horn was broken; and instead of it there came up four notable horns toward the four winds of heaven."

"The ram which thou sawest, that had the two horns, they are the kings of Media and Persia. And the rough he-goat is the king of Greece: and the great horn that is between his eyes is the first king. And as for that which was broken, in the place whereof four stood up, four kingdoms shall stand up out of the nation, but not with his power."

It can be seen that these are equivalent to the second and third beasts and kingdoms of Daniel's first dream, in Chapter 7. In this chapter, the kings of the Medes and Persians do not represent two kingdoms, but one dual kingdom, contrary to liberal and Roman Catholic interpreters, and in harmony with other scriptures to which attention has been called. This means, then, that the fourth beast of Chapter 7 and the legs and feet and toes of the image of Nebuchadnezzar's dream in Chapter 2, did indeed represent, not the Grecian, but the Roman empire.

The two horns of the ram represent the powers of the Medes and Persians, respectively. At first the Medes were dominant, and later the Persians.

The "one notable horn" of the he-goat was the first king of the Grecian empire, who was Alexander the Great. It was broken by the death of Alexander in 323 B.C. The "four notable horns" that came up in its stead represent the divisions of his kingdom after his death among four of his generals. The strongest of these were Ptolemy, to whom

(ಎಫ್) ಡೇರಿಯಸ್ ತನ್ನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 120 ಸಟ್ರಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ; ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ "ಸತ್ರಾಪ್" ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ "ಗವರ್ನರ್" ನಂತೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಗುಬರು ತನ್ನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಹಟುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ರಾಜ್ಯವು ಸರ್ಗೋನ್‌ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ [722-705 BC, "ಅಸ್ಸಿರಿಯಾದ ರಾಜ" (ಯೆಶಾಯ20:1)] ಅವನು ಸುಲಭವಾಗಿ 120 ಉಪ-ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿರಬಹುದು; ಸಾರ್ಗೋನ್ 117 ವಿಷಯ ನಗರಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಗವರ್ನರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ ದೇಶಗಳು.

(ಜಿ) ಅಧ್ಯಾಯ 6 ರ ಜನರು, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಈ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲ; ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರು, ಅರೇಬಿಯನ್ನರು, ಅರೇಮಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಚಾಲ್ಡಿಯನ್ನರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಅಸ್ಸಿರಿಯನ್ನರು, ಎಲಾಮೈಟ್‌ಗಳು, ಫೀನಿಷಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ತನ್ನ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು.

(ಹ) ಈ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಂಬಲಿತವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಡೇರಿಯಸ್ ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪಿಸ್ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಡೇರಿಯಸ್ ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪಿಸ್ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಸ್ಮಾರಕಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಂದ ನಮಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಡೇರಿಯಸ್ ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪಿಸ್ ಅವರ ಪಾತ್ರ, ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಡೇನಿಯಲ್ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹೋಲುವಂತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

[ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬೈಬಲ್ ಎನ್ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯಾದಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖದ ಅಂತ್ಯ.]

ಪೋಸ್ಟ್ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್

ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಇಲ್ಮಸ್ಟ್ರೇಟೆಡ್ ಬೈಬಲ್ ಡಿಕ್ಲೆನರಿ (1980) ಯ ಚಾರ್ಟರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಟವನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೇಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1830 ರ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಹರ್ಬಿಂಗರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ವೈಲ್ಸಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮೂಲ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಅವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.

Egypt was given, and Seleucus I, to whom Syria and all the East came to belong.

2. The "Little Horn" of the He-goat Identified: "Out of one of them [out of one of the above four horns] came forth a little horn, which waxed exceeding great, toward the south, and toward the east, and toward the glorious land" (v.9). The description of him and his devastations continues through v.14, with further explanations in vs.23-27, beginning thus: "And in the latter time of their kingdom, when the transgressors are come to the full, a king of fierce countenance and understanding dark sentences, shall stand up. And his power shall be mighty, but not by his own power; and he shall destroy wonderfully, and shall prosper to do his pleasure; and he shall destroy the mighty ones and the holy people."

With one consent, reference is to Antiochus Epiphanes, the great-great-great-grandson of Seleucus I, king of Syria and the East. He sought to annex Egypt and still further East to his dominion, and Palestine also, with special effort to destroy Judaism and establish paganism in the latter. His desolation of the Holy Land and its sanctuary is described historically in the first six chapters of 1 Maccabees and in Josephus, Wars of the Jews, Book I, 1:1-4.

The time from the profanation of the sanctuary till its cleansing was to be "two thousand and three hundred mornings and evenings" (vs.14, 26). This could mean 2,300 mornings plus 2,300 evenings, hence 2,300 days; or it could mean a total of mornings plus evenings, hence 1,150 days -- an evening and morning equaling one day, as in Genesis 1. The latter is favored by historical records. Josephus said of Antiochus Epiphanes, "He also spoiled the temple, and put a stop to the constant practice of offering a daily sacrifice of expiation for three years and six months" (Wars, 1, 1:1), -- which could be a "round number" for 1,150 days, or three years, two months, and ten days, since it was more than three years. Also, according to 1 Maccabees (chapters 1 and 4), it was just a little over three years from the time that a heathen altar was erected in the temple in Jerusalem till Judas Maccabeus, a Jewish patriot and guerrilla leader, was able to enter Jerusalem, cleanse the sanctuary, and restore lawful and regular Jewish worship, while Antiochus Epiphanes was in the East on a plundering mission and where he died shortly after hearing of the exploit of Judas Maccabeus.

It is to be noted that the "little horn" of the preceding chapter cannot be the "little horn" of this chapter. Among other things, the former came up among ten horns of the fourth beast, which represented the Roman empire, and the latter sprang from one of four horns of the second beast of this chapter, which represents the Grecian empire and is equivalent to the third beast of the preceding chapter. The Roman empire consisted of ten contemporaneous kingdoms. The Grecian empire was divided into four. It was in the latter

Xerxes ಮತ್ತು Ahasuerus ಮೇಲೆ ಶಾರೀರಿಕ ಟಿಪ್ಪಣಿ

Xerxes ಎಂಬ ಕಾಗುಣಿತವು ಗ್ರೀಕ್‌ಗೆ ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ, ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ ಕ್ಷಯಾರ್ಶ್. ಹೀಬ್ರೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪದವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಹಶವೇರೋಶ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಹಶ್ವೇರಸ್ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ಧ್ವನಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಹೀಬ್ರೂ ಪದ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶಃ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದವು "ರಾಜ" ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಸರು ಅಥವಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಬುಕ್ ಆಫ್ ಎಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಜ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಗಾರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೀಬ್ರೂ ಪದದೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು "ರಾಜ ಅಹಶ್ವೇರಸ್" (1; 2,9,16,19; 2:1,12,16,21; 3: 1,6,7,8,12; 6:2; 7:5; 8:1,7,10,12; 9:2,20,30; 10:1,3).

ಅಧ್ಯಾಯ 4

ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ - ರಾಜ್ಯಗಳು ಡೇನಿಯಲ್ ಅಧ್ಯಾಯ 7

1. ಡೇನಿಯಲ್‌ನಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ: ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಅಧ್ಯಾಯ 2 ರಲ್ಲಿ ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ನ ಕನಸಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ಕನಸು ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ. ಡೇನಿಯಲ್ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನಾಲ್ಕು ಸತತ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ಮೃಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು, "ಮನುಷ್ಯನ ಮಗನಂತೆ" ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ "ಪ್ರಾಚೀನ ದಿನಗಳ" ನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶಾಶ್ವತ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಇವುಗಳು ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್‌ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತಿಸಲಾದ ಅದೇ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯಾದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡು ನೆಬುಕಡ್ನೇಜರ್ ಅದರ ರಾಜನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಡೇನಿಯಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು "ಮೇದ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಗೆ" ನೀಡಲಾಯಿತು (5:28), ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರಡೆ ಸಂಯೋಜಿತ ಜನರ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ (ನೋಡಿ 6:8,12,15; ಎಸ್ಟರ್ 1:1-3,14 ,18-20; 10-2) -- ನೀವು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಮೇಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಅದು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು (5:28; cf. 11:1). ನಂತರ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಕಾರ, ನಂತರದವರು ಸತ್ತಾಗ, ಡೇನಿಯಲ್ "ಪರ್ಷಿಯನ್ ಸೈರಸ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ" ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ (6:28; cf. 10:1).

2. ಕನ್ಸರ್ವೇಟಿವ್ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳು ವರ್ಸಸ್ ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಲಿಬರಲ್ಸ್‌ನಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ: ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ

part of the history of the four that Antiochus Epiphanes came on the scene (8:23) -- about 175 B.C. -- 148 years after the death of Alexander the Great in 323 B.C., and 137 years before the last part of his kingdom (Egypt) was conquered by the Romans in 30 B.C., following Syria in 63 B.C. (100 years after the death of Antiochus Epiphanes).

NOTE: In reference again to Adam Clarke, he makes the following comment on Verse 14: "Though literally it be two thousand three hundred evening and mornings, yet I think the prophetic day should be understood here, as in other parts of this prophet, and must signify so many years. If we date these years from the vision of the he-goat, (Alexander's invading Asia,) this was . . . B.C. 334; and two thousand three hundred years from that time will reach to A.D. 1996, . . . This will bring us near the time mentioned [in] chap. vii.25, where see the note." Thus it would appear that he tends to believe the cleansing of the sanctuary to be associated with the loss of temporal power by the papacy. This is not intended as an endorsement, but to give a sample of alternate interpretations.

Chapter 6

Seventy Weeks Daniel Chapter 9

In the first year of the reign of Darius the Mede over the realm of the Chaldeans (about 538 B.C.), Daniel understood by the books (evidently 2 Chronicles 36:21 and Jeremiah 25:11-12; 29:19) that the Babylonian captivity of the Jews and the desolations of Jerusalem were to end after seventy years, which would soon be accomplished. That became a magnificent obsession with him and a subject of much prayer and supplication, with "fasting and sackcloth and ashes" (v.4). In response, the angel Gabriel was sent to inform him of further experiences decreed for his people not included in the seventy years in exile (vs.20-27). These would extend, it appears, to the time of Christ, and were described as "seventy weeks" (generally believed to be seventy weeks of years, or 490 years), divided into three periods of seven, 62, and one -- or 49 years. And at some unspecified time after "the anointed one, the prince" (evidently Christ), had been cut off in the "midst" of the 70th week (that is, the week following the "seven" and then the "threescore and two weeks"), the city and temple ("sanctuary") would again be destroyed -- by "the people of the prince" (evidently the Romans led by Titus, a prince who later became emperor of Rome, by whom Jerusalem and the temple were destroyed in A. D. 70).

THERE WERE FOUR DECREES pertaining to the return of Jewish exiles and the rebuilding of the temple and Jerusalem:

- (1) By Cyrus the Great, 536 B.C. (Ezra 1:2-4; 2 Chronicles 36:22-23);
- (2) By Darius the Great (Hystaspes), 519 B.C. (Ezra 6:1-12);
- (3) By Artaxerxes Longimanus, 458 or 457

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೆಂದರೆ 2 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ನಾಲ್ಕು ಸತತ ರಾಜ್ಯಗಳು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್, ಮೆಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ (ಅಥವಾ ಮೆಸಿಡೋನಿಯನ್), ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು. ಐದನೇ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಕ್ರಿಸ್ತನದ್ದು, ರೋಮನ್ ರಾಜರ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಲಿಬರಲ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಬಹುಪಾಲು ಮೆಡಿಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರನ್ನು ಒಂದರ ಬದಲಿಗೆ ಎರಡು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ಐದನೆಯದಾಗಿದೆ. ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ರು ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಾಣಿಯ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" (7:8,19-26) ಪೋಪಿಸಿ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ಅದರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಉದಾರವಾದಿ ನಾನ್-ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಭವಿಷ್ಯಸೂಚಕ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಮತ್ತು 7 ರ ನಾಲ್ಕನೇ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರೋಮ್ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು 63 BC ಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು 30 BC ಯಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಮೊದಲ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಗ್ರೀಷಿಯನ್ ಅನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

3. ಲಿಬರಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ: ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬದಲಿಗೆ ಗ್ರೀಷಿಯನ್ ಅನ್ನು ಡೇನಿಯಲ್ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ರು ಮತ್ತು ಉದಾರವಾದಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಡೇನಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಕೇವಲ ಮೂರು ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಾಲ್ಕು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜಾತ್ಯತೀತ ಇತಿಹಾಸವು ರೋಮನ್ ಅಂತೆಯೇ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ ನಂತರ ಕೊನೆಯದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ಸತತ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಜನರಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ (2:34-35; 44-45; 7:13-14 ,27). ಇದು ಉದಾರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ರು ಇಸ್ರೇಲ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

B.C. (Ezra 7:7,11-26); (4) By Artaxerxes again, 445 B.C.)
(Nehemiah 1:1; 2:1-8).

If we begin at A.D. 26, the year of Christ's baptism, anointing by the Holy Spirit, and introduction to Israel as the Son of God, John 1:31-34 (when he was 30 years of age, Luke 3:21-23, his birth having been no later than 4 B.C. according to our Gregorian calendar), and count back 483 years (seven plus 62 weeks of years), we arrive at 457 B.C., the first decree of Artaxerxes (stepson of Queen Esther, of the Book of Esther) -- which seems to have been more effectual than the previous ones. It is also fairly certain that Christ was crucified after about 3 1/2 years of personal ministry, or in the middle of the 70th week of Daniel, when he would "make a firm covenant with many." As a result of his death he became "the mediator of a new covenant" (Hebrews 9:15, and it was widely proclaimed to the Jews the remaining 3 1/2 years of the 70th "week," soon after which it was offered to Gentiles as well as Jews -- "to the Jew first, and also to the Greek" (Romans 1:16).

THIS WAS A REMARKABLE FULFILLMENT of what would have been predictive prophecy even if it had been given in the 2nd century B.C. as claimed by liberals, instead of the 6th century B.C. as claimed by the Book of Daniel itself. There is no way this could possibly have been written after the fact!

THE CHAPTER ALSO THROWS LIGHT on Chapters 2 and 7 in regard to the time of the establishment of the kingdom of heaven in the days of the Roman kings. For Christ, who was crucified under the Roman governor Pontius Pilate in A.D. 30 and rose from the dead three days later, ascended to heaven and was received out of human sight by a cloud, 40 days after his resurrection (see Acts 1:1-11). Evidently it was he who "came with the clouds of heaven . . . unto the ancient of days," and "was given . . . dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: [whose] dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away [as the preceding world kingdoms would do], and his kingdom that which shall not be destroyed" (7:13-14).

Chapter 7

Prophecy - A Great Warfare Daniel Chapters 10-12

1. Chapter 10: "In the third year of Cyrus king of Persia, [which would have been 534 B.C.] a thing was revealed unto Daniel" pertaining to "a great warfare" (vs1-2). And Chapters 10, 11, and 12 are occupied with it. It is partially supplemental to Chapters 8 and 9, and touches on fringe details of the fourth Empire, developing certain features of Chapter 7. An angel was sent to Daniel to make him "understand what shall befall thy people in the latter days; for

ಇದನ್ನು 15 ನೇ ಶತಮಾನ BC ಯಲ್ಲಿ ಸಿನ್ಯೆನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ರಾಜರು ಅಥವಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಅನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ AD 70 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಮತ್ತು ಜುದಾಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಯಾಬಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯನ್ ಭಾಗದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 2 ನೇ ಶತಮಾನ BC ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಾಡುವಂತೆ, ಇದು ಇನ್ನೂ AD 70 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು, ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಐದನೇ ಅನುಕ್ರಮ ವಿಶ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್ನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಅದು ಇದ್ದಿರಬೇಕು - ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಲ್ಲ (ಜಾನ್ 18:36) - ಇದು ರೋಮನ್ ರಾಜರ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾನ್ ದ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಜೀಸಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು, ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ಮೊದಲು, "ಹತ್ತಿರ" (ಮತ್ತಾ. 3:2; 4:17' 10:7) ಅಥವಾ "ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ" (ಲೂಕ 10) ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. :7, 11). ತನ್ನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸರಿಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು, ಯೇಸು "ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೂ ಸಾವಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು (ಮಾರ್ಕ್ 9: 1). ನಂತರ, ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ, ಅವನು ತನ್ನ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1: 8) ಎಂದು ಅವರು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ" (ವಿ. 5) ಮತ್ತು, ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ನಲ್ಲಿ, ಅವನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣವಾದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ನಂತರ, "ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಅವರಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು" (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2: 1-4). ಆತ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯು "ಅಪೊಸ್ತಲರ ಮೂಲಕ [ಅ] ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಹ್ನೆಗಳು" (v.43) ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯು ಅವನು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು, "ಅವನು ದೊಡ್ಡವನಾಗುವನು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನು; ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ದಾವೀದನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡುವನು ಮತ್ತು ಅವನು ಆಳುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೋಬನ [ಇಸ್ರೇಲ್] ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ; ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ" (ಲೂಕ 1: 32-33). ಮತ್ತು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ನಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಅವನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ದಾವೀದನ

the vision is yet for many days" (10:14). In the main, Chapters 10 and 11 seem to deal with events that would bring an end to the Grecian empire in the overthrow of Syria and then Egypt by the Romans in 63 B.C. and 30 B.C., respectively. That would be "many days" after the vision was given. And Chapter 12 is generally thought to be eschatological, or pertaining to the last things of history. It is possible that the latter part of Chapter 11 also contains symbolic eschatological allusions.

2. Chapter 11: In this chapter, we have sketches of the history and downfall of the Medo-Persian and Grecian empires shown to Daniel -- but when it seems there will be no more Medes on the throne, and the empire is more Persian than Median. Daniel was told, "Behold, there shall stand up yet three kings in Persia; and the fourth shall be far richer than they all: and when he is waxed strong through his riches, he shall stir up all against the realm of Greece" (v.2).

THIS BEING SAID IN THE THIRD YEAR OF CYRUS, king of Persia, or 534 B.C., when he had four more years to reign, he was considered in our original outline of "The Book of Daniel" to be the first of the three. That was because it as thought likely that Smerdis (also called Bardiya, and listed as such on a chart attached to the outline just mentioned) might not be counted as a king because of the following circumstances related by The New Columbia Encyclopedia:

"Smerdis, d. c.528 B.C., second son of Cyrus the Great, king of Persia. He is also called Bardiya. He was assassinated by his brother Cambyses II, who kept the murder a secret. Patizithes, the Magian custodian of Cambyses' palace, deposed Cambyses (who was campaigning in Egypt), put forward his own brother Guamata to impersonate Smerdis, and proclaimed him king. After a reign of seven months the false Smerdis was overthrown (521 B.C.) and slain. Darius I succeeded Guamata."

But, if the false Smerdis (or Bardiya) is counted, as in the chart referred to above, Cyrus would not be counted in the three kings yet to stand up in Persia, and the list of the three, and then a fourth, would be as follows: Cambyses II (530-522 B.C. using the dates of above mentioned chart), Smerdis (522 B.C.), Darius Hystaspes (522-486 B.C.), and Xerxes I (486-465 B.C.).

As stated in the original outline, Xerxes I was the richest and most powerful of the Persian kings -- likely the Ahasuerus of the Book of Esther. He invaded Greece but was defeated at Salamis (480 B.C.), which put Persia in decline and Greece in the ascendancy until finally Persia fell to the Grecian king, Alexander the Great in 330 B.C. For the kings of Persia reigning during its decline, see the chart already mentioned.

VERSES 3 AND 4 HAVE REFERENCE TO ALEXANDER THE GREAT and his Grecian kingdom. When he died in 323

ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಿದನು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2: 22-36) - ಅಂದರೆ, ಜನರ ಮೇಲೆ ಆಳಲು ದೇವರು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್, ದೇವರಿಗಾಗಿ, ಮಾಂಸಿಕ ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ಆಳುವಲ್ಲಿ ದಾವೀದನು ಮಾಡಿದಂತೆ. ಅದರ ನಂತರ, "ಸಂತರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಹೋದರರು" ಕತ್ತಲೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡರು ಮತ್ತು "ಅವನ [ದೇವರ] ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ" (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1: 2, 13) ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಬರೆದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ನಾನು ಜಾನ್, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲೇಶ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ" (1: 9) ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು "ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ" ಇರುವವರಿಂದ ಕೂಡಿದೆ -- ಅಂದರೆ, ಆತನೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆ ಹೊಂದಿರುವವರು. ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ರೋಮನ್ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ರಾಜರಲ್ಲ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವವರು. ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ರೋಮನ್ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ರಾಜರಲ್ಲ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವವರು. ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವೂ ರೋಮನ್ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ರಾಜರಲ್ಲ.

4. ತೀರ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು: ಆದ್ದರಿಂದ, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಡೇನಿಯಲ್ 2 ಮತ್ತು 7 ರ ನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಆ [ರೋಮನ್] ರಾಜರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವನು, ಅಥವಾ ಅದರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮುರಿದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು [ಅದರ ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ಕು], ಮತ್ತು ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ" (2:44). ಮತ್ತು ಇದು ವಿಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಮೃಗ ಅಥವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ "ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳು" ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ.

5. ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಾಗಗಳು: ಡೇನಿಯಲ್ 2 ರಲ್ಲಿ, ನೆಬುಚಡ್ನಿಜರ್ ಕನಸು ಕಂಡ ಚಿತ್ರದ ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಪಾದಗಳು (ಸಂಭಾವ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು) ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಪರಳುಗಳು (ಸಂಭಾವ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತು) ನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಅದರ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ "ಹತ್ತು"

B.C., his kingdom was not inherited by posterity but divided among his ablest generals -- the ablest of which were Seleucus I Nicator and Ptolemy, who received Syria and all the East, and Egypt with Libya and Ethiopia (see v. 34), respectively, whose dynasties ruled till taken over by the Romans in 63 B.C. and 30 B.C., respectively, and are referred to in this chapter as "king of the north" and "king of the south," respectively.

VERSES 5 THROUGH 20 give a running summary of relations between the "king" of the north" and the "king of the south" up till the time Antiochus Epiphanes as "king of the north".

VERSES 21 THROUGH 35 deal with the time of Antiochus Epiphanes, and his relations with the "king of the south" and with the Jews in Palestine, under "covenant" with God -- the "covenant" being mentioned in Verses 22 and 32. "The prince of the covenant" in the former passage is thought to be the Jewish high priest, likely Onias III, who, according to 2 Maccabees 4:33-38, was murdered. "Ships of Kittim: in Verse 30 are recognized by common consent of scholars as ships of Rome. At least two translations (Moffatt, and Goodspeed) have Romans or Rome. ("Kittim" was first used of the Island of Cyprus, but its use came to be extended to other areas across the Mediterranean Sea westward.) And various commentaries recount explicitly the particular historical intervention of Rome that caused Antiochus Epiphanes to quit his expedition against Egypt and return to Syria, but wreaking vengeance on Israel on his way back home, profaning the sanctuary and taking away the continual burnt-offering, as mentioned in Verses 30 and 31.

Verse 32 through 35 may allude to the time of the Maccabees. Some think Verse 35 to be also a hint of the Christian dispensation -- maybe primarily to the time of the end of Grecian supremacy as it passed to the Romans, yet secondarily to the end of history. But dogmatism either pro or con seems unwise.

VERSES 36 THROUGH 39 are variously interpreted -- some applying them to Rome -- its king (emperor). Others see them simply as a continued and generalized description of Antiochus Epiphanes -- though it might be equally applicable to a military leader sent by the emperor. Verse 37 may contain a description of contempt for the worship of Tammuz or Adonis in particular, said to have appealed to women especially, as well as that of any other local god. He would rely instead on the help of a foreign god (vs.38-39).

VERSES 40 THROUGH 45 are likewise interpreted variously, with some thinking "him" in Verse 40 refers to "the king" of the preceding paragraph. Whether that is correct or not, it could still apply, and probably does, to the Roman emperor or his military commander in Egypt and Syria (including Palestine), opposed alike by the "king of the

ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಡೇನಿಯಲ್ 7 ರಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯವು ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೃಗವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ (vs.7,20, 24), ಇದು 'ಹತ್ತು ರಾಜರು' (ಮತ್ತು, ಸಹಜವಾಗಿ, ಅವರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗಳು) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಳಗಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಹೇಳಿದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿ (v.24). ಮತ್ತು ರೆವೆಲೇಶನ್ 17 ರಲ್ಲಿ, ನಾವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ರೋಮ್ ಅನ್ನು "ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳೊಂದಿಗೆ" (vs.3, 12, 16) ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ಹತ್ತು ರಾಜರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ, ಅವರು ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ.

6. "ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳ" ಗುರುತು: 'ಹತ್ತು' ಸಂಖ್ಯೆಯು ನಿಖರವಾಗಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೇ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕೇತಗಳ ಸುತ್ತಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ನಿಖರವಾಗಿ ಹತ್ತು ಅರ್ಥ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಸಿಯನ್ನರು ನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ನಾವು ತಪ್ಪಾಗಿ ನಂಬುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕ್ಯಾಲಿಮೆಟ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜರನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾನೆ: (1) ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ನಿಕೇಟರ್, (2) ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಸೋಟರ್, (3) ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಥಿಯೋಸ, (4) ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಕ್ಯಾಲಿನಿಕಸ್, (5) ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ಸೆರಾನಸ್, (6) ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್, (7) ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ಫಿಲೋಪಾಟರ್, ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸನ ಸಹೋದರ, (8) ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಫೆನಿಷಿಯಾವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಿಟಿಲೀನನ ಲಾವೊಮೆಡಾನ್, (9) ಆಂಟಿಗೊನ್ ಮತ್ತು (10) ನಂತರದ ಮಗ ಡೆಮೆಟ್ರಿಯಸ್, ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ, ರಾಜರ ಬಿರುದುಗಳೊಂದಿಗೆ. ಇತರರು ಡಿಮೆಟ್ರಿಯಸ್‌ನನ್ನು ತೊರೆದು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ. ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ವಜರು ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನರ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಡೇನಿಯಲ್ 2 ಮತ್ತು 7 ರ ನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯದ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್, "ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ:" (1) ರೋಮನ್ ಸೆನೆಟ್, (2) ಗ್ರೀಕರು, ರವೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ, (3) ಲೊಂಬಾರ್ಡ್ಸ್, ಲೊಂಬಾರ್ಡಿಯಲ್ಲಿ, (4) ಹನ್ಸ್, ಹಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ, (5) ಅಲೆಮನ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ, (6) ಫ್ರಾಂಕ್ಸ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ, (7) ಬರ್ಗಂಡಿಯನ್ನರು, ಬರ್ಗಂಡಿಯಲ್ಲಿ, (8) ದಿ ಸರಸೆನ್ಸ್, ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪೇನ್‌ನ ಭಾಗ, (9) ಗೋಥ್ಸ್, ಸ್ಪೇನ್‌ನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ,

south" and the "king of the north" (not necessarily still Antiochus Epiphanes) at the time the supremacy of the latter two was about to pass to Rome. Others think it refers, at least symbolically also if not altogether, to the end of time -- that "him" of Verse 40 refers to the antichrist (the presumed major human agent of Satan in Revelation 20:7-10), and that symbolically the kings of the "north" and "south" represent opposition to him. That, however, assigns a role out of character with representations of them thus far in the Book of Daniel. And the "time of the end" in Verse 40 seems more likely to refer to the end of the Grecian empire as its last vestiges come under the sovereignty of Rome. But Roman rule was not to mean the end of trouble for Daniel's people.

Chapter 8

The Time Of The End

Chapter 12

1. Verses 1-4: The worst would be yet to come -- the end of the Jewish state, but not its people who would be loyal to God, though they might die either naturally or at the hand of enemies, for there was to be a resurrection unto eternal recompense -- "everlasting life" for the righteous, and "everlasting contempt" for the unrighteous -- which the New Testament teaches will be at the end of time (John 5:28-29; 6:39,40,44,54; 11:24; 1 Corinthians 15:20-24). This may be the "time of the end" of Verse 4. If so, the text may be saying that not all contained in this chapter can be understood before that time. That is likely true especially as the dates, which are more or less enigmatically described. For even Christ, when he was on earth, did not know when the end of time would be (Matthew 24:36), and he has not revealed it since.

2. Verse 1 Again: This has reference to "a time of trouble, such as never was since there was a nation even to that same time." And that is the way Jesus described the destruction of Jerusalem and the end of the Jewish state (which occurred in A.D. 70): "For then shall be great tribulation, such as hath not been from the beginning of the world until now, no, nor ever shall be" (Matthew 24:21). So it is possible that Jesus and Daniel were referring to the same event. Jesus gave instructions for his disciples in Jerusalem and Judea to escape, and according to Eusebius' Ecclesiastical History, "they removed from the city, and dwelt at a certain town beyond the Jordan, called Pella" (Book III, Chapter 5).

Michael, "the archangel" (Jude 9), mentioned already in Daniel 10:13,21 as being used by God in critical situations, is described by the one instructing Daniel as "the great prince who standeth for the children of thy people," with assurance that "at that time [referred to in this chapter] shall Michael stand up" -- evidently to assist the true people of God. And he may have been employed to assist the saints in fleeing to Pella when Jerusalem was about to be destroyed.

ಮತ್ತು (10) ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಕ್ಸನ್‌ಗಳು. ಹೋಲಿ ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ನ ಕ್ರಿಟಿಕಲ್ ಸ್ಟಡಿ ಮತ್ತು ನಾಲೆಡ್ಜ್‌ಗೆ ಹಾರ್ನ್‌ರ ಸ್ಮಾರಕ ಪರಿಚಯ (1889) ಅನೇಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಐದು ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಒಂದೇ ಆಗಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಬ್‌ನ ಬೈಬಲ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ (1935), ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಗಣನೀಯವಾದ ಅರ್ಹತೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ: (1) ದಿ ಫ್ರಾಂಕ್ಸ್, AD 360-749; (2) ಆಸ್ಟ್ರೋ-ಗೋಥ್ಸ್, AD 385-523; (3)

ವಿಸಿ-ಗೋಥ್ಸ್, AD 398-419; (4) ವಿಧ್ವಂಸಕರು, AD 429-533; (5) ಬರ್ಗುಂಡಿಯನ್ನರು, AD 419-534; (6) ಸ್ಯಾಕ್ಸನ್ಸ್, AD 449-457; (7) ಸುವಿ, AD 409-585; (8) ಗೆಪಿಡಿ, AD 453-566; (9) ಲೊಂಬಾರ್ಡ್ಸ್, AD 568-774; ಮತ್ತು (10) ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, AD 595-1453.

AD 595 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಬ್ ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಮುದ್ರಣ ದೋಷವಾಗಿರಬಹುದು, AD 395 ಅನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಐದನೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಧಿಯೋಡೋಸಿಯಸ್ನ ಮರಣದೊಂದಿಗೆ, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರಾದ ಅರ್ಕಾಡಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಹೊನೊರಸ್ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯಾಯಿತು -- ಅರ್ಕಾಡಿಯಸ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವನ್ನು ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜಧಾನಿಯೊಂದಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಹೊನೊರಸ್ ನೀಡಲಾಯಿತು. ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ರಾಜಧಾನಿಯೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟು. ಪಶ್ಚಿಮದ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು AD 496 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬೈಜಾಂಟೈನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, AD 1453 ರಲ್ಲಿ ತುರ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ ಪತನದವರೆಗೂ ಇತ್ತು.

ಏಷ್ಯಾದಿಂದ ಯುರೋಪ್ ಅನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಬಾಸ್ಪೊರಸ್ ಜಲಸಂಧಿಯ ಮೇಲೆ ಗ್ರೀಕ್ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಬೈಜಾಂಟಿಯಮ್ಮಿಂದ ಇದನ್ನು ಬೈಜಾಂಟೈನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು, ಇದನ್ನು ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಭದ್ರಪಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು, ಅವರು ಇದನ್ನು ನ್ಯೂ ರೋಮ್ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಇಡೀ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಜನೆಯವರೆಗೂ ಅದು ಉಳಿಯಿತು. ಆ ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ರೋಮನ್ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮನ್ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವು, ಆದರೂ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಗೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾನ

3. Verses 5-7: When Daniel inquired, "How long shall it be the end of these wonders?" he was told that "it shall be for a time, times, and a half; and when they have made an end of breaking in pieces the power of the holy people, all these things shall be finished." It is not improbable that reference is made to the same thing as predicted in 7:23-28. The time element described may have meant 3 1/2 years, or 1,260 days, with a day representing a year; or it may have simply been a symbolic reference to an indefinite by nevertheless limited duration -- one that does not extend till the end of time. It may refer to the time till that of Revelation 11:14, when "The kingdom of the world is become the kingdom of our Lord, and of his Christ" -- which, in turn, may have been a reference to the victory of Christianity over paganism in the Roman empire and its tremendous persecuting power broken in the 4th century A.D.

4. Verses 8-9: But, said Daniel: "I heard, but I understood not: then said I, O my lord, what shall be the issue of these things? And he said, Go thy way, Daniel; for the words are shut up and sealed till the time of the end," Is this the end spoken of in the immediately preceding verses, seemingly before the end of time, or is it the one that may be meant in Verses 2-4, which appears to be at the end of time? The writer of these notes ventures timidly to suppose the former, but refuses to be dogmatic.

5. Verse 10: Daniel was further told: "Many shall purify themselves, and make themselves white, and be refined; but the wicked shall do wickedly: and none of the wicked shall understand; but they that are wise shall understand." This may not refer to understanding all the mysterious things revealed to Daniel, since he himself did not understand all of them. But it must refer to understanding enough to know that ultimate blessedness is to be achieved by faithfulness to God, and only by that, regardless of the cost even if it is of earthly life itself. For death is not the end, as indicated in Verses 2 and 3.

6. Verses 11-13: These have to do with times again, which have been variously interpreted, for there is not enough information to make any given interpretation certain. And notwithstanding what was stated, it appears that Daniel may not have been expected to understand precisely the meaning. He was told, "But go thy way till the end be; for thou shalt rest, and shall stand in thy lot, at the end of the days." Likely his "rest" would be between his death and resurrection, at which time he would stand in what would be his "lot, at the end of the days" -- likely at the end of time on earth, when Christ comes to raise the dead, as per passages mentioned above in discussing Verses 1-4.

But the "time of the end" in Verse 4 is not necessarily to be equated with termination of the periods mentioned in Verses 11-12, as follows: "And from the time that the continual burnt-offering shall be taken away, and the abomination that

ನೀಡಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕಲೆ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪೌರಸ್ತ್ಯವಾಯಿತು. ಚರ್ಚಾ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಭಿನ್ನವಾಯಿತು, ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ AD 1054 ರಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಿಕ ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕಾರವು ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, "ಹತ್ತು" ರಾಜರು ಅಥವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ಬಾಟಮ್ ಲೈನ್, ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬದಲಿಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಯಾರು ಅಥವಾ ಏನೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪುರುಷರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪದಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತು ರೆವೆಲೆಶನ್ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅವರು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಮೊದಲು ಭಾಗ ಮತ್ತು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ "ಸಂತರು" (ಡೇನಿಯಲ್) ಮತ್ತು "ಕುರಿಮರಿ", "ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ಲಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ರಾಜರ ರಾಜ" ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇರುವವರು (ಪ್ರಕಟನೆ). ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ, ಕುರಿಮರಿ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಅವರು ವೇಶ್ಯೆಯ ನಗರವನ್ನು (ಪೇಗನ್ ರೋಮ್) ದ್ವೇಷಿಸಲು ಬಂದರು ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟ ಮತ್ತು ಕಿರುಕುಳ ನೀಡುವ ಘಟಕವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನಿರ್ಜನಗೊಳಿಸಿದರು - ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಕುಸಿಯುವ ಮೊದಲು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೇಗನಿಸಂ ಅನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತು ಡೇನಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಂತರ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಸಂತರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಪೇಗನಿಸಂ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳಿಸಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ ಮತ್ತು ರೆವೆಲೆಶನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ,

ರೆವೆಲೆಶನ್‌ನಲ್ಲಿ, "ಹತ್ತು" ಮೂಲತಃ "ಮ್ಯಾಗ" ದ ಭಾಗವಾಗಿ "ಒಂದು ಗಂಟೆ" ಅದು "ವಿನಾಶಕ್ಕೆ" ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಅದು ಇನ್ನೂ ಸಂತರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಲೊಂಬಾರ್ಡ್, ಸ್ಪಾಟ್ ಪುಕಾರ, AD 568 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು AD 774 ರವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು, ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಾಂಕವು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದ ಪತನದ ನಂತರವಾಗಿತ್ತು. AD 496. ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ (300 ರ ದಶಕ) ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದೀರ್ಘವಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸ್ಪಾಟ್ [AD 360,

maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days. Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days." If this was intended to be equated with the end of time on earth, why then did Jesus, while on earth, not know the time of his coming again (Matthew 24:36)?

On the other hand, if it was intended for that, what was the starting point -- namely, the taking away of the "continual burnt-offering" and the setting up of the "abomination that maketh desolate"? (1) Was it the profaning of the temple in Jerusalem in 168 B.C. by Antiochus Epiphanes? Or (2) was it what occurred in connection with the destruction of Jerusalem and the temple by the Romans (Matthew 24: 15-18), of which the former seems to have been a type? Or (3) was "the abomination that maketh desolate" to be understood of "anything substituted in the place of, or set up in opposition to, the ordinances of God, his worship, &c.," as per Adam Clarke and some others? Moreover, if the latter, what later event was intended in the information given to Daniel, and how are we to know?

Also, we have two terminal dates -- 1,290 days and 1,335 days, a difference of 45 days, or a month and a half. Do these represent the beginning and the close of the time of the end, or something else? And, are they to be taken as literal days, or understood as a day representing a year as in Ezekiel 4:6 and possibly other prophetic instances? In any case, these figures cannot represent the end of time on earth if they begin with either 168 B.C. or A.D. 70. Taking a day to mean a year, 1,290 years and 1,335 years after 168 B.C. would bring us only to A.D. 1132 and A.D. 1177, respectively. Or, if following A.D. 70, that would still only bring us down to A.D. 1360 and A.D. 1405, respectively. But, if they represent the end of time on earth, what event already passed, if any, represents the beginning point, so that we can know the end is almost here, as has been claimed by various ones over many centuries and is being widely insisted upon by many sensationalists in our day?

Yet, if the terminal dates mentioned above do not represent the end of time, what do they represent, and how are we to know? Also, what is the "abomination that maketh desolate" that serves as the beginning date? Adam Clarke suggests the following: "Adrian's temple, built in the place of God's temple in Jerusalem [about A.D. 135], the church of St. Sophia turned into a Mohammedan mosque [A.D. 1453], &c., &c., may be termed abominations that make desolate."

Perhaps Mohammedanism may be the abomination; which sprang up A.D. 612. If we reckon one thousand two hundred and ninety years, ver.11, from that time, it will bring us down to 1902, when we might presume from this calculation, that the religion of the FALSE PHOPHET will cease to prevail in the world, from which the present year, 1825, is distant only seventy-seven years." If Adam Clarke could come back to

385, 398, 429, 419, 449, 409, 453, 568, ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ "ಹತ್ತು" ನ ಆರಂಭದ ದಿನಾಂಕಗಳು ಮತ್ತು 595] ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಕಿರುಕುಳಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿದೆ) ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜೂಲಿಯನ್, AD, 361-63 ರ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಫ್ರಾಂಕ್ಸ್, AD 360-749 ಮಾತ್ರ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು ಆದರೆ ಮಾಡಿದರು ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ). ಇದಲ್ಲದೆ, AD 395 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಔಪಚಾರಿಕ ಆರಂಭವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ "ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ" ಎಂದಿಗೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಕಿರುಕುಳಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಸ್ಯಾಬ್ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಹತ್ತು (ಇತರ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಕಲುಗಳೊಂದಿಗೆ) ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು -- ಲೊಂಬಾರ್ಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ (ಲಂಬಾರ್ಡ್ಸ್ ಮಾತ್ರ, ಪೂರ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಬ್ ಆರಂಭದ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ) -- ಪಶ್ಚಿಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು, AD 360 ರಿಂದ 453 ರವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಪತನಕ್ಕೆ 116 ರಿಂದ 23 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ. ಈಗ -- ಒಂದು ದಿನವು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದಂತೆ -- ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮೃಗದೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಗಂಟೆಯು ದಿನದ 1/12 ಅಥವಾ 1/24 ಆಗಿರುತ್ತದೆ - ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ 1/2 ತಿಂಗಳು! -- ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಸಂಬದ್ಧವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಕೇವಲ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆಯಿಂದಾಗಿ, ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅಧಿಕಾರದ ಏಕರೂಪತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಉದ್ದದ ಅನಿಯಮಿತತೆಯಿಂದಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, "ಒಂದು ಗಂಟೆ" ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಆದರೆ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು, ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, "ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳು" ನಿಖರವಾಗಿ ಹತ್ತು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ರಾಜರು ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ಇದು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದಾರವಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

7. ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ "ಲಿಟಲ್ ಹಾರ್ನ್": ಡೇನಿಯಲ್ 7: 8 ರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು, ಅವನು ಹತ್ತು ಕೊಂಬಿನ ನಡುವೆ ಬಂದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮೊದಲು ಮೂರು ಮೊದಲ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಬೇರುಗಳಿಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಲಾಯಿತು." ಅವನನ್ನು ನಂತರ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

earth in the present day, what would he have to conclude about his "perhaps" of more than 160 years ago?

That was only a "perhaps," however, not set forth as a certainty. But Straub, in his Biblical Analysis, pages 129-32, has all the time periods worked out precisely, without any "possibly," "maybe," or "perhaps," and comes up with a final date of "about A.D. 2370." So, we now append a review of his pronouncements, calling attention to weaknesses and inconsistencies.

Chapter 9

Analysis of Straub's "Analysis"

FIRST: (1) Ignoring the fact that the 2300 "evenings and morning" of 8:13-14 could mean 1,150 days and refer to the time of the desolation of the sanctuary and cessation of the "continual burnt-offering" between its cause by Antiochus Epiphanes and its cleansing and the restoration of all the sacrifices under the leadership of Judas Maccabeus, and (2) likewise ignoring the testimony of Josephus (Wars of the Jews, I, 1:1) that Antiochus Epiphanes "spoiled the temple, and put a stop to the constant practice of offering a daily sacrifice of expiation for [only] three years and six months," which the 1,150 days approximated, (3) he made it mean 2,300 days for certain and each day to represent positively a year -- hence, 2,300 years, beginning with 170 B.C. and ending with A.D. 2130. (That was its first fulfillment; a second, per Straub, began with the destruction of the temple by the Romans in A.D. 70, and will end in A.D. 2370).

(We need not carp at the foregoing date of 170 B.C. instead of 168 B.C. used in these notes, based upon the chronology of 1 Maccabees. But it does seem in order to protest Straub's ignoring the fact of the restoration not acceptable to God, for which there is no biblical support either cited or seemingly available, although he implies as much in the following).

SECOND: He speaks of a "'Justified' or 'Cleansed' Sanctuary Which is The Christ," which is somewhat incongruous. His rationale is: "The Hebrew word rendered "cleansed" (*tsadaq*) in the common versions, means, literally, "approved righteous," or "justified." Yet it was the sanctuary of the temple in Jerusalem, not Christ, that Daniel spoke of as being polluted and its services suspended until it could be cleansed (or "approved righteous" or "justified," to use Straub's terms), 2,300 evenings and mornings later, or about A.D. 2130, before the Jews (and therefore anybody, for "the Jew first," Romans 1:16.) can worship acceptably by him! Yet such is the conclusion logically following from Straub's shift from what the biblical record actually says, so as to equate the cleansing of the temple with the acceptance of Christ by the Jews -- which is what he does, saying: (1) "There is no approved sanctuary predicted for them until they

"ಸಂತರ" ಜೊತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ -- "ಪ್ರಾಚೀನ ದಿನಗಳು ಬರುವವರೆಗೆ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತರಿಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸಂತರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು" (vs.20- 22)

ಮತ್ತು vs.24-27 ರಲ್ಲಿ, ಅವನು ಮೂರು ರಾಜರನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತರನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ - ಮತ್ತು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ "ಒಂದು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಸಮಯ" (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 3 1/2 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ) -- ಅದರ ನಂತರ ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು "ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಿರಿಮೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತರ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು."

"ಸಮಯ, ಸಮಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಸಮಯ" (v.25) ಮತ್ತೆ 12:6 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇದು ಸಂತರು ಅಥವಾ ದೇವರ ಜನರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಕಟನೆ 12:14 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಡೇನಿಯಲ್‌ನ ಪರಿಭಾಷೆಯಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ವಿ. 6 ಮತ್ತು 11:3 ರಲ್ಲಿ "ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ದಿನಗಳಿಗೆ" ಮತ್ತು 11:28 ರಲ್ಲಿ "ನಲವತ್ತೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೆ" ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು 13:5 -- 3 1/2 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ದೇವರ ಜನರ ದೊಡ್ಡ ಕಿರುಕುಳದ ಸಮಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ರೆವೆಲೆಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದು ಅಧ್ಯಾಯ 20:1-6 ರ "ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು" ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ಸಂತರು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಘಟಿತ ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ": ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು." ವರ್ಷದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಎರಡೂ ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೇ, 3 1/2 ಪ್ರವಾದಿಯ ವರ್ಷಗಳು 1,260 ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾವಿರ ಪ್ರವಾದಿಯ ವರ್ಷಗಳು 360,000 ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಒಂದು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದರೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಲಿಬರಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಡೇನಿಯಲ್ 7 ರಲ್ಲಿನ 3 1/2 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಇಸ್ರೇಲ್ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದರು ಮತ್ತು

accept Christ as the true and approved of God," and (2) that the "2300 years will end when the Jews accept the 'justified' or 'cleansed' sanctuary which is the Christ." That has to mean something is wrong with his exegesis.

THIRD: His "Time Periods of Daniel 12" also seem arbitrary, confused, and in some respects irreconcilably contradictory. Straub will first be quoted, then our comments will follow.

1. "Following the Jews" rejection of Christ (Rom. 11:8), there is to be a period of their conversion which TERMINATES [emphasis added] at 'the time of the end' of the 1260 year period (Dan.12:1-3; Rom. 11:12, 15, 23, 25)."

Comment: Apparently Straub gets the term "the time of the end" for Daniel 12:1-3 from v.4, and it would seem from that text to apply to the end of time on earth when the dead are raised. But it will soon be apparent that he does not so apply it. (Instead, according to his calculations to be noted immediately below, the 1,260 year period under consideration will end about A.D. 2130, which would make its beginning to have been about A.D. 870. That would also mean that the above mentioned period of the Jews' conversion, the beginning of which is not there stated, terminates not later than A.D. 2130.)

2. "The 'DESOLATION' (Dan.12:13-14) is also called "the time of trouble" (Dan.12:1), hence TERMINATES [emphasis added] at 'the time of the end' of the period (about A.D. 2130.)"

Comment: This states explicitly the date referred to above. But the passage he refers to in 12:13-14 (which should likely be 12:11-12, as there is no Verse 14) for the "desolation" he mentions, states its duration as "a thousand two hundred and ninety days" or, as Straub would calculate, 1290 years, which would end about A.D. 2160, instead of 30 years earlier at about A.D. 2130 -- a date he does not mention explicitly. And before he is finished, he will have another period "ending about A.D. 2370," or about 110 years still later.

3. "Between the end of the period of 1260 years (a time, times, and a half) (Dan.12:7-10), and 'the time of the end' of the 2300 years under consideration, is a preliminary period of conversion of the Jews (Dan. 12:7-10), described in the language, 'Many shall purify themselves, and make themselves white, and be refined' (see Rom.11:15-24). "After presenting this conversion movement, Daniel extends the actual time to 1290 years, 'till the time of the end' of this desolation period (Dan.12:9-11)."

Comment: Here the 1,260 years of 12:7-10 is being equated with that of 12:1-3 in No. 1 above, which no doubt is correct. But the remainder of what is said presents an apparently irreconcilable discrepancy. It places an interval "between the end of the 1260 years . . . (Dan.12:7-10), and 'the time of the

ಜುದಾಯಿಸಂ ಅನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಅವರು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಆ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಾಲ್ಕನೇ ಮ್ಯುಗವನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದ ನಂತರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು". ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ "ಮೊದಲ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು" (v.8), ಅವನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದ "ಮೂರು ರಾಜರು" ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ (v.24), ಮೇಲಿನ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು (1) ಅವನ ಸಹೋದರ, ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ IV, ಕೊಲೆಯಾದ, (2) ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ IV ರ ಮಗ, ಡಿಮೆಟ್ರಿಯಸ್ I ಸೋಟರ್, ಮತ್ತು (3) ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಲಿಯೋಡೋರಸ್ ಕಿರಿಯ ಮಗ, ಅವನ ಪಿತೂರಿಯಿಂದ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು - ಆದರೆ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು, ಅವನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನೆಂದು ಶಂಕಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಮೂರನೇ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬದಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ತೋರಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉದಾರ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಮೂರನೇ ಮ್ಯುಗ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬದಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ತೋರಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉದಾರ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಮೂರನೇ ಮ್ಯುಗ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬದಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ತೋರಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಉದಾರ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಡೇನಿಯಲ್ 7 ರ ನಾಲ್ಕನೇ ಮ್ಯುಗ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ರೆವೆಲೇಶನ್ 13: 1-10 ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 17 ರ ಮ್ಯುಗಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು, ಅವರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ (ಆದರೆ

end' of the 2300 years under consideration," which says contains a "preliminary period of conversion of the Jews" (Dan.12:1-3).

In other words, what was first stated as "a period of their conversion which terminates at 'time of the end' of the 1260 year period (Dan.12:1-3)" is now said to be "between" that and a subsequently ending period of 2300 years. (Which, per No.2 above, ends "about A.D. 2130"), and called "a preliminary period of conversion of the Jews (Dan.12:1-3)."

Also, on the next page, 132, it is similarly stated: "The 1260 years of Daniel 12:7 ends with THE BEGINNING OF THE CONVERSION PERIOD OF THE JEWS (30 year period, conversion of the Jews)." And that flatly contradicts the statement that "there is to be period of their conversion which terminates at 'the time of the end' of the 1260 year period (Dan.12:1-3)," repeatedly cited above, and which would end about A.D. 2100, according to foregoing calculations of Straub.

Next Straub says Daniel "extends the actual time to 1290 years, 'till the time of the end' of this desolation period, or simply an extension of the one in No.2 above. But we presume he means the latter. This alleged extension of 30 years, we presume to be his rationale for limiting the "preliminary" or "beginning" period of the conversion of the Jews to 30 years.

But, if that was indeed an extension of the 1,260 years to 1290 years, why not consider that whatever the period of their conversion is that "terminates" at "the time of the end" of the 1,260 year period of "Dan.12:1-3" is itself likewise extended by 30 years instead of moved and limited to that 30 year extension? That would at least obviate the confusion and discrepancy that has been noted. It would also better accord with his statement as follows: "After presenting this conversion movement, Daniel extends the actual time to 1290 years." "Actual time" of what, if not of the "conversion movement"?

4. "While still on the subject of the conversion of the Jews, Daniel extends the time to 1335 years, 45 years past 'the time of the end,' to an unnamed event related to the subject. This would terminate about A.D. 2175 (Dan.12:12-13).

"The whole period characterized by the conversion of the Jews covers about 75 years."

Comment: It bears repeating that, if the above should all add up to the total of only 75 years' time of conversion of the Jews, Straub gives no adequate rationale for it. Why not start with the "X" number of years before "the time of the end" of the 1,260 year period of Daniel 12:1-3, and extend that by the

ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಲ್ಲ) ಡೇನಿಯಲ್ 7 ರ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಪೋಪಸಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಯಾವ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಪೋಪಸಿ "ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುವ" ಮೂರು ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ಟ್ರಾಬ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಆಸ್ಟ್ರೋ-ಗೋಥ್ಸ್, ವಾಂಡಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಗುಂಡಿಯನ್ನರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದರು." ಆದರೆ ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಇವು ಬಹುಶಃ, 1. ರವೆನ್ನಾದ ಎಕ್ಸಾರ್ಕೆಟ್. 2. ಲೊಂಬಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಮತ್ತು, 3. ರೋಮ್ ರಾಜ್ಯ."

ನಂತರ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ಪೋಪ್, ಸ್ಪೀಫನ್ II, ಗೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ರಾಜ, AD 755 ರಿಂದ ಪೆಪಿನ್ ನೀಡಲಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಇದು ಪೋಪ್ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಚಾಲ್ಟಾರ್ನಿಕ್ ಸೇಂಟ್ ಪೀಟರ್ 774 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಮೂರನೆಯದು, ರೋಮ್ ರಾಜ್ಯವು ಪೋಪ್ಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಲೂಯಿಸ್ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

(ಗಮನಿಸಿ: ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಲೂಯಿಸ್ I ಅಥವಾ ಲೂಯಿಸ್ ದಿ ಪಾಯಸ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ ಚಾರ್ಲೆಮ್ಯಾಗ್ನೆಯ ಮಗ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ (AD 814-48) ಪೋಪ್ ಲಿಯೋ III ರ ಕ್ರಿಸ್ಟಸ್ ದಿನದಂದು, 800, ಪಶ್ಚಿಮದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪೋಪಸಿಯ ಬೆಂಬಲಿಗ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕರಾದರು, ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಮೊದಲು ಪಶ್ಚಿಮವು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು, ಕ್ಯಾರೋಲಿಂಗಿಯನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ, 476 ರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪದತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಕೇವಲ ಅಮಾನತುಗೊಂಡಿತು, ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪಲ್ಪಿಟ್ ಕಾಮೆಂಟರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ರೋಮನ್ ಗಣರಾಜ್ಯದ ಹತ್ತು "ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರಿ" ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗಣರಾಜ್ಯವನ್ನು "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಎಂದು ಅನುಸರಿಸಿದ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದನು, ಅವರ ಮುಂದೆ ಮೂರು ಮೊದಲ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು "ಕಿತ್ತು" ಅಥವಾ "ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು." ಅದರ ವಿವರಣೆಯ ಸಾರಾಂಶವು ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ: "ಕೊಂಬಿನ" ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ನ್ ರೋಮ್ನ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಆಗಿ 'ಹತ್ತು' ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭವನೀಯ

30 years he claims, followed by the next 45 years he sets forth, making a total 75 plus "X" years?

Again, does it not seem strange that in a single vision (Chapters 10-12) and even in a single chapter (12), there should be a period of a given character and purpose prophesied (the 3 1/2 years interpreted by Straub as representing 1,260 prophetic years) and then, per Straub, immediately extend twice, to 1,290 and to 1,335 years respectively? Were the first two figures erroneous, or did the

Lord, who was supplying the information being communicated to Daniel, change his mind twice in rapid succession? Or, is an interpretation different from Straub's more likely?

FOURTH: "Christ presents a second fulfillment of the 'abomination of desolation spoken through Daniel the prophet' (Matt.24:15), dating from the overthrow of Jerusalem by Titus A.D. 70, ending about A.D. 2370.

"When the Jews sought to restore their sanctuary service, it was quite natural that a second fulfillment would follow as Providential defeat of their plans. There is no approved sanctuary predicted for them until they accept Christ as the true and approved of God."

Comment: According to the foregoing, Christ canceled all the preceding that was said to Daniel and confidently interpreted so meticulously by Straub, for he extended the desolation by another 195 years, or to A.D. 2370. According to Straub, the desolation ends with the Jews' acceptance of Christ as the "approved sanctuary," but does not end till about A.D. 2370, which would therefore be about the time of their acceptance.

What are we to make of all these prophetic revisions, if that is indeed what they are? With all the problems that Straub's exquisitely wrought interpretation poses, it seems more likely that he has simply read a great deal into the biblical text not divinely intended, and hopelessly contradicted himself besides. Such, however, is not an uncommon phenomenon in the dealings of uninspired men with unfulfilled prophecy. Surely it behooves us to beware of dogmatism ourselves, and wary of highly structured schemes of others, in such areas.

FINALLY, it may well be that we shall have to wait along with Daniel till the time of the ultimate end before we can understand precisely and completely the significance of all that is written in his narrative. But we can understand enough to know that to be accepted of God we have to be loyal to him, and be willing to die if necessary rather than compromise our loyalty. For this life does not end it all, but there is to be a resurrection either "to everlasting life" or "to shame and everlasting contempt" (12:2), depending on our response to God.

ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ಇವು ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹತ್ತು -- ಇಬ್ಬರು ಕಾನ್ಸುಲ್‌ಗಳು, ಮೂಲತಃ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರೇಟರ್‌ಗಳು, ಇಬ್ಬರು ಸೆನ್ಯಾಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನ್‌ಗಳು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಶಕ್ತಿಯು ರೋಮನ್ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಇತರರ ನಂತರ ಬಂದ ನಂತರ, ಇದು ಈ ಮೂರು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ -- ಉಪನದಿ, ಪ್ರಿಟೋರಿಯನ್, ಮತ್ತು ಸೆನ್ಯಾರಿಯಲ್. ಈ ವಿವರಣೆಯು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರಿಗಳಿಂದ ಅವರ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು, ಉಪನದಿಯ ವರ್ಗವು ನಾಲ್ಕು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಎರಡರ ಪ್ರಿಟೋರಿಯನ್ ಮತ್ತು ಎರಡರ ಸೆನ್ಯಾರಿಯಲ್ ಅನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮೂರು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರಿಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಟುಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ!

ಅಗಸ್ಟಸ್ (27 BC-AD 14), ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್‌ನ ಮೊಮ್ಮಗ, 44 BC ಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಮೂಲಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಿದನು, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಚ್ 15 ರಂದು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ 27 BC ಯಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ಟಸ್‌ನ ಪ್ರವೇಶದೊಂದಿಗೆ 17 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ನಂತರ ಟಿಬೇರಿಯಸ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 14-37), ಕ್ಯಾಲಿಗುಲಾ (37-41), ಕ್ಲಾಡಿಯಸ್ (41-54), ಮತ್ತು ನೀರೋ (54-68). ವೆಸ್ಪಾಸಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಯಿತು, ಜನರಲ್‌ಗಳು ಗಾಲ್ಪಾ, ಓಥೋ ಮತ್ತು ವಿಟೆಲಿಯಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅವರ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಗಾಲ್ಪಾ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು (68-69) ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು; ಓಥೋ (69, ಜನವರಿ-ಏಪ್ರಿಲ್), ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು; ವಿಟೆಲಿಯಸ್ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ (69) -- ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟು 18 ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದರು. ವೆಸ್ಪಾಸಿಯನ್ ವಿಟೆಲಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಓಥೋರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ AD 68 ರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಪೂರ್ವದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಅವನ ಮತ್ತು ವಿಟೆಲಿಯಸ್ ಸೈನ್ಯವು ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ನಂತರದವರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು, ವೆಸ್ಪಾಸಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದರು, ಮೂರಲ್ಲ, ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು -- ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೋಗು ಹಾಕುವವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೂ, ಅವರನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಾದರೆ, ವೆಸ್ಪಾಸಿಯನ್ ಮೊದಲು ಕೇವಲ ಎಂಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿದ್ದರು (ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವ ಬದಲು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದರು) - ಮತ್ತು ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್ ಅನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಇದ್ದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ವೆಸ್ಪಾಸಿಯನ್ ಡೇನಿಯಲ್ 7:8 ರ "ಮೊದಲ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು" ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುವ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಕೊಂಬು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಡೊಮಿಷಿಯನ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 81-96) ವರೆಗೆ ನಾವು ಡೇನಿಯಲ್ ವಿವರಿಸಿದ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ನಂತರ ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಮೂರು ಪೂರ್ವವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ,

ಎಲ್ಲದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, 'ಹತ್ತು' ಕೊಂಬುಗಳು ಅಥವಾ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಇವುಗಳ ನಿಖರವಾದ ಗುರುತನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬಿನ" ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂದರೆ ಇದು ಪೋಪಸಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯು ಅದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇಲ್ಲ. 'ಮೂರು ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ' ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅದು "ಕಿತ್ತು" ಅಥವಾ "ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. AD 476 ರಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ಪತನದ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ, ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವಶೇಷಗಳ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು -- ಎಲ್ಲಾ "ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳು" ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ "ಮೃಗ" ದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ "ಗಂಟೆ" ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿದವು. "ನಂತರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ವೇಶ್ಯೆಯ ನಗರವಾದ ಪೇಗನ್ ರೋಮ್ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೇಗನಿಸಂ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವುದು, ಮತ್ತು ಅಂತೆಯೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ರೋಮ್ನು "ಮೃಗ" "ವಿನಾಶಕ್ಕೆ" ಹೋದ ನಂತರ, ರೆವೆಲೆಶನ್ನಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿದಂತೆ 17.

ಸೂಚನೆ: ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಯಾರಿಗೂ ಇದು [ವಿ.24-26 ರ ಪುಟ್ಟ ಕೊಂಬು] ರೋಮ್‌ನ ಪೋಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ." ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ: "ಪೋಪ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಂಬು ಅಥವಾ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, (ಮತ್ತು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು 755 ರಲ್ಲಿ ಪೋಪ್ ಸ್ಟೀಫನ್ II ಗೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ರಾಜ ಪೆಪಿನ್ ಅವರಿಂದ ನೀಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ) ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನಾವು AD 2015 ಕ್ಕೆ ತರಲಪ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ." "ನಾನು ಈ ದಿನಾಂಕಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರು 8:14 ರಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ - ರಾಜ್ಯಗಳು

ಡೇನಿಯಲ್ ಅಧ್ಯಾಯ 8

1. ರಾಮ್ ಮತ್ತು ಮೇಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ: ಇವುಗಳನ್ನು ಡೇನಿಯಲ್ ತನ್ನ ಎರಡನೇ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದನು, ಇದನ್ನು 1-8 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 15-25 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಕುರಿ .. ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು: ಮತ್ತು ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದವು; ಆದರೆ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು." "ಆಡು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಬಂದಿತು ... ಮತ್ತು ... ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕೊಂಬನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು." "ಮತ್ತು ಅವನು ಬಲಶಾಲಿಯಾದಾಗ, ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು; ಮತ್ತು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕೊಂಬುಗಳು ಆಕಾಶದ ನಾಲ್ಕು ಗಾಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಂದವು."

"ನೀನು ನೋಡಿದ ಟಗರು, ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವರು ಮೀಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜರು. ಮತ್ತು ಒರಟಾದ ಮೇಕೆ ಗ್ರೀಸ್ ರಾಜ: ಮತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬು ಮೊದಲ ರಾಜ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮುರಿದುಹೋದವು, ನಾಲ್ಕು ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಇವುಗಳು ಡೇನಿಯಲ್ನ ಮೊದಲ ಕನಸಿನ ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಮೃಗಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಬಹುದು, ಅಧ್ಯಾಯ 7. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ಮೇಡಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ರಾಜರು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ಉಭಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉದಾರವಾದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು, ಮತ್ತು ಗಮನವನ್ನು ಕರೆದಿರುವ ಇತರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ. ಇದರರ್ಥ, ಅಧ್ಯಾಯ 7 ರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೃಗ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 2 ರಲ್ಲಿ ನೆಬುಕಡ್ನೆಜರ್‌ನ ಕನಸಿನ ಚಿತ್ರದ ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಪಾದಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೈರಳುಗಳು, ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಟಗರಿಯ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಡಸ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಮೇಡಿಸ್ ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ನಂತರ ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು.

ಮೇಕೆಯ "ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕೊಂಬು" ಗ್ರೇಟ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಆಗಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೊದಲ ರಾಜ. 323 BC ಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಮರಣದಿಂದ ಅದು ಮುರಿದುಬಿತ್ತು, ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಬಂದ "ನಾಲ್ಕು ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಂಬುಗಳು" ಅವನ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲರಾದ ಟಾಲೆಮಿ ಅವರಿಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ್ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ I.

2. ಮೇಕೆಯ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: "ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ [ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ] ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಬು ಹೊರಬಂದಿತು, ಅದು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾದ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಗೆ" (v.9). ಅವನ ಮತ್ತು ಅವನ ವಿನಾಶಗಳ ವಿವರಣೆಯು v.14 ರವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, vs.23-27 ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ: "ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ನಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಪರಾಧಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಉಗ್ರ ಮುಖದ ರಾಜ ಮತ್ತು ಕರಾಳ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಾಡಲು ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದುವನು; ಮತ್ತು ಅವನು ಪ್ರಬಲರನ್ನು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಜನರನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವನು.

ಒಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದ ರಾಜನಾದ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ I ರ ಮರಿ-ಮಹಾನ್-ಮೊಮ್ಮಗ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಜುದಾಯಿಸಂ ಅನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಗನಿಸಂ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನದೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ವವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೈನ್ ಅನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಅವನ ವಿನಾಶವನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ 1 ಮಕಾಬೀಸ್‌ನ ಮೊದಲ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫಸ್, ವಾರ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಯಹೂದಿಗಳು, ಪುಸ್ತಕ I, 1: 1-4 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಅಪವಿತ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಅದರ ಶುದ್ಧೀಕರಣದವರೆಗಿನ ಸಮಯವು "ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ" (vs.14, 26). ಇದರರ್ಥ 2,300 ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು 2,300 ಸಂಜೆ, ಆದ್ದರಿಂದ 2,300 ದಿನಗಳು; ಅಥವಾ ಇದು ಒಟ್ಟು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಲ್ಲದು, ಆದ್ದರಿಂದ 1,150 ದಿನಗಳು -- ಜೆನೆಸಿಸ್ 1 ರಂತೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಒಲವು ಹೊಂದಿದೆ. ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಕುರಿತು ಜೋಸೆಫಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗೆ, "ಅವನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ದೈನಂದಿನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು" (ಯುದ್ಧಗಳು, 1, 1: 1), - ಅದು ಆಗಿರಬಹುದು 1,150 ದಿನಗಳು ಅಥವಾ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು, ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳು ಮತ್ತು ಹತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ "ಸುತ್ತಿನ ಸಂಖ್ಯೆ", ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಅಲ್ಲದೆ, 1 ಮಕಾಬೀಸ್ ಪ್ರಕಾರ (ಅಧ್ಯಾಯಗಳು 1 ಮತ್ತು 4),

ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ "ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬು" ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳ ನಡುವೆ ಬಂದಿತು, ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಎರಡನೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು, ಇದು ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಾಣಿ. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಹತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಯಿತು. ನಾಲ್ವರ ಇತಿಹಾಸದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು (8:23) -- ಸುಮಾರು 175 BC -- 148 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ 323 BC ಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು 137 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ (ಈಜಿಪ್ಟ್) ಭಾಗವನ್ನು ರೋಮನ್ನರು 30 BC ಯಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು, 63 BC ಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯಾವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು

ಗಮನಿಸಿ: ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಅವರು 14 ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: "ಅಕ್ಷರಶಃ ಇದು ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರು ಸಂಜೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಾದರೂ, ಈ ಪ್ರವಾದಿಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯ ದಿನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಆಡು-ಮೇಕೆಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಈ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾವು ದಿನಾಂಕ ಮಾಡಿದರೆ, (ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ನ ಏಷ್ಯಾದ ಆಕ್ರಮಣ) ಇದು ... BC 334; ಮತ್ತು ಆ ಸಮಯದಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳು AD 1996 ವರೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. .. ಇದು ಅಧ್ಯಾಯ vii.25 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಸಮಯದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ." ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಪೋಪಸಿಯಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನುಮೋದನೆಯಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನೀಡಲು.

ಅಧ್ಯಾಯ 6

ಎಪ್ಪತ್ತು ವಾರಗಳು ಡೇನಿಯಲ್ ಅಧ್ಯಾಯ 9

ಕ್ಯಾಲಿಯನ್ನರ (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 538) ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಮೇಡ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಬ್ಯಾಬಿಲೋನಿಯನ್ನರು ಎಂದು ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ 2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 36:21 ಮತ್ತು ಜೆರೆಮಿಯಾ 25:11-12; 29:19) ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಯಹೂದಿಗಳ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ವಿನಾಶಗಳು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿವೆ, ಅದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಗಿಳಿ ಮತ್ತು "ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಗೋಣಿಚೀಲ ಮತ್ತು ಬೂದಿ" (v.4) ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ, ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗಡಿಪಾರು (vs.20-27) ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ದೇವದೂತ ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ ಅನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು "ಎಪ್ಪತ್ತು ವಾರಗಳು" ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ವಾರಗಳ ವರ್ಷಗಳ ಅಥವಾ 490 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ), ಏಳು, 62 ರ ಮೂರು ಅವಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು -- ಅಥವಾ 49 ವರ್ಷಗಳು. ಮತ್ತು "ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ರಾಜಕುಮಾರ" (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ) ನಂತರ ಕೆಲವು ಅನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, 70 ನೇ ವಾರದ "ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ" (ಅಂದರೆ, "ಏಳು" ನಂತರದ ವಾರ ಮತ್ತು ನಂತರ "ಮೂರು ಮತ್ತು ಎರಡು ವಾರಗಳು"), ನಗರ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯ ("ಅಭಯಾರಣ್ಯ") ಮತ್ತೆ ನಾಶವಾಗುವುದು -- "ರಾಜಕುಮಾರನ ಜನರಿಂದ" (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಟೈಟಸ್ ನೇತೃತ್ವದ ರೋಮನ್ನರು, ನಂತರ ರೋಮನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರ, ಇವರಿಂದ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯ AD 70 ರಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದವು).

ಯಹೂದಿ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರ ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಪುಗಳು ಇದ್ದವು: (1) ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ನಿಂದ, 536 BC (ಎಜ್ರಾ 1:2-4; 2 ಕ್ರಾನಿಕಲ್ಸ್ 36:22-23); (2) ಡೇರಿಯಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ (ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪೆಸ್), 519 BC (ಎಜ್ರಾ 6:1-12); (3) ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸಿಸ್ ಲಾಂಗಿಮಾನಸ್ ಅವರಿಂದ, 458 ಅಥವಾ 457 BC (ಎಜ್ರಾ 7:7,11-26); (4) ಮತ್ತೆ ಅರ್ಟಾಕ್ಸೆಕ್ಸಿಸ್ ಮೂಲಕ, 445 BC (ನೆಹೆಮಿಯಾ 1:1; 2:1-8).

ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ನು ವರ್ಷವಾದ AD 26 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮದ ಅಭಿಷೇಕ ಮತ್ತು ಇಸ್ರೇಲ್ ಅನ್ನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಜಾನ್ 1: 31-34 (ಅವನು 30 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಲೂಕ್ 3: 21-23 , ಅವರ ಜನನವು ನಮ್ಮ ಗ್ರೆಗೋರಿಯನ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪ್ರಕಾರ 4 BC ಗಿಂತ ನಂತರ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ), ಮತ್ತು 483 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿ (ಏಳು ಜೊತೆಗೆ 62 ವಾರಗಳ ವರ್ಷಗಳು), ನಾವು 457 BC ಯಲ್ಲಿ ತಲುಪುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಅರ್ಟಾಕ್ಸರ್ಸನ ಮೊದಲ ತೀರ್ಪು (ರಾಣಿ ಎಸ್ತರ್ ಅವರ ಮಲಮಗ, ಬುಕ್ ಆಫ್ ಎಸ್ತರ್) -- ಇದು ಹಿಂದಿನವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸುಮಾರು 3 1/2 ವರ್ಷಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೇವೆಯ ನಂತರ ಅಥವಾ ಡೇನಿಯಲ್ನು 70 ನೇ ವಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ "ಅನೇಕರೊಂದಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ" ನಂತರ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂಬುದು ಸಾಕಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅವನ ಮರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನು "ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ" ಆದನು (ಇಬ್ರಿಯ 9:15,

ಇದು ಡೇನಿಯಲ್ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಾರ 6 ನೇ ಶತಮಾನದ BC ಯ ಬದಲಿಗೆ ಉದಾರವಾದಿಗಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ 2 ನೇ ಶತಮಾನ BC ಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ನೆರವೇರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದ ನಂತರ ಇದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ!

ಅಧ್ಯಾಯವು ರೋಮನ್ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 2 ಮತ್ತು 7 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 30 ರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಗವರ್ನರ್ ಪಾಂಟಿಯಸ್ ಪಿಲೇಟ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ 40 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಡದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 1:1- ನೋಡಿ- 11) "ಆಕಾಶದ ಮೇಘಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದವನು . . ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದವರೆಗೆ" ಮತ್ತು "ಎಲ್ಲಾ ಜನರು, ಜನಾಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಆತನಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು : [ಯಾರ] ಪ್ರಭುತ್ವವು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿದೆ, ಅದು [ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಾಡುವಂತೆ] ಹಾದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" (7:13-14).

ಅಧ್ಯಾಯ 7

ಪ್ರೊಫೆಸಿ - ಎ ಗ್ರೇಟ್ ವಾರ್ಷ್ಪೆರ್
ಡೇನಿಯಲ್ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು 10-12

1. ಅಧ್ಯಾಯ 10: "ಪರ್ಷಿಯಾದ ಸೈರಸ್ ರಾಜನ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, [ಇದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 534 ಆಗಿರಬಹುದು] ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವು ಬಹಿರಂಗವಾಯಿತು" ಇದು "ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ" (vs1-2) ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು 10, 11 ಮತ್ತು 12 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಕೃಮಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದು ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಮತ್ತು 9 ಕ್ಕೆ ಭಾಗಶಃ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಂಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ, ಅಧ್ಯಾಯ 7 ರ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ "ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ; ದೃಷ್ಟಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದೆ "(10:14). ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅಧ್ಯಾಯಗಳು 10 ಮತ್ತು 11 ಕ್ರಮವಾಗಿ 63 BC ಮತ್ತು 30 BC ಯಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರಿಂದ ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ನಂತರ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಅನ್ನು ಉರುಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರ "ಹಲವು ದಿನಗಳು" ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ 12 ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಸ್ಟಿಲಾಜಿಕಲ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅಥವಾ ಇತಿಹಾಸದ ಕೊನೆಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 11 ರ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಎಸ್ಟಿಲಾಜಿಕಲ್ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

2. ಅಧ್ಯಾಯ 11: ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಮೇಡೋ-ಪರ್ಷಿಯನ್ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಅವನತಿಯ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ -- ಆದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಮೇದ್ಯರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಆಗಿದೆ ಮಧ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ. ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು, "ಇಗೋ, ಪರ್ಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂವರು ರಾಜರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯವರು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಬಲಶಾಲಿಯಾದಾಗ, ಅವನು ಗ್ರೀಸ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಾನೆ" (v.2).

ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜನಾದ ಸೈರಸ್‌ನ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 534ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿರುವಾಗ, "ದ ಬುಕ್ ಆಫ್ ಡೇನಿಯಲ್" ನ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ರೂಪರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ದ ನ್ಯೂ ಕೊಲಂಬಿಯಾ ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯಾದಿಂದ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದಾಗಿ ಸ್ಕೆಡಿಫ್‌ನನ್ನು (ಬಾರ್ಡಿಯಾ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಬಾಹ್ಯರೇಖೆಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಲಾದ

ಚಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ) ರಾಜನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ:

"ಸ್ಮೆರ್ಡಿನ್, dc528 BC, ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜ ಸೈರಸ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ನ ಎರಡನೇ ಮಗ. ಅವನನ್ನು ಬಾರ್ಡಿಯಾ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಅವನ ಸಹೋದರ ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ II ನಿಂದ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಅವರು ಕೊಲೆಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟರು. ಪ್ಯಾಟಿಜಿಥಿಸ್, ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ ಅರಮನೆಯ ಮ್ಯಾಜಿಯನ್ ಕಸ್ತೋಡಿಯನ್, ಪದಚ್ಯುತಗೊಂಡರು ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ (ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ), ಸ್ಮೆರ್ಡಿನ್‌ನಂತೆ ನಟಿಸಲು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರ ಗ್ಯಾಮಾಟನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ರಾಜನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು. ಏಳು ತಿಂಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರ ಸುಳ್ಳು ಸ್ಮೆರ್ಡಿನ್ ಅನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು (521 BC) ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. ಡೇರಿಯಸ್ I ಗ್ಯಾಮಾಟಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದರು."

ಆದರೆ, ಸುಳ್ಳು ಸ್ಮೆರ್ಡಿನ್ (ಅಥವಾ ಬಾರ್ಡಿಯಾ) ಅನ್ನು ಎಣಿಸಿದರೆ, ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಚಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಸೈರಸ್ ಪರ್ಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೂವರ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಕೆಳಗಿನಂತೆ: ಕ್ಯಾಂಬಿಸೆಸ್ II (530-522 BC ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಚಾರ್ಟರ್‌ನ ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ), ಸ್ಮೆರ್ಡಿನ್ (522 BC), ಡೇರಿಯಸ್ ಹಿಸ್ಟಾಸ್ಪೆಸ್ (522-486 BC), ಮತ್ತು Xerxes I (486-465 BC).

ಮೂಲ ರೂಪರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, Xerxes I ಪರ್ಷಿಯನ್ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ -- ಎಸ್ತರ್ ಪುಸ್ತಕದ ಅಹಸ್ವೇರಸ್. ಅವನು ಗ್ರೀಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದನು ಆದರೆ ಸಲಾಮಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 480) ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಇದು ಪರ್ಷಿಯಾವನ್ನು ಅವನತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿತು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಸ್‌ನ ಆರೋಹಣವನ್ನು ಕೊನೆಗೆ 330 BC ಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯಾ ಗ್ರೀಸ್‌ನ ರಾಜನಾದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್‌ಗೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು, ಅದರ ಅವನತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯಾದ ರಾಜರು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದರು, ನೋಡಿ ಚಾರ್ಟರ್ ಅನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

3 ಮತ್ತು 4 ನೇ ಪದ್ಯಗಳು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ. 323 ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ, ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ಸಂತತಿಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನ ಸಮರ್ಥ ಜನರಲ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು -- ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಸೆಲ್ಯೂಕಸ್ I ನಿಕೇಟರ್ ಮತ್ತು ಟಾಲೆಮಿ ಮತ್ತು ಲಿಬಿಯಾ ಮತ್ತು ಇಥಿಯೋಪಿಯಾದೊಂದಿಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ್ (ವಿ ನೋಡಿ . 34), ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ, ಅವರ ರಾಜವಂಶಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ 63 BC

ಮತ್ತು 30 BC ಯಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಆಳಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ "ಉತ್ತರದ ರಾಜ" ಮತ್ತು "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಯಗಳು 5 ರಿಂದ 20 ರವರೆಗಿನ ಉತ್ತರದ "ರಾಜ" ಮತ್ತು "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫಾನಿಸ್ "ಉತ್ತರದ ರಾಜ" ವರೆಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಪದ್ಯಗಳು 21 ರಿಂದ 35 ರವರೆಗಿನ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫಾನಿಸ್ ಸಮಯ ಮತ್ತು "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಯಹೂದಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಅವನ ಸಂಬಂಧಗಳು, ದೇವರೊಂದಿಗೆ "ಒಡಂಬಡಿಕೆ" ಅಡಿಯಲ್ಲಿ - - "ಒಡಂಬಡಿಕೆ" 22 ಮತ್ತು 32 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂದದಲ್ಲಿ "ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರಾಜಕುಮಾರ" ಯಹೂದಿ ಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಚಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ, ಬಹುಶಃ ಓನಿಯಾಸ್ III, 2 ಮಕಾಬೀಸ್ 4:33-38 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. "ಕಿಟ್ಟಿಮ್" ಹಡಗುಗಳು: ಪದ್ಯ 30 ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ರೋಮ್ನು ಹಡಗುಗಳು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಭಾಷಾಂತರಗಳು (ಮೊಫಾಟ್ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಸ್ಪೀಡ್) ರೋಮನ್ನರು ಅಥವಾ ರೋಮ್ ಅನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ("ಕಿಟ್ಟಿಮ್" ಅನ್ನು ಮೊದಲು ಸೈಪ್ರಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಅದರ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಪದ್ಯ 32 ರಿಂದ 35 ಮಕ್ಯಾಬೀಸ್ ಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. 35 ನೇ ಪದ್ಯವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವಿತರಣೆಯ ಸುಳಿವು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ -- ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಗ್ರೀಷಿಯನ್ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಅದು ರೋಮನ್ನರಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಾಂಧತೆಯು ಪರ ಅಥವಾ ವಿರೋಧವು ಅವಿವೇಕದಂತಿದೆ.

ಪದ್ಯಗಳು 36 ರಿಂದ 39 ರವರೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ -- ಕೆಲವರು ರೋಮ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ -- ಅದರ ರಾಜ (ಚಕ್ರವರ್ತಿ). ಇತರರು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫಾನಿಸ್ ಮುಂದುವರಿದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸಿದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ - ಆದರೂ ಇದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮಿಲಿಟರಿ ನಾಯಕನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಪದ್ಯ 37 ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಮ್ಮಜ್ ಅಥವಾ ಅಡೋನಿಸ್‌ನ ಆರಾಧನೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ದೇವರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದೆ

ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ವಿದೇಶಿ ದೇವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ (vs.38-39).

ಪದ್ಯಗಳು 40 ರಿಂದ 45 ರವರೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲವರು ಪದ್ಯ 40 ರಲ್ಲಿ "ಅವನು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದು ಹಿಂದಿನ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನ "ರಾಜ" ಅನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಇದು ಇನ್ನೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ (ಪ್ಯಾಲೆಸ್ಟೀನ್ ಸೇರಿದಂತೆ) ಅವನ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಮಾಂಡರ್‌ಗೆ "ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಜ" ಮತ್ತು "ಉತ್ತರದ ರಾಜನಿಂದ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. "(ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಅಲ್ಲ) ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂತರದ ಇಬ್ಬರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ರೋಮ್‌ಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ಕನಿಷ್ಠ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ - 40 ನೇ ಶ್ಲೋಕದ "ಅವನು" ಆಂಟಿಕೈಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ಪ್ರಕಟನೆ 20:7-10 ರಲ್ಲಿ ಸೈತಾನನ ಪ್ರಮುಖ ಮಾನವ ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ), ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ "ಉತ್ತರ" ಮತ್ತು "ದಕ್ಷಿಣ" ರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಬುಕ್ ಆಫ್ ಡೇನಿಯಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾತ್ರದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪದ್ಯ 40 ರಲ್ಲಿ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಗ್ರೀಸಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಕೊನೆಯ ಕುರುಹುಗಳು ರೋಮ್ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಡೇನಿಯಲ್ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ 8

ದಿ ಟೈಮ್ ಆಫ್ ದಿ ಎಂಡ್

ಅಧ್ಯಾಯ 12

1. ಪದ್ಯಗಳು 1-4: ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿದೆ - ಯಹೂದಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯ, ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುವ ಜನರು ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಬಹುದು. ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಲು - ನೀತಿವಂತರಿಗೆ "ನಿತ್ಯ ಜೀವನ" ಮತ್ತು ಅನೀತಿವಂತರಿಗೆ "ನಿತ್ಯ ತಿರಸ್ಕಾರ" -- ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ (ಜಾನ್ 5:28-29; 6:39,40,44,54; 11:24; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 15:20-24). ಇದು ಪದ್ಯ 4 ರ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಆಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಠ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಿಗೂಢವಾಗಿ

ವಿವರಿಸಲಾದ ದಿನಾಂಕಗಳಂತೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾಕಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾಗ, ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯವು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 24:36),

2. ಪದ್ಯ 1 ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ: ಇದು "ಸಂಕಟದ ಸಮಯ, ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಇದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಅದೇ ಸಮಯದವರೆಗೆ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಜೀಸಸ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ವಿನಾಶ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 70 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು): "ಅಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಆರಂಭದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂಭವಿಸದಂತಹ ಮಹಾ ಸಂಕಟವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ" (ಮತ್ತಾಯ 24:21). ಹಾಗಾಗಿ ಜೀಸಸ್ ಮತ್ತು ಡೇನಿಯಲ್ ಒಂದೇ ಘಟನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೀಸಸ್ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಮತ್ತು ಜುಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ಯುಸೆಬಿಯಸ್ ಚರ್ಚ್ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಕಾರ, "ಅವರು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು ಮತ್ತು ಜೋರ್ಡಾನ್ ಆಚೆಯ ಪೆಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು" (ಪುಸ್ತಕ III, ಅಧ್ಯಾಯ 5). ಮೈಕೆಲ್, "ಪ್ರಧಾನ ದೇವದೂತ" (ಜೂಡ್ 9), ಈಗಾಗಲೇ ಡೇನಿಯಲ್ 10:13 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, 21 ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, "ನಿನ್ನ ಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಮಹಾನ್ ರಾಜಕುಮಾರ" ಎಂದು ಡೇನಿಯಲ್ ಸೂಚಿಸುವವನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ, "ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ [ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ] ಮೈಕೆಲ್ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ " -- ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು. ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ನಾಶವಾಗಲಿರುವಾಗ ಪೆಲ್ಲಾಗೆ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಂತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅವನು ನೇಮಕಗೊಂಡಿರಬಹುದು.

3. ಪದ್ಯಗಳು 5-7: ಡೇನಿಯಲ್ "ಈ ಅದ್ಭುತಗಳ ಅಂತ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ. "ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ, ಸಮಯ ಮತ್ತು ಒಂದೂವರೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಪವಿತ್ರ ಜನರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಒಡೆಯುವ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು. 7:23-28 ರಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿದಂತೆ ಅದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ವಿವರಿಸಿದ ಸಮಯದ ಅಂಶವು 3 1/2 ವರ್ಷಗಳು ಅಥವಾ 1,260 ದಿನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು, ಒಂದು ದಿನವು ವರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ; ಅಥವಾ ಇದು ಸೀಮಿತ ಅವಧಿಯ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರಬಹುದು -- ಇದು ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ರೆವೆಲೆಶನ್ 11:14 ರವರೆಗಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು, "ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜ್ಯವು

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯವಾಯಿತು" -- ಇದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ,

4. ಪದ್ಯಗಳು 8-9: ಆದರೆ, ಡೇನಿಯಲ್ ಹೇಳಿದನು: "ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ: ಆಗ ನಾನು, ಓ ನನ್ನ ಯಜಮಾನನೇ, ಈ ವಿಷಯಗಳ ವಿಷಯ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು? ಮತ್ತು ಅವನು ಹೇಳಿದನು, ಡೇನಿಯಲ್, ನಿನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು; ಪದಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ," ಇದು ತಕ್ಷಣದ ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದು ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದ ಮೊದಲು ತೋರುತ್ತಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇದು 2-4 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದೇ? ಸಮಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆ? ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಬರಹಗಾರನು ಹಿಂದಿನದನ್ನು ಊಹಿಸಲು ಅಂಜುಬುರುಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

5. ಪದ್ಯ 10: ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೇಳಲಾಯಿತು: "ಅನೇಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬಿಳಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ದುಷ್ಟರು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ." ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ನಿಗೂಢ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸ್ವತಃ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಐಹಿಕ ಜೀವನದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅದರ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ. ಪದ್ಯ 2 ಮತ್ತು 3 ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಮರಣವು ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ.

6. ಪದ್ಯಗಳು 11-13: ಇವುಗಳು ಮತ್ತೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಏನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಡೇನಿಯಲ್ ನಿಖರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. "ಆದರೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹೋಗು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವಿರಿ ಮತ್ತು ದಿನಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಿರಿ" ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಅವನ "ವಿಶ್ರಾಂತಿ" ಅವನ ಸಾವು ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಡುವೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ "ದಿನಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ" ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ - ಬಹುಶಃ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಬ್ಬಿಸಲು ಬಂದಾಗ

ಸತ್ತವರು, ಪದ್ಯಗಳು 1-4 ಅನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಭಾಗಗಳ ಪ್ರಕಾರ.

ಆದರೆ ಪದ್ಯ 4 ರಲ್ಲಿನ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" 11-12 ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಅವಧಿಗಳ ಮುಕ್ತಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ: "ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ದಹನ ಬಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಸಮಯದಿಂದ, ಮತ್ತು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಅಸಹ್ಯವು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ದಿನಗಳು ಇರುತ್ತದೆ; ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯುವ ಮತ್ತು ಬರುವವನು ಧನ್ಯನು." ಇದನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ಯೇಸು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಸಮಯವನ್ನು ಏಕೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 24:36)?

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತ ಯಾವುದು - ಅಂದರೆ, "ನಿರಂತರ ದಹನ-ಬಲಿ" ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು "ಹಾಳುಮಾಡುವ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು" ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು? (1) ಇದು 168 BC ಯಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ದೇವಾಲಯದ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ (2) ರೋಮನ್ನರಿಂದ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯದ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೇ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 24: 15-18), ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನದು ಒಂದು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ? ಅಥವಾ (3) ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ, "ದೇವರ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಆತನ ಆರಾಧನೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ" ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು "ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಅಸಹ್ಯ" ಆಗಿದೆ. ? ಮೇಲಾಗಿ, ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ನೀಡಿದ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು, ನಂತರದ ಯಾವ ಘಟನೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?

ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಎರಡು ಟರ್ಮಿನಲ್ ದಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ -- 1,290 ದಿನಗಳು ಮತ್ತು 1,335 ದಿನಗಳು, 45 ದಿನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಅಥವಾ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು. ಇವುಗಳು ಅಂತ್ಯಕಾಲದ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಸನಿಹವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆಯೇ? ಮತ್ತು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ದಿನಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಎರೈಕಿಯೆಲ್ 4:6 ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶಃ ಇತರ ಪ್ರವಾದಿಯ ನಿದರ್ಶನಗಳಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ದಿನವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು 168 BC ಅಥವಾ AD 70 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನವನ್ನು 168 BC ಯ ನಂತರ 1,290 ವರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು 1,335 ವರ್ಷಗಳ

ನಂತರ AD 1132 ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. ಕ್ರಮವಾಗಿ 1177. ಅಥವಾ, AD 70 ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ AD 1360 ಮತ್ತು AD 1405 ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಘಟನೆಯು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾದುಹೋಗಿದೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಂತ್ಯವು ಬಹುತೇಕ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆದರೂ, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಟರ್ಮಿನಲ್ ದಿನಾಂಕಗಳು ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವು ಏನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಾಂಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ "ಹಾಳುಮಾಡುವ ಅಸಹ್ಯ" ಯಾವುದು? ಆಡಮ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ: "ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ [ಸುಮಾರು AD 135] ದೇವರ ದೇವಾಲಯದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಆಡ್ರಿಯನ್ ದೇವಾಲಯ, ಸೇಂಟ್ ಸೋಫಿಯಾ ಚರ್ಚ್ ಮೊಹಮ್ಮದೀಯ ಮಸೀದಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ [AD 1453], ಇತ್ಯಾದಿ., ಇತ್ಯಾದಿ. 612 ಕ್ರಿ.ಶ. 612 ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ನಾವು ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳು, ver.11 ಅನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು 1902 ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದು ಈ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ, ಫಾಲ್ಸ್ ಫೋಫೆಟ್‌ನ ಧರ್ಮವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ಷ, 1825, ಕೇವಲ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಅದು "ಬಹುಶಃ" ಮಾತ್ರ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಂತೆ ಹೊಂದಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಯಾಬ್ ತನ್ನ ಬೈಬಲ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಪುಟಗಳು 129-32, ಯಾವುದೇ "ಬಹುಶಃ," "ಬಹುಶಃ," ಅಥವಾ "ಬಹುಶಃ," ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಾವಧಿಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು "ಸುಮಾರು AD 2370 ರ ಅಂತಿಮ ದಿನಾಂಕದೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ." ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಈಗ ಅವರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಸಂಗತತೆಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 9

ಸ್ಯಾಬ್‌ನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ "ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ"

ಮೊದಲನೆಯದು: (1) 8:13-14 ರ 2300 "ಸಂಜೆ ಮತ್ತು ಮುಂಜಾನೆ" 1,150 ದಿನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಲ್ಲದು ಮತ್ತು ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಸಮಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರಣದ ನಡುವೆ "ನಿರಂತರ ದಹನ-ಅರ್ಪಣೆ" ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಮಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜುದಾಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಯಾಬಿಯಸ್ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗಗಳ

ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆ, ಮತ್ತು (2) ಆಂಟಿಯೋಕಸ್ ಎಪಿಫೇನ್ಸ್ "ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಜೋಸೆಫಸ್ (ಯಹೂದಿಗಳ ಯುದ್ಧಗಳು, I, 1:1) ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಮತ್ತು [ಕೇವಲ] ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ದೈನಂದಿನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ನೀಡುವ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ," ಇದು ಅಂದಾಜು 1,150 ದಿನಗಳು, (3) ಅವರು 2,300 ದಿನಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ವರ್ಷ -- ಆದ್ದರಿಂದ, 2,300 ವರ್ಷಗಳು, 170 BC ಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ AD 2130 ಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. (ಅದು ಅದರ ಮೊದಲ ನೆರವೇರಿಕೆಯಾಗಿದೆ;AD 70 ರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಟ್ರಾಬ್, ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತು AD 2370 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ).

(1 ಮಕ್ಯಾಬೀಸ್‌ನ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ 168 BC ಬದಲಿಗೆ 170 BC ಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನಾಂಕದಂದು ನಾವು ಕಾರ್ಪ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಟ್ರಾಬ್ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಇದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಬೈಬಲ್‌ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಅವನು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ).

ಎರಡನೆಯದು: ಅವರು "'ಸಮರ್ಥನೀಯ' ಅಥವಾ 'ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ' ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಇದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಅವನ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಹೀಗಿದೆ: "ಸಾಮಾನ್ಯ ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ "ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ" (ತ್ಯಾಡಕ್) ಎಂಬ ಹೀಬ್ರೂ ಪದವು ಅಕ್ಷರಶಃ, "ಅನುಮೋದಿತ ನೀತಿವಂತ" ಅಥವಾ "ಸಮರ್ಥನೀಯ" ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೂ ಇದು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ದೇವಾಲಯದ ಅಭಯಾರಣ್ಯವಾಗಿದೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲ, ಡೇನಿಯಲ್. 2,300 ಸಂಜೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಿನ ನಂತರ, ಅಥವಾ ಸುಮಾರು AD 2130 ರ ನಂತರ, ಯಹೂದಿಗಳ ಮುಂದೆ (ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ "ಮೊದಲು ಯಹೂದಿ," ರೋಮನ್ನರು 1:16.) ಅವರು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಬಹುದು! ದೇವಾಲಯದ ಶುದ್ಧೀಕರಣವನ್ನು ಯಹೂದಿಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಂಗೀಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲು - ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: (1) "ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ದೇವರ ಅನುಮೋದಿತ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುಮೋದಿತ ಅಭಯಾರಣ್ಯವಿಲ್ಲ. , " ಮತ್ತು (2) "2300 ವರ್ಷಗಳು ಯಹೂದಿಗಳು 'ಸಮರ್ಥನೀಯ' ಅಥವಾ 'ಶುದ್ಧವಾದ' ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ,

ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನು." ಅಂದರೆ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ.

ಮೂರನೆಯದು: ಅವರ "ಡೇನಿಯಲ್ 12 ರ ಸಮಯದ ಅವಧಿಗಳು" ಸಹ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ, ಗೊಂದಲಮಯ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದಂತೆ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ಟ್ರಾಬ್ ಅನ್ನು ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ನಮ್ಮ ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ.

1. "ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು" ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿರಾಕರಣೆ (ರೋಮ. 11:8), 1260 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ (Dan.12) 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ' ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ [ಒತ್ತು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ] ಅವರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅವಧಿಯು ಇರುತ್ತದೆ. :1-3; ರೋಮ್. 11:12, 15, 23, 25)."

ಕಾಮೆಂಟ್: ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ಟ್ರಾಬ್ ಡೇನಿಯಲ್ 12:1-3 ಕ್ಕೆ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು v.4 ರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸತ್ತವರು ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಆ ಪಠ್ಯದಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. (ಬದಲಿಗೆ, ಕೆಳಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ 1,260 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯು ಸುಮಾರು AD 2130 ಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇದು ಸುಮಾರು AD 870 ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಯಹೂದಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಅವಧಿ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ, AD 2130 ಕ್ಕಿಂತ ನಂತರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.)

2. "ಡೆಸೊಲೇಶನ್" (Dan.12:13-14) ಅನ್ನು "ತೊಂದರೆಗಳ ಸಮಯ" (Dan.12:1) ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಧಿಯು 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ' ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ [ಒತ್ತು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ] (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 2130.)"

ಕಾಮೆಂಟ್: ಇದು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು 12:13-14 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಭಾಗವು (ಅದು 12:11-12 ಆಗಿರಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ಪದ್ಯ 14 ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ) ಅವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ "ವಿನಾಶ" ಕ್ಯಾಗಿ, ಅದರ ಅವಧಿಯನ್ನು "ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ತೊಂಬತ್ತು ದಿನಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. "ಅಥವಾ, ಸ್ಟ್ರಾಬ್ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಂತೆ, 1290 ವರ್ಷಗಳು, ಇದು ಸುಮಾರು AD 2160 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಬದಲಿಗೆ 30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು AD 2130 ರಲ್ಲಿ -- ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ. ಮತ್ತು ಅವನು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅವನು "ಸುಮಾರು AD 2370 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ" ಮತ್ತೊಂದು

ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು 110 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ.

3. "1260 ವರ್ಷಗಳ (ಒಂದು ಸಮಯ, ಸಮಯ ಮತ್ತು ಒಂದೂವರೆ) ಅವಧಿಯ ಅಂತ್ಯದ ನಡುವೆ (Dan.12:7-10), ಮತ್ತು ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ 2300 ವರ್ಷಗಳ 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ' ಒಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿದೆ ಯಹೂದಿಗಳ ಮತಾಂತರದ ಅವಧಿ (ಡ್ಯಾನ್. 12:7-10), ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ, 'ಅನೇಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬಿಳಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ' (ರೋಮ್.11:15-24 ನೋಡಿ) "ಪ್ರಸ್ತುತಿಸಿದ ನಂತರ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಆಂದೋಲನ, ಡೇನಿಯಲ್ ನಿಜವಾದ ಸಮಯವನ್ನು 1290 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಈ ವಿನಾಶದ ಅವಧಿಯ 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ' (Dan.12:9-11)."

ಕಾಮೆಂಟ್ಸ್: ಇಲ್ಲಿ 12:7-10 ರ 1,260 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆ 1 ರಲ್ಲಿ 12: 1-3 ರೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೇಳಲಾದ ಉಳಿದವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು "1260 ವರ್ಷಗಳ ಅಂತ್ಯದ ನಡುವೆ . . . (Dan.12:7-10) ಮತ್ತು ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿರುವ 2300 ವರ್ಷಗಳ 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ'" ಮಧ್ಯಂತರವನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು "ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅವಧಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಯಹೂದಿಗಳ" (Dan.12:1-3).

ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, "ಅವರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅವಧಿಯು 1260 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ (Dan.12:1-3) 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ' ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಮೊದಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಈಗ ಅದು "ಮಧ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ತರುವಾಯ 2300 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. (ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆ 2 ರ ಪ್ರಕಾರ, "ಸುಮಾರು AD 2130" ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ), ಮತ್ತು "ಯಹೂದಿಗಳ ಮತಾಂತರದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅವಧಿ (Dan.12:1-3)" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಂದಿನ ಪುಟ, 132 ರಲ್ಲಿ, ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: "ಡೇನಿಯಲ್ 12:7 ರ 1260 ವರ್ಷಗಳು ಯಹೂದಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅವಧಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (30 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ, ಯಹೂದಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆ)." ಮತ್ತು ಇದು "ಅವರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅವಧಿಯು 1260 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ (Dan.12:1-3) 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ' ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ," ಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಸುಮಾರು AD 2100, ಸ್ಟ್ರಾಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ.

ಮುಂದಿನ ಸ್ಟ್ರೈಬ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಡೇನಿಯಲ್ "ನಿಜವಾದ ಸಮಯವನ್ನು 1290 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಈ ನಿಜವಾದ ಅವಧಿಯ 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ', ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ನಂ.2 ರಲ್ಲಿನ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಎರಡನೆಯದು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಆಪಾದಿತ ವಿಸ್ತರಣೆ 30 ವರ್ಷಗಳು, ಯಹೂದಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯ "ಪ್ರಾಥಮಿಕ" ಅಥವಾ "ಆರಂಭಿಕ" ಅವಧಿಯನ್ನು 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಅವರ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ, ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ 1,260 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 1290 ವರ್ಷಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯಾವುದೇ ಅವಧಿಯು "Dan.12 ರ 1,260 ವರ್ಷಗಳ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ" "ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಏಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು: 1-3" ಅನ್ನು 30 ವರ್ಷಗಳ ಬದಲಿಗೆ 30 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಆ 30 ವರ್ಷಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆಯೇ? ಅದು ಕನಿಷ್ಠ ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ: "ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಡೇನಿಯಲ್ ನಿಜವಾದ ಸಮಯವನ್ನು 1290 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ." "ಪರಿವರ್ತನೆ ಚಳುವಳಿ" ಅಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ "ವಾಸ್ತವ ಸಮಯ" ಯಾವುದು?

4. "ಯಹೂದಿಗಳ ಮತಾಂತರದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಇರುವಾಗ, ಡೇನಿಯಲ್ 1335 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ, 45 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ 'ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ,' ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೆಸರಿಸದ ಘಟನೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸುಮಾರು AD 2175 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (Dan.12:12-13).

"ಯಹೂದಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಧಿಯು ಸುಮಾರು 75 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ."

ಕಾಮೆಂಟ್: ಯಹೂದಿಗಳ ಮತಾಂತರದ ಒಟ್ಟು 75 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಮೇಲಿನವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಸ್ಟ್ರೈಬ್ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದು ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೇನಿಯಲ್ 12:1-3 ರ 1,260 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ "ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ" ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು "X" ವರ್ಷಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ 30 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಾರದು, ನಂತರ ಅವನು ಹೊಂದಿಸುವ ಮುಂದಿನ 45 ವರ್ಷಗಳು ಮುಂದೆ, ಒಟ್ಟು 75 ಪ್ಲಸ್ "X" ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ?

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯಗಳು 10-12) ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ (12), ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ (ಸ್ಟ್ರೈಬ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ 3 1/2

ವರ್ಷಗಳು 1,260 ಪ್ರವಾದಿಯ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ) ಮತ್ತು ನಂತರ, ಪ್ರತಿ ಸ್ಯಾಬ್, ತಕ್ಷಣವೇ ಎರಡು ಬಾರಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ 1,290 ಮತ್ತು 1,335 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ? ಮೊದಲ ಎರಡು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ್, ಕ್ವಿಪು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದನೇ? ಅಥವಾ, ಸ್ಯಾಬ್‌ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧ್ಯತೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆಯೇ?

ನಾಲ್ಕನೆಯದು: "ಕ್ರಿಸ್ತನು 'ಡೇನಿಯಲ್ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಾದ ವಿನಾಶದ ಅಸಹ್ಯದ ಎರಡನೇ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾ. 24:15), ಟೈಟಸ್ AD 70 ರಿಂದ ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಅನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ AD 2370 ಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

"ಯಹೂದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಯಾರಣ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅವರ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಾವಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸೋಲಿನಂತೆ ಎರಡನೇ ನೆರವೇರಿಕೆ ಅನುಸರಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ದೇವರ ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುಮೋದಿತ ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ."

ಕಾಮೆಂಟ್: ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಡೇನಿಯಲ್‌ಗೆ ಹೇಳಲಾದ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಬ್‌ನಿಂದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಿಖರವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದನು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ನಿರ್ಜನವನ್ನು ಇನ್ನೂ 195 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಥವಾ AD 2370 ವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು. ಸ್ಯಾಬ್ ಪ್ರಕಾರ, ಯಹೂದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿನಾಶವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು "ಅನುಮೋದಿತ ಅಭಯಾರಣ್ಯ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆದರೆ ಸುಮಾರು AD 2370 ರವರೆಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅವರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವು ಯಾವುವು? ಸ್ಯಾಬ್‌ನ ಸೊಗಸಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಒಡ್ಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಅವನು ದೈವಿಕ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಬೈಬಲ್ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಓದಿದಾನೆ ಮತ್ತು ಹತಾಶವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅತ್ಯಪ್ಪ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇರಿತವಲ್ಲದ ಪುರುಷರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಮಾನವಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾವು ಧರ್ಮಾಂಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರ ಹೆಚ್ಚು ರಚನಾತ್ಮಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಬೇಕು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಡೇನಿಯಲ್ ಅವರ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ಎಲ್ಲದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಅಂತಿಮ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾವು ಆತನಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜೀವನವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ "ನಿತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ" ಅಥವಾ "ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ" (12:2) ಪುನರುತ್ಥಾನವಿರುತ್ತದೆ.